Mecki Mark Men

Umeå Guitar Show

Skivbacken med BLUES PILLS

#5 2022 Pris: 89:-
Norge 109 NOK,
Finland 9 EURO inkl. moms.

Rock'n'Roll

LENNART "MR POLAR" ÖSTLUND

★ Hifi-mässan Sweetspot

★ Gothenburg Vintage Guitar Show

Ny intervju inför Sverigebesöket!

Robert Plant & Alison Krauss

Skivsamlaren Patrik Johansson

Guiden till ULF LUNDELL

Albinsson & Sjöberg
TIDSAM 4623-05 05
7 388462 308906
RETURVECKA 30

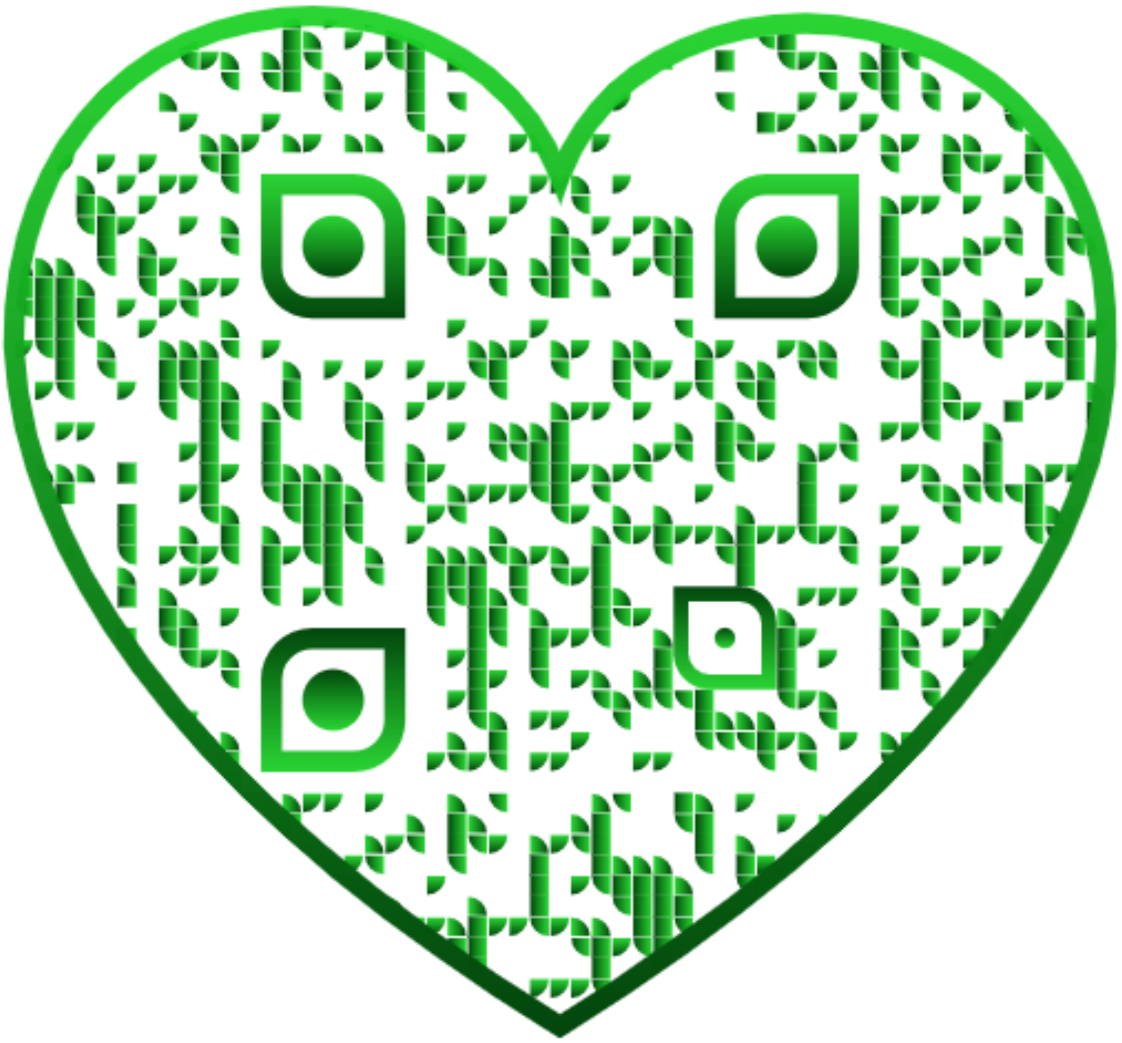

MUSIKNYHETER!

Du hittar många fler titlar på vår hemsida!

ginza.se

TRYGG E-HANDEL

☎ 0512-299 50

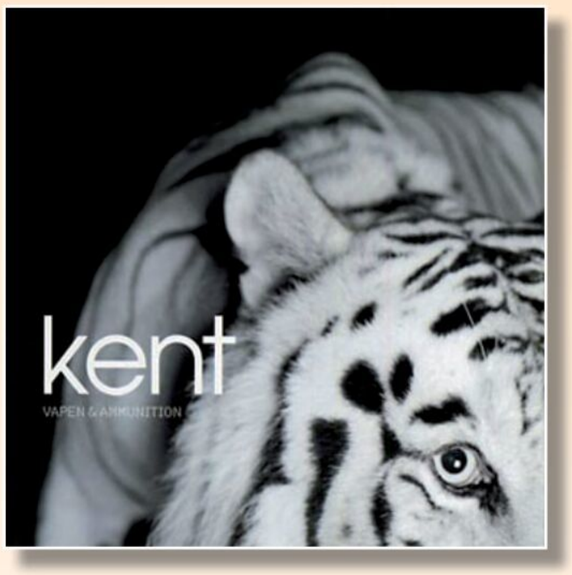

Kent:
Vapen och ammunition (20th/Opaque/White)
LP 21480.....279kr
(Release 2022-07-08)

Kiss:
Den sista dynastin
Bok 7058.....299kr

David Ritschard:
Blåbärskungen
LP 52748.....229kr

Dare:
Road to Eden 2022
CD 73576.....159kr

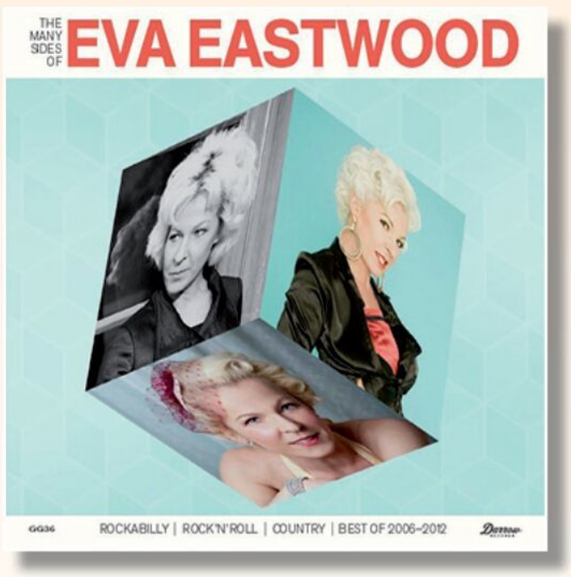

Eva Eastwood:
Many sides of... 2006-12 (Digi)
CD 24682.....159kr

Refreshments:
Very best of.../Vol 2 (Digi)
CD 22001.....159kr

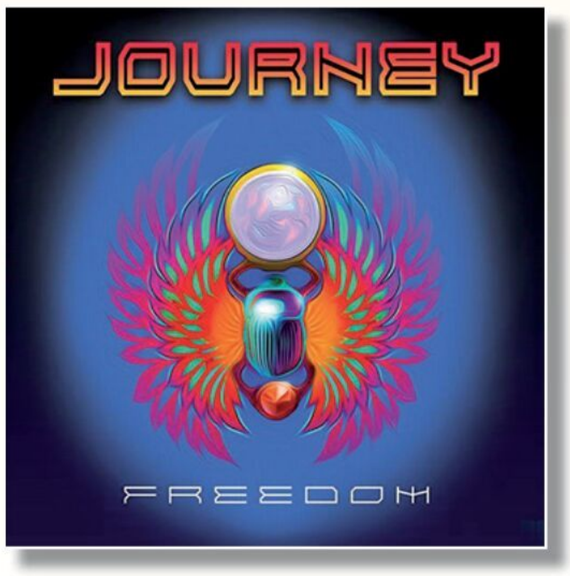

Journey:
Freedom 2022
CD 81400.....159kr
2LP 81384.....319kr
(Release 2022-07-08)

Rolling Stones:
Live at the El Mocambo 1977
2CD 77496.....269kr
4LP 77497.....1099kr

Rolling Stones: Licked Live in NYC 2003
2CD 81621.....259kr
3LP 81619 (White/Ltd).....**759kr**
2CD+DVD 81622.....299kr
2CD+BD 81623.....329kr
3LP 81620.....759kr
(Release 2022-06-10)

Nästan en halv miljon CD, LP, DVD, SPEL, BÖCKER, ELEKTRONIK, RETRO-PRYLAR m m i sortimentet!

BESTÄLL VÅR STORA KATALOG - Vi skickar den GRATIS!

Ginza AB • Fåglum • 465 81 Nossebro • kundservice@ginza.se

Du kan även ringa och beställa!

0512-299 50

Rock'n'Roll MAGAZINE

Grundad 2011

NR 5 2022

Rock'n'Roll Magazine
utkommer med 8 nummer 2022.
Info: **www.rocknrollmagazine.se**

UTGIVARE
Förlags AB Albinsson & Sjöberg
Box 529, 371 23 Karlskrona
Besöksadress: Östra Köpmansgatan 1, Karlskrona
Telefon: 0455-33 53 25, Fax: 0455-31 17 15

PUBLISHER & ANSV. UTGIVARE
SL Sjöberg 0455-33 53 35

REDAKTION
CHEFREDAKTÖR
Peter Törnqvist 0455-33 53 08
peter.tornqvist@fabas.se

REDAKTÖR
Jörgen Holmstedt 08-641 81 38, 0708-19 33 19
jorgen.holmstedt@outlook.com

SKRIBENT
Anders Lundquist 0705-51 90 12
anders@obladoo.se

FOTOGRAF
Stefan Boman
stefan.boman.stockholm@gmail.com

LAYOUT
Daniel Daleke
0455-33 53 19

BILDCHEF
Joachim Cruus 0455-33 53 82
joachim.cruus@fabas.se

KORREKTUR
Petra Stieger

ANNONSAVDELNING
FÖRSÄLJNING
Erkki Salin 0705-31 24 23
erkki.salin@fabas.se

MATERIAL
Lena Dahlström 0455-33 53 01
lena.dahlström@fabas.se

MARKNADSAVDELNING
MARKNADSANSVARIG
Linnéa Lundell 0455-33 53 10
linnea.lundell@fabas.se

PERSONUPPGIFTSPOLICY
Din personliga integritet och hur vi hanterar dina personuppgifter är viktigt för oss. Vi har förtydligat hur vi hanterar dina personuppgifter i vår policy. Läs mer på www.fabas.se/integritetspolicy

PRENUMERATION & LÄSARSERVICE
Din prenumeration beställer du enklast på www.rocknrollmagazine.se/prenumerera
För personlig service är du välkommen att kontakta vår kundservice på telefon 0455–30 29 30, vardagar 9-12, 13-15 eller e-post kundservice@fabas.se
Pris helår (8 nr) **499 SEK**, 2 år (16 nr) **949 SEK**.
Utanför Sverige tillkommer portotillägg.
Reservation för eventuella prisändringar.

ÖVRIGT
TEKNISK PRODUKTION
Albinsson & Sjöberg Tel. 0455-33 53 55

TRYCK:
V-TAB, Vimmerby

DISTRIBUTION
Tidsam

COPYRIGHT
Förlags AB Albinsson & Sjöberg
Rock'n'Roll Magazine: ISSN 2001-6395

RESERVATION
Rock'n'Roll Magazine ansvarar inte för insänt, ej beställt material i form av text och bilder. Vid eventuell beskattning av vinster från tidningens pristävlingar svarar pristagarna själva för denna. Allt material lagras digitalt. Den som sänder material till tidningen förutsätts medge att materialet får lagras och spridas elektroniskt eller i pappersform.

Innehåll

38 Det blev en lyckad premiär för Gothenburg Vintage Guitar Show!

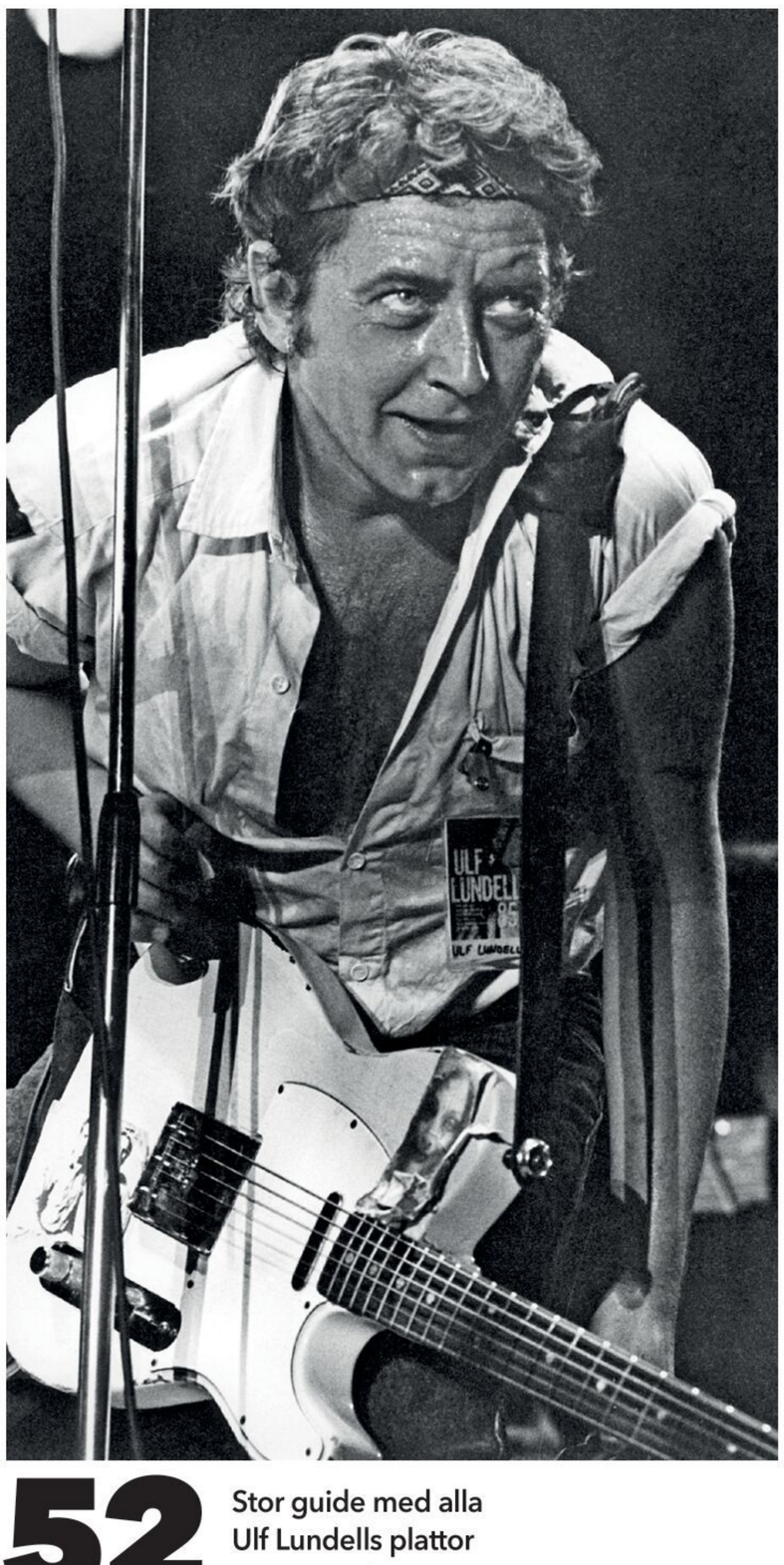

52 Stor guide med alla Ulf Lundells plattor recenserade.

32 Patrik Johansson (t.v.) visade rariteter från sin samling med hårdrock för Jörgen Holmstedt.

26 Svenska Mecki Mark Men sökte lyckan i Amerika. De blev dock kallade för apor.

78 Många läckra prylar på Sweetspot-mässan i Jönköping.

4 Robert Plant & Alison Krauss
Längtar efter Dalhalla i Dalarna.

26 Mecki Mark Men
Svenskt band från 60-talet.

32 Patrik Johansson
Samlar på tung hårdrock.

38 Gothenburg Vintage Guitar Show
Premiär för ny gitarrmässa.

42 Skivbacken med Blues Pills
Elin Lövgren och Zack Anderson bläddrar.

52 Ulf Lundell
Guide och alla album recenserade.

66 Umeå Guitar Show
Succé i Norrland.

72 Lennart Östlund
Känd som Mr. Polar.

78 Sweetspot
Hifi-mässa i Jönköping.

FASTA SIDOR
8 Rock'n'Roll-världen
48 Recensioner

Trots en åldersskillnad på 23 år, tycks Robert Plant och Alison Krauss ha ett stort musikaliskt samförstånd och deras röster passar perfekt ihop.

Krauss & Plant

tar ett projekt i taget

Robert Plant gjorde 2014 ett gig ihop med sitt kompband The Sensational Shape Shifters på Dalhalla utanför Rättvik i Dalarna Han berättar ivrigt för Alison Krauss om platsen, som han beskriver som magisk. Den 5 juli kommer duon dit för en konsert. De är nu båda taggade inför besöket.

Efter 14 år och några inställda försök, återkom superduon Robert Plant och Alison Krauss nyligen med ett nytt gemensamt album, ”Raise the roof”. Nu är de ute på en turné som i juli når Sverige och Dalhalla. En plats som Plant längtar efter att få visa för sin kollega.

Av Anders Lundquist (text), Arkiv foto)

Egentligen borde ingen ha blivit förvånad när det 2007 uppdagades att Robert Plant hade gjort en skiva ihop med bluegrass-stjärnan Alison Krauss. Den före detta Led Zeppelin-sångaren har alltid varit en konnässör av rotmusik från olika länder och kulturer, vare sig det handlat om USA, Pakistan, Storbritannien, Marocko eller Sverige. Hans kärlek till amerikansk rock’n’roll, country och blues är också väldokumenterad. Med tiden har han också fjärmat sig från den tyngsta rocken. Dels på grund av musikalisk nyfikenhet och rädsla för stagnation, men också för att han är intelligent nog att förstå att hans röst inte pallar att återskapa Zeppelin-årens välbekanta tigervrål kväll efter kväll.

I stället fann han en ny röst, i ett lägre tonläge, som passade perfekt för hans nya inriktning och dessutom gifte sig fint med Alison Krauss änglalika stämma.

Större än Plant

För rockpubliken framstod det kanske som om det var Plant som tog Alison Krauss under sina vingar. Faktum är dock att hon – åtminstone i sitt hemland USA – är en betydligt mer framgångsrik soloartist. Tillsammans med Union Station har Krauss ▶

Robert Plant är fortfarande mest känd för sina 12 år som frontman i Led Zeppelin, men har sedan tidigt 80-tal haft en kreativ och respekterad solokarriär, präglad av nyfikenhet. Alison Krauss har varit Grammy-nominerad 42 gånger och vunnit 27 av dem.

▶ turnerat sig till stor framgång. Även på skiva har framgången varit enorm. Hon har vunnit 27 (!) amerikanska Grammys, vilket gör att hon ligger fyra på listan av artister som vunnit flest. Även om hon i första hand förknippas med bluegrass, country och folkmusik, är hennes favoritsångare faktiskt manliga classic rock-ikoner som Paul Rodgers (Free, Bad Company) och Lou Gramm (Foreigner).

Lunchade med Fripp

När man erbjuds en ”Zoom-baserad telefonkonversation” med Robert Plant och Alison Krauss tackar man inte nej.

Plant dyker upp först.

– Jag är hemma i England och har just lunchat och tagit en långpromenad med min gode vän Robert Fripp, berättar han glatt. Fripp berättade att King Crimson precis har gjort sitt sista gig och vi pratade om varför man fortsätter turnera efter att man har fyllt 70.

Vad kom ni fram till?

– Att man gör det för att man kan!

Det påminner lite om varför hundar slickar sig i ändan. För att de kan.

– Ja, det var precis den historien vi tänkte på, skrattar Plant.

Efter ytterligare några minuters småprat, där han bland annat berättar att en återförening av hobbybandet/supergruppen The Honeydrippers är ”högst osannolik” har även Krauss anslutit sig från andra sidan Atlanten.

T-Bone söker äkthet

Var det något ni ville göra annorlunda på ”Raise the roof” jämfört med ”Raising sand”?

– Alison har, tillsammans med producenten T-Bone Burnett, störst inflytande över urvalet av musiker, säger Plant. Jag gillar att det blev en lite mer latinamerikansk prägel på vissa av låtarna, exempelvis inledningslåten ”Quattro (”World drifts in)”.

Vad karaktäriserar T-Bone Burnett som producent?

– Han är väldigt delaktig och ”hands on” som musiker, säger Krauss. Han är också väldigt mån om att de medverkande musikerna ska få spela det som faller sig naturligt för dem. Han vill inte ha något som känns sökt. Han har en underbar talang för att hitta musiker med en stark identitet som musiker och människor. Jag vill påstå att de som spelar på skivan har lika starka personligheter som vi har.

Skillnaden i kön och ålder har ibland gjort att Plant och producenten T-Bone Burnett ”kört över” Krauss en smula. Både Plant och Burnett är födda 1948. Krauss är 23 år yngre – hon föddes 1971, samma år som Led Zeppelins klassiker ”Stairway to heaven” släpptes. Inför ”Raising sand” kom inget av hennes låtförslag med på skivan.

Hur var det inför uppföljaren?

– Det var mer av ett gruppbeslut denna gång, säger hon. Jag minns att jag bland annat föreslog ”Can’t let go”, som blev

Alison Krauss föddes den 23 juli 1971 och växte upp i Champaign, Illinois. Hon började spela fiol tidigt. Som tioåring började hon vinna talangjakter och hon fick skivkontrakt vid 14 års ålder. Sedan dess har hon växlat mellan soloskivor och skivor tillsammans med gruppen Union Station.

Robert Plant föddes 20 augusti 1948 i West Bromwich, Staffordshire, i området som kallas Black Country. Han växte upp i Halesowen i Worchestershire och hade ströjobb innan han spelade i Band of Joy med John Bonham. Båda värvades 1968 till The New Yardbirds, som blev Led Zeppelin.

”Raise the roof” (2021) blev det andra albumet från Alison Krauss och Robert Plant. Liksom den gemensamma debuten är den producerad av T-Bone Burnett. Albumet finns i två versioner. Deluxeversionen innehåller bonusspår med gästspel av James Burton och Duane Eddy, två av Plants barndomidoler.

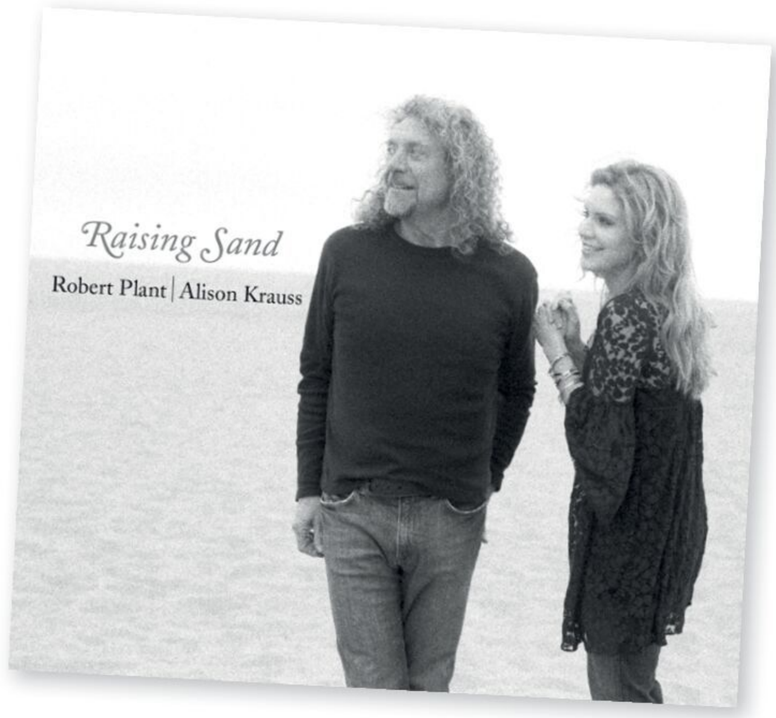

”Raising sand” (2007) var det första samarbetet mellan Alison Krauss och Robert Plant. Det nominerades till fem amerikanska grammisar och vann i samtliga kategorier. De gav sig ut på en stor turné som 16 maj 2008 tog dem till Hovet i Stockholm för en magisk spelning.

”Jag tror att det är ett sätt för artister och grupper att frigöra sig från topp 40-mentaliteten och skapa musik på sina egna villkor. Den mer konventionella rocken började få slut på idéer och folk började titta bakåt och åt sidan och leta efter rötterna.”

förstasingeln, ”Going where the lonely go” och några till.

Älskar Dalhalla

I juli ska duon och deras band spela i Dalhalla utanför Rättvik. När jag för det på tal, blir Plant uppspelt.

– Jag spelade där med The Sensational Space Shifters för snart tio år sedan. Jag älskar det stället! Väldigt speciellt. Alison, minns du det där stället i Sverige som jag berättade om? Där en meteorit har slagit ner och de har gjort en sorts amfiteater av allti-hop? En otroligt vacker plats. Den påminner mig lite om Red Rocks i Colorado.

– Åh, wow! säger Krauss och låter genuint imponerad.

Plant förklarar att det helst inte får uppstå några luckor i schemat när man planerar en turné.

– Man måste vara i ständig rörelse för att hålla kostnaderna nere och det är därför inte alltid man kan spela på de ställen man tycker bäst om. Faktum är att vi hade tur som kunde få in Dalhalla i turnéschemat, med tanke på att alla skulle boka turnéer samtidigt, nu när pandemin började lägga sig.

Frihet i americana

Er gemensamma musik brukar rubriceras som ”americana”. Hur känner ni inför genrebeteckningen?

– Jag har sett det växa som begrepp i både USA och Storbritannien och genren har till och med egna topplistor, säger Plant Jag tror att det är ett sätt för artister och grupper att frigöra sig från topp 40-mentaliteten och skapa musik på sina egna villkor. Den mer konventionella rocken började få slut på idéer och folk började titta bakåt och åt sidan och leta efter rötterna. Vi gjorde det redan i Led Zeppelin. Även Alison som soloartist spelar låtar som är oerhört gamla, men känns relevanta i dag. Det är en samhörighet bland musiker som har bestämt sig för att återge ekot av sina förfäder, fast på ett annat sätt. Det kan dessutom fortfarande vara lika kraftfullt som rockmusik.

En svensk fråga?

Det gick 14 år mellan de två album ni hittills har gjort tillsammans. Har ni diskuterat möjligheterna till ett tredje album?

– Det där är en väldigt svensk fråga, säger Plant retfullt. Vi har passionen för det vi gör. Alison befinner sig där musikerna verkar och så väntar vi på rätt timing. När allt faller på plats, finns det liksom ingen början och inget slut. Dessutom får man inte glömma att jag är äldre än Guds hund. Inget är självklart och man får ta en sak i taget. Vi försöker sjunga med glädje och frihet. Vi har roligt ihop, men det händer ofta att Alison himlar med ögonen när jag larvar mig som mest. Då inser jag att jag har förlorat den lilla grace jag eventuellt hade kvar! □

Rock'n'Roll Världen

Av Jörgen Holmstedt: **JH**
Anders Lundquist: **AL**
Peter Törnqvist: **PT**
E-post: **rocknrollmagazine@fabas.se**

Tony Visconti må vara en mästerlig producent, men hans minne verkar inte vara det bästa.

Överbevisad, Visconti!

En av de mest hyllade liveskivorna i rockhistorien är "Live and dangerous" med **Thin Lizzy**. Ett tjugotal år efter utgivningen 1978 började albumets producent **Tony Visconti** i intervjuer säga att "upp till 75 procent gjordes om i studion". Detta har retat gallfeber på både bandmedlemmar och fans.

– En dag ska jag fråga Tony vad han menar med sina lögner. Vi gjorde bara några få lagningar, har gitarristen **Scott Gorham** irriterat grymtat.

– Jag blir alltid lika förbannad när jag läser Tonys osanningar om albumet, har **Brian Robertson**, den andre av bandets dåtida gitarrister, sagt.

Nu kommer beviset. En stor box med grundmaterialet till "Live and dangerous" är i princip klar, meddelar Universal. Följande orörda konserter ingår på nio cd: Hammersmith Odeon, London 1976 (tre spelningar), Philadelphia 1977 (två spelningar), Toronto 1977 och Rainbow theatre, London 1978.

På dessa kan man höra att musikerna i gruppen har rätt: väldigt lite gjordes om i studion. Något gitarrsolo, körerna och möjligen någon annan detalj. Det låter helt enkelt som världens bästa liveband.

Något utgivningsdatum finns ännu inte. Även Thin Lizzys uppföljande livedubbel "Life/live" från 1983 släpps på nytt, som deluxe-utgåva. Dessvärre utan extramaterial.

Den 24 juni ger Universal även ut **Philip Lynott**-dokumentären "Songs for while I'm away" som box med antingen 2xdvd+cd eller bluray+dvd+cd. I paketet ingår Thin Lizzys konsert i Sydney, Australien, 1978 med fem låtar som aldrig tidigare har släppts. Bild och ljud är restaurerat från originalkällan.

Nu väntar Thin Lizzy-världen bara på Tony Viscontis reaktion. **JH**

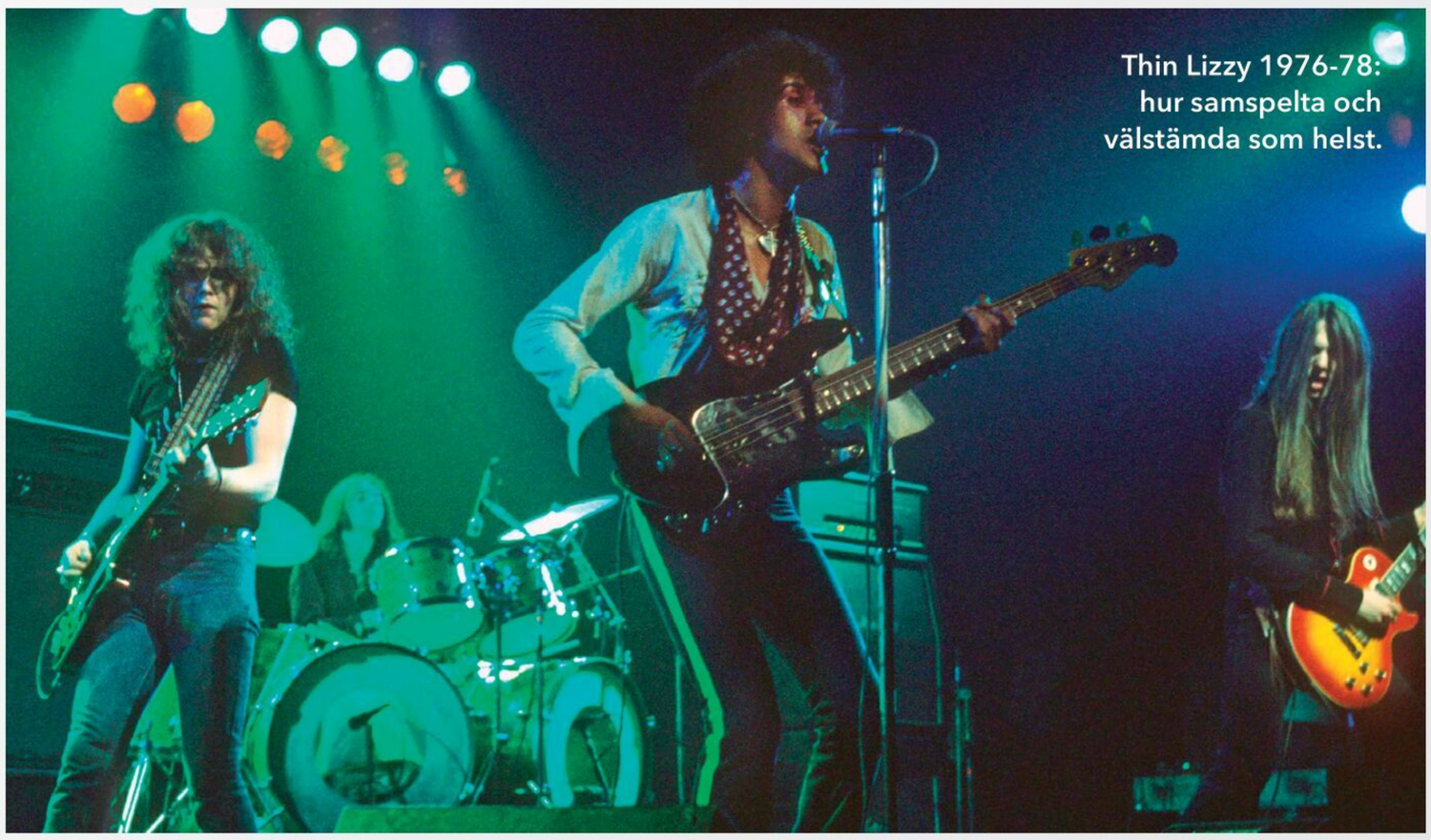

Thin Lizzy 1976-78: hur samspelta och välstämda som helst.

75 procent fusk? Möjligen fem procent. Nu släpps sanningen om "Live and dangerous".

Risk för förändrad papperskvalitet

Tidningens papperskvalitet kan komma att förändras en tid framöver på grund av tillfällig brist på papper och därmed svårigheter att få tag i tryckpapper. Vi hoppas att detta stabiliseras inom en snar framtid.

Peter Törnqvist, chefredaktör.

På spännande safari i en tät djungel av gitarrer på Umeå Guitar Show.

Det är mycket nu!

ALLA LEVER i sin egen lilla värld. I min ligger jordens epicentrum i blekingska Karlskrona – där denna tidnings huvudredaktion befinner sig. Bor man i Sveriges sydöstra del är det nära till Småland och Skåne. Stockholm ligger lite avsides, men vi har lokalredaktioner där som bemannas av Jörgen Holmstedt, Anders Lundquist och fotograf Stefan Boman. I Göteborg har vi fotograf/skribent Roine Lundström.

DEN SENASTE TIDEN har jag varit på hifimässa i Jönköping, gitarrmässa i Göteborg och på reportageresa i Norrland. Hämtade upp Lundquist i Stockholm och gjorde flera intressanta besök i replokaler längs vägen upp till Skellefteå (enkel resa cirka 140 mil).

Det sjuder av rockband i hela landet. Män och kvinnor i åldrarna 15-80 år träffas och rockar på hårt. En del i skymundan som hobbysysselsättning, andra är på lite högre nivå, släpper plattor och ger sig ut på turnéer med jämna mellanrum. Vi får energi av att besöka alla dessa människor och de verkar vara glada av att få träffa oss. Utan tvekan behövs en musiktidning som täcker hela landet och skriver om allt från svenska band på gräsrotsnivå till världsstjärnor från hela klotet.

UMEÅ LIGGER väldigt centralt i Sverige. I alla fall om man bor norr om Dalälven … Dessutom är det ju vida känt att avstånden är mycket kortare i Norrland … Därför var det på tiden att björkarnas stad fick en gitarrmässa av rang! Den 7 maj vallfärdade folk från både södra och norra sidan av Dalälven till premiären av Umeå Guitar Show. Vill påstå att det blev en succé. Det känns som att det kan bli en tradition att varje vår bege sig norrut för att träffa musikvänner och gå på gitarrmässa. Noterar också att det finns många svenska gitarrbyggare nu för tiden. De ligger och jäser likt alla mikrobryggerier som etablerats på senare år.

Beträffande skivmässor verkar intresset fortsätta att accelerera. Samtidigt ska många nu ut och turnera. Antalet festivaler är svårt att överblicka. Det blir inte många helger tomma i kalendern för den som vill åka på allt. Med tanke på att mycket sker samma dag i olika delar av landet får man kanske skaffa en helikopter för att hinna med allt kul … Sverige är fantastiskt!

Peter Törnqvist
Chefredaktör

aiwa©
Japan est1951

Äkta 2 kanal!
Vinylens vän.

AIWA AMU120BT
Stilrent designad
Borstad aluminium front
2 x 60w RMS
Bluetooth V.5.
7 analoga ingångar
Inbyggd pre-amp
Separata Bas och Diskant kontroller
Fjärrkontroll
Bekväm att använda
Högeffektiv Torodial transformator.
Tydlig display

Finns i svart och i Krom utförande.
Stora isolations Fötter
Kan ansluta 2 par Högtalare

AIWA AMU120BTSL

Finns bland annat hos:
Elbes Radio TV Skutskär
Elon ljud & Bild Falkenberg
Elon Ljud & Bild i Sverige
Elon Ljud & Bild Älvsbyn
Emanuelssons Ljud & Bild Sandviken
Gamleby Radio Tv
Ginza Musik Nossebro
Hemmabio butiken Sundbyberg Göteborg
Kungs TV Norrköping
OD Data Karlsborg
Radiocentralen Ulricehamn
Åre Ljud & Bild

SCAN ME

moon Creating business!

Exklusiv distributör i Sverige är
Moon Radio AB
www.moon.se order@moon.se

The Golden Oldies Shop

ORIGINALPRESSADE VINYLSKIVOR
1955 - 1995
LP-skivor, Singlar & EP-skivor
Rock - Pop - Svenskt - Punk - Soul - etc
Flera 1000 skivor i 26 kategorier
1977 – 2022 45 ÅR
2x WEBSHOP: www.goldenoldies.se
www.discogs.com/seller/goldenoldies
BUTIK: S:t Eriksgatan 96, 113 31 Stockholm TELEFON: 08-32 22 40

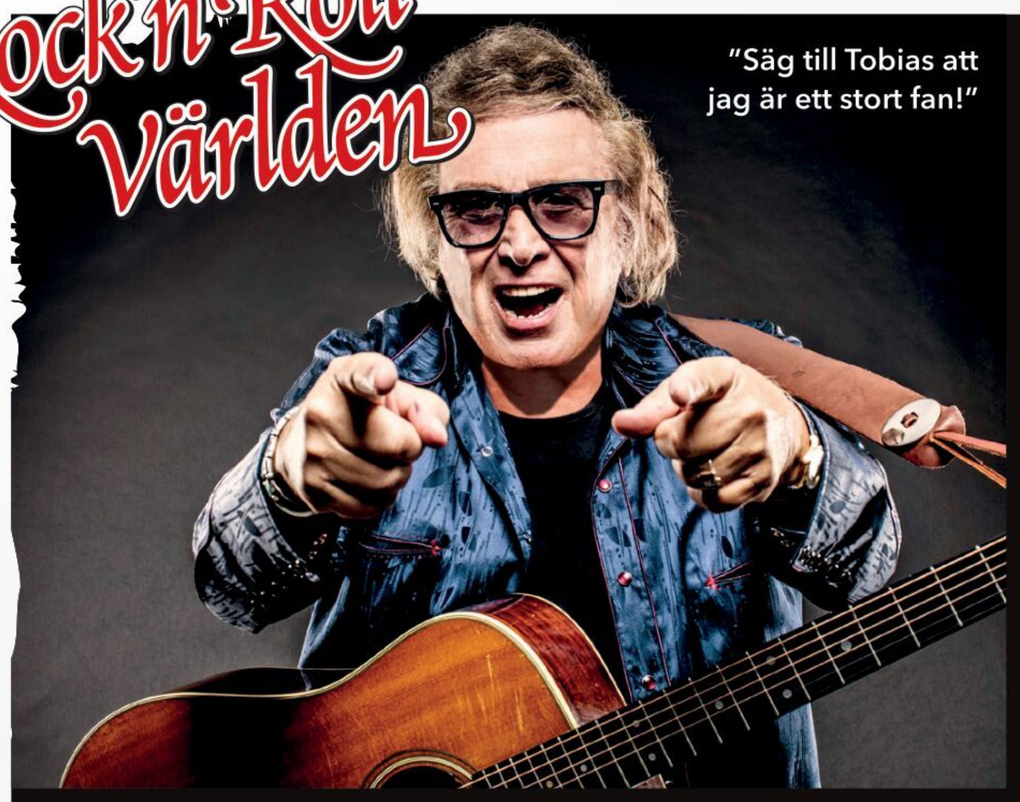

"Säg till Tobias att jag är ett stort fan!"

Don vill träffa Ghost

När **Don McLean** får veta att det ringer från Sverige, blir han smått exalterad.

– Sverige! Den första filmen om mig, "Till tomorrow" gjordes av regissören **Robert Elfström**, för **Sveriges Television** 1969. Precis innan mitt genombrott. Robert gillade min musik så mycket att han följde mig i ett år.

Don McLean är mitt uppe i en världsturné där han firar att det är 50 år sedan han slog igenom med sin ikoniska låt, "American pie".

– Jag har även släppt ett nytt album, "American boys" och det kommer snart en dokumentärfilm, "The day the music died – the making of Don McLean's American Pie". 50-årsjubileet blir bara större för varje dag, säger han.

Låten "American pie" handlar om dagen då **Buddy Holly** omkom i en flygkrasch, den 3 februari 1959, tillsammans med artisterna **Ritchie Valens** och **J.P. "The Big Bopper" Richardson**.

– Jag minns den dagen. Jag var tidningsbud och såg rubriken på förstasidan. Sedan bar jag Buddy Hollys öde med mig i tio år. Tills jag träffade **Phil Everly**. Jag sa till honom: "Jag vet att ni var vänner. Vad var det som hände?" Phil berättade att Buddy skulle ta hand om sin tvätt, och därför tog ett flygplan för att hinna i kapp turnésällskapet, som åkte buss. Det gjorde mig omskakad. Jag blev plötsligt varse om att turnéer inte bara är stående ovationer och applåder, det är hårt arbete. Jag började forma en låt i huvudet.

Det blev den åtta och en halv minut ödesmättade balladen "American pie". I den sjunger Don om olyckan som "the day the music died".

I oktober kommer Don McLean till Sverige för att göra tre konserter.

– Min flickvän är det största **Ghost**-fanset i världen. Ghost-skivorna hörs i vårt hem hela tiden. Säg till **Tobias** (**Forge**, chefsgasten) att Don McLean är ett stort fan!

Fem minuter efter intervjuns slut, ringer telefonen.

– Det är Don McLean igen. Jag skulle älska att få träffa Tobias. Kan du kolla om han vill komma till min konsert i Stockholm?

Lovar att försöka, Don. **JH**

Revanschen blir ännu tyngre

Kiss-albumet "Creatures of the night" från 1982, gruppens tunga revansch efter den identitetskrisiga "The Elder", ska utökas till en box med bland annat tidigare outgivna demolåtar. Något utgivningsdatum finns ännu inte.

Kiss med Vinnie Vincent tvåa från höger.

Albumet gjordes under ganska tumultartade omständigheter. Gitarristen **Ace Frehley** hade lämnat gruppen (alternativt fått sparken, beroende på vem man frågar) men syntes på omslaget. Under inspelningen medverkade åtskilliga gitarrister, av vilka en **Vincent Cusano**, alias **Vinnie Vincent**, slutligen fick jobbet. Andra bidragande gitarrister är **Robben Ford** och **Steve Farris** från **Mr Mister**. **JH/AL**

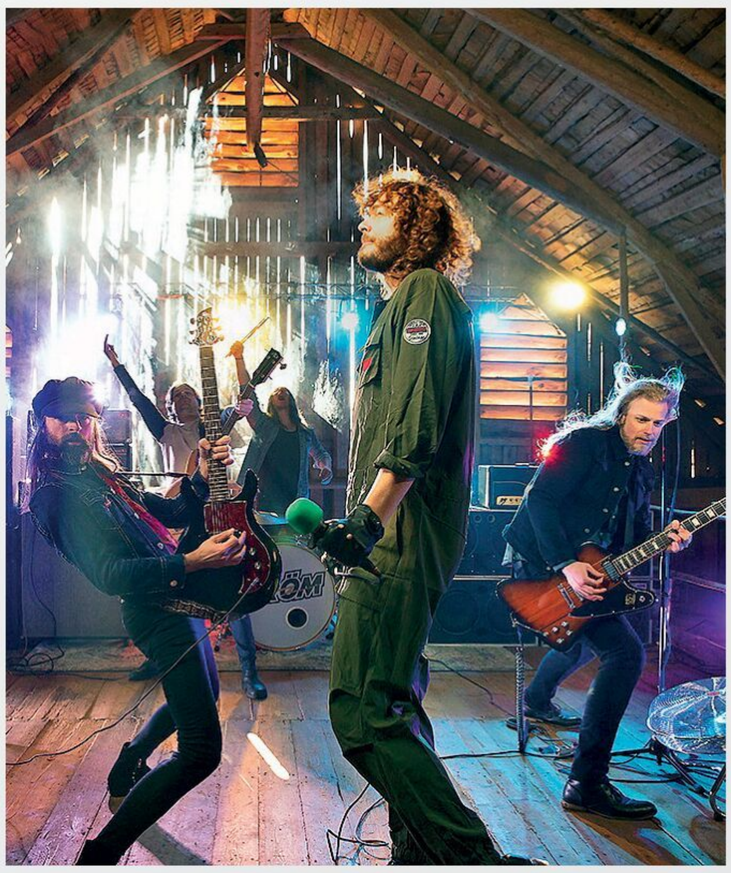

High voltage rock'n'roll.

Strömstark debut

Småländska riffrockarna **Ström** har utsatts för en rejäl "hype" de senaste månaderna. Bandets ene gitarrist, **Calle Sjöqvist**, tar det dock med ro.

Hur känns det att bli så hyllade redan i samband med första singeln? Kan det kännas som om det går för fort?

– Nej, det enbart kul. Möjligen känns det lite konstigt när så många som inte bara är ens polare har börjat diskutera ens musik. Fast det är häftigt.

Låter ni alltid lika mycket AC/DC som på "Tiden sjunger"?

– Vi har några andra låtar som också är åt **AC/DC**-hållet och har nog dem som någon sorts måttstock. Det finns också en tradition av AC/DC-inspirerade band i våra trakter, exempelvis **Bullet**, **Bellybuster**, **Dynamite** och **Scams**. Men vi har likheter med band som **Slade** och **Nazareth** också.

Ström gjorde sin första spelning på påsken 2019. Då hade de bara hållit på i några månader.

– Vi ville ut och spela. Vi hade bara tre låtar, men hade vi bara haft en, så hade vi kört den, skrattar Calle.

De repar ofta.

– Vi ses två gånger i veckan och kan fila på låtarna. Det är inte så att en person skriver en låt och säger "så här går den". Vi jobbar fram allt tillsammans.

Ström var från början ett arbetsnamn.

– Efter diskussioner kände vi att det är så musiken låter. Det fanns andra akter på streamingstjänsterna som hette Ström, men om det är någon instrumental new age-hippiegrej kommer ändå ingen att tro att det är vi.

Medlemmarna i bandet är mellan 30 och 40 år gamla. Rätt gammalt för ett singeldebuterande band.

– Ja, men alla har spelat i andra band. Vi har gått igenom all skit och ramlat i alla fallgropar. Nu samlar vi all kunskap och försöker göra allt så rätt vi kan.

När blir Ström headliners på Sweden Rock?

– Sommaren 2024. Då har vi kanske gjort ett hundratal spelningar, plus att vi då förhoppningsvis har släppt vårt andra album.

Debutalbumet med Ström släpps av Sound Pollution 23 september. **AL**

TADC PRESENTERAR

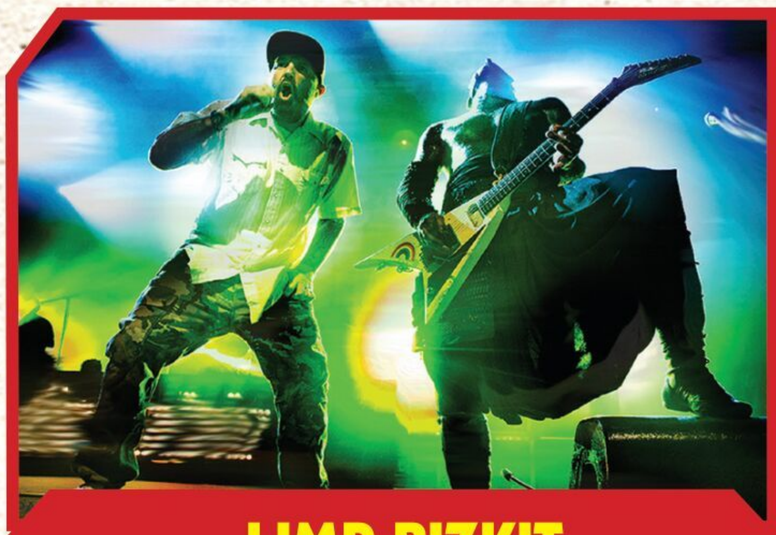

LIMP BIZKIT

1 AUG 2022 UPPSALA FYRISHOV

AVANTASIA

+ BATTLE BEAST + BLOODBOUND

13 JULI 2022 GÄVLE GASKLOCKORNA

U.D.O.

25 SEP 2022 STOCKHOLM FRYSHUSET KLUBBEN
26 SEP 2022 GÖTEBORG TRÄDGÅRN
27 SEP 2022 HELSINGBORG THE TIVOLI

THE IRON MAIDENS

6 AUG 2022 UPPSALA PARKSNÄCKAN
7 AUG 2022 GÖTEBORG VALAND
8 AUG 2022 MALMÖ BABEL

THE ROBERT CRAY BAND

28 JUNI 2022 STOCKHOLM BERNS
29 JUNI 2022 GÖTEBORG PUSTERVIK

JEFF BECK

27 JUNI 2022 STOCKHOLM ANNEXET

KORN

26 JUN 2022 GÖTEBORG GOTHENBURG STUDIOS

DON McLEAN

18 OKT 2022 GÖTEBORG LORENSBERGSTEATERN
23 OKT 2022 STOCKHOLM GÖTA LEJON
24 OKT 2022 MALMÖ PALLADIUM

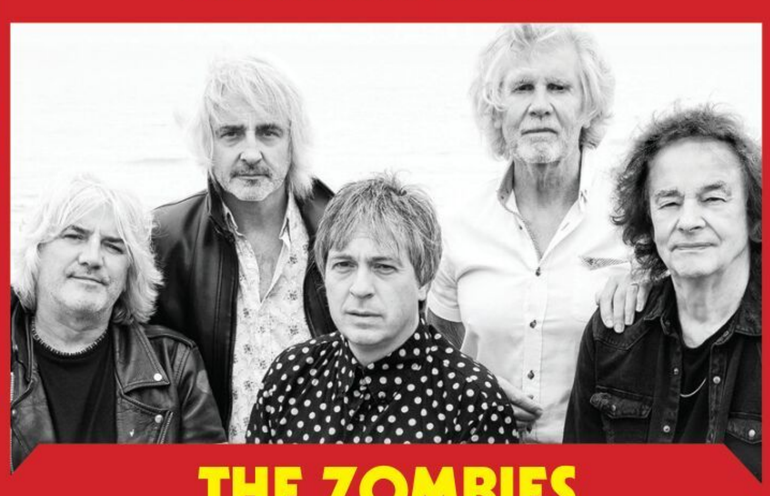

THE ZOMBIES

4 SEP 2022 STOCKHOLM NALEN

ANDY SUMMERS

22 OKT 2022 STOCKHOLM SÖDRA TEATERN

THE BEACH BOYS

+ UB40

19 JUNI 2022 STOCKHOLM SKANSEN
20 JUNI 2022 HUSKVARNA FOLKETS PARK

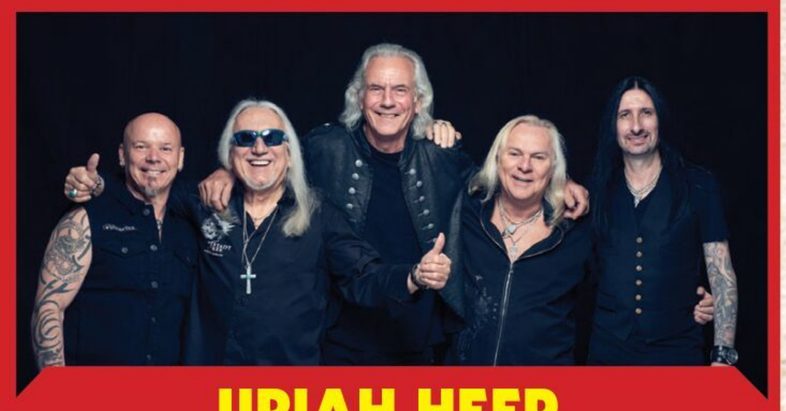

URIAH HEEP

22 NOV 2022 UMEÅ IDUN
23 NOV 2022 STOCKHOM GÖTA LEJON
1 DEC 2022 SUNDSVALL TONHALLEN
2 DEC 2022 GÖTEBORG PARTILLE ARENA
5 DEC 2022 MALMÖ SLAGTHUSET TEATER

ROCK PÅ SKANSEN

MED THE HOOTERS, GEORGE THOROGOOD AND THE DESTROYERS, BLUES PILLS

6 AUG 2022 STOCKHOLM SKANSEN

STEVE VAI

18 JUNI 2022 GÖTEBORG PUSTERVIK
19 JUNI 2022 STOCKHOLM FÅLLAN

ROCK PÅ SKANSEN

MED W.A.S.P., ACE FREHLEY, THE STRUTS

23 JULI 2022 STOCKHOLM SKANSEN

Roswell
PICKUPS
Roswell använder Alnico 2, Alnico5, formwar plain enamel, long legs etc. Besök vår webbutik och kolla på alla Roswell pickuper. Priser fr 325:-

Du som absolut inte behöver det dyraste som "custom" pickuper är dom här perfekt. Du får faktiskt ett strata set för 795kr, det får du knappt en "märkes pickup" för.

Vi har sålt1000-tals genom åren och vågar påstå att i den här prisklassen hittar man inget annat som låter lika bra., otroligt prisvärda.

www.gmf.se
Vi har sålt gitarrprylar sedan 1987

Tänder på alla cylindrar

Den 24 juni återvänder **Porcupine Tree** med albumet "Closure / Continuation". Detta efter en tolv år lång paus. Tre av gruppens tidigare medlemmar medverkar: **Steven Wilson** (sång, gitarr, bas), **Richard Barbieri** (keyboards) och **Gavin Harrison** (trummor).

Det känns som att du var en av väldigt få personer som var trötta på Porcupine Tree innan ni tog en paus?

– Det är möjligt, säger Wilson. Men det värsta man kan göra som artist är att göra något bara för att folk förväntar sig det av dig. Jag tror faktiskt att alla i bandet i slutet av 2010 kände sig trötta på arbetscirkeln: förväntningarna om att göra en skiva och turnera vartannat år.

Fast du hade ju redan haft saker vid sidan om Porcupine Tree: soloskivor, No-Man, Storm Corrosion och Blackfield?

– Ja och även solokarriären rymmer många samarbeten. En fördel med att vara en professionell musiker är möjligheten att jobba med vem du vill, inleda nya samarbeten och resa till nya platser, bildligt och bokstavligen.

Och ni hade kört fast?

– Ja, lite. Vi hade blivit den här tajta, men också ganska isolerade, enheten som inte fick så många intryck utifrån. "The incident" är ett bra album och jag är stolt över det, men det är ett av de svagare ur den senare delen av bandets första era. Den var inget steg framåt och låtskrivandet var svagare.

I synnerhet de tunga riffen?

– Precis. De hade blivit lite av en formel. Den nya plattan har mindre av den varan. Kanske två hårda riff, som dock försvarar sin plats i helheten. Om jag ska ge mig själv credit för något, är det förmågan att inse det innan det blir ännu mer problematiskt. Ingen som hör den nya skivan kan säga att vi har vår storhetstid bakom oss. Den är fräsch och vi tänder på alla cylindrar.

Jag har en känsla av att du hade kunnat kalla det Porcupine Tree även utan Richard och Gavin och folk hade ändå varit glada, bara för att det var Porcupine Tree.

– Jag tror, sorgligt nog, att det ligger något i det du säger. Varumärket är allt. Fråga bara **Roger Waters**, som lämnade Pink Floyd och fick se **Gilmours** version av bandet fortsätta sälja ut fotbollsplaner medan han sålde en tiondel av antalet biljetter. Jag skulle kunna ge ut exakt samma skiva under Porcupine Tree, eller under ett annat namn – och den skulle sälja mycket mer i det förstnämnda fallet. **AL**

Hurra för Stones, 60!

Engelska **BBC** firar **Rolling Stones** 60-årsjubileum med en tv-serie i fyra avsnitt titulerad "My life as a Rolling Stone". **Mick Jagger**, **Ron Wood** och **Keith Richards** kommer till tals i nya intervjuer, medan **Charlie Watts** hörs i arkivmaterial. Även **Slash**, **Chrissie Hynde**, **Rod Stewart** och **Steven Tyler** uttalar sig. Sändning i sommar. Väntas även släppas på dvd och bluray så småningom. **JH**

Out now

WARNER MUSIC SWEDEN

Rock'n'Roll Världen

★ **John Norum** släpper sitt nionde soloalbum, "Gone to stay" inom kort. Singeln "Sail on" är redan här.

★ **Janne Stark** är klar med ännu ett hyllningsalbum till **Budgie**, "Bandolier kings Vol 2 – Time to remember". Gitarrsolon har spelats in av Budgies originalmedlem **Tony Bourge** samt **Rowan Robertson**, **Stoney Curtis**, **Doug Rappoport**, **Michael Åkesson** och **Tony Spinner**. 16 låtar på en cd som släpps i juli och på lp så fort presseriet hinner.

★ Den 29 juli släpper **Cherry Red** en box med Montrose. "I got the fire: Complete recordings 1973-1976" rymmer sex cd och samlar alla deras 70-talsalbum plus bonusmaterial.

★ Nu kommer en box med det legendariska och lekfulla Canterbury-bandet **Caravan**. "Who do you think we are?" rymmer 37 discar och släpps av skivbolaget **Madfish**. Alla fyra studioalbumen är inkluderade, liksom fyra livealbum och elva ytterligare, tidigare outgivna, liveframträdanden. En bluray inkluderar **Steven Wilsons** surroundmix av "In the land of grey and pink" och en dvd innehåller europeiska tv-framträdanden.

★ I oktober kommer utställningen från Örebro 2021 om **Hep Stars** och **Tages** att sättas upp i **Lidingö Musikskola**. Dessutom läggs **Sven-Ingvars** till.

★ Om man ska ha ett punkband så ska man naturligtvis heta **Borgerlig Begravning**. Detta insåg de tre unga kusinerna som ligger bakom trion med just detta namn. I dagarna släpps albumdebuten "Gör vad du vill" (**Wild Kingdom**).

★ Sydstatsrockande **Crossfyre** från Finland är aktuella med en ny fullängdare, den fjärde i ordningen.

★ **Dead Daisies**, med **Glenn Hughes**, spelar in ännu ett album, för släpp senare i år.

"Att förlora någon man håller kär, och hur man hanterar det." Michael om låten "Dearly departed".

Nu klarar han att hantera sorgen

Michael Monroe ger ut sitt nya album "I live too fast to die young" i dagarna.

Lever du för snabbt för att dö ung?

– Ja, det är ändå för sent att dö ung för mig, som fyller 60 i år, säger Michael. Titellåten handlar om att jag förfarande gör det jag är bäst på, och hela tiden strävar efter att göra det ännu bättre. Och att hålla huvudet kallt, stå med fötterna på jorden och att undvika de fallgropar som finns i den här branschen.

"Young drunks, old alcoholics" må vara en kul titel, men med ett allvarligt budskap.

– Unga rockartister blir frestade att supa och knarka ner sig. Musikindustrin älskar ett coolt fyllo, tills det är för sent. Den där skiten tar alltid ut sin rätt. Låten är en varning. Själv har jag haft mitt missbruk, men det är över sedan länge, lovar han.

"Dearly departed" är Michael Monroes mest självutlämnande låt någonsin.

– Jag skrev texten 2001, när min fru dog, säger han om amerikanskan **Jude Wilder**, som blev blott 47 år.

– Vi var ihop i 16 år. Jag gjorde en demoinspelning av låten, när hon gick bort. Den handlar om att förlora någon man håller kär, och hur man hanterar det. Men då, just efter hennes död, tyckte jag låten var alldeles för sorglig. Jag klarade inte att spela in den på riktigt, för utgivning. Men sedan dess har jag tänkt om, den är ju menad att vara sorglig. Det blev en fin avslutning på albumet, säger Michael Monroe. **JH**

Michael och Jude var ihop i 16 år. "Hon avled av en hjärnblödning dagen före sin 48:e födelsedag", säger han.

Cooper har en stark musikalådra.

En mardröm till musikal

Alice Cooper avslöjar att han har skrivit en musikal som han gärna vill ska sättas upp på Broadway i New York och/eller i Londons berömda teaterdistrikt, West End.

Musikalen, vars manus är klart och låtordning är spikad, heter förstås "Welcome to my nightmare". Nu behövs en finansiär för att musikalen ska kunna överträffa Coopers liveshower, som i sig redan är mer eller mindre iscensatta stycken musikteater. **AL**

David Bowies låt från 1971, "Moonage daydream" blir titeln på den nya dokumentären om honom.

Dagdrömmar under månen

"Moonage daydream" blir titeln på den nya **David Bowie**-filmen vi tidigare har rapporterat om. Regissören **Brett Morgen** har gjort en förhandspresentation av verket, som snart är klart. Allt är sanktionerat av Bowies dödsbo och Morgen har fått tillgång till en enorm massa exklusivt arkivmaterial. **JH**

JOURNEY

FREEDOM

Out July 8, 2022
NEW STUDIO ALBUM FROM
LEGENDARY ROCK BAND JOURNEY!
FEATURES 15 BRAND NEW TRACKS.
journeymusic.com

CD
LTD. ED. BLACK LP
LTD. ED. ORANGE LP (EXCLUSIVE FRONTIERS SHOP)
CASSETTE (EXCLUSIVE FRONTIERS SHOP)
DIGITAL

ALAN PARSONS

FROM THE NEW WORLD

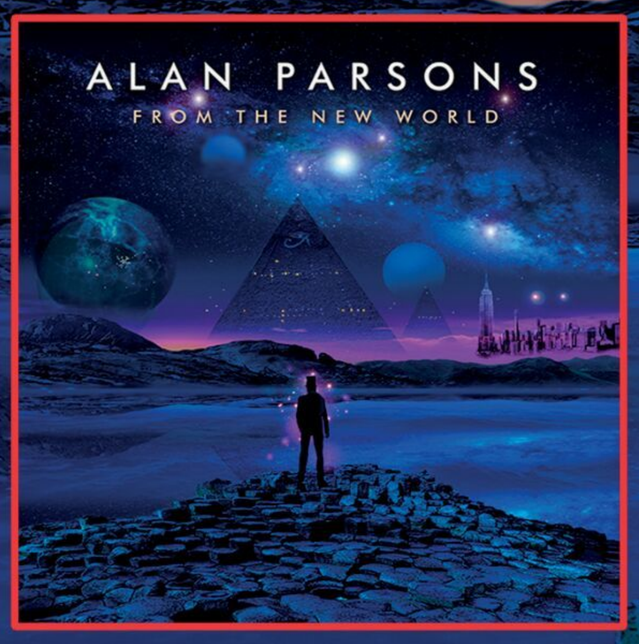

Out July 15, 2022
New studio album from the legendary musician featuring guest appearances from Tommy Shaw, Joe Bonamassa, James Durbin, and more.

CD
CD+DVD
Ltd. Ed. Colour LP Crystal,
Ltd. Ed. Colour LP Yellow (exclusive Frontiers shop)
(LUXURY BOX SET) CD/DVD+T-Shirt+LP
(exclusive Frontiers shop)
Digital
alanparsons.com

ICONIC
SECOND SKIN

Out June 17, 2022
Michael Sweet (Stryper), Joel Hoekstra (Whitesnake), Marco Mendoza (Thin Lizzy), Tommy Aldridge (Whitesnake), & Nathan James (Inglorious). Need we say more?

CD, Ltd. Ed. Gold Vinyl, Digital
facebook.com/IconicRnR

www.frontiers.it

ginza.se
www.ginza.se - 0512-299 50 - Gratis katalog
playground music scandinavia

VETERAN HiFi

Vill du ha produkter
från mästarens hand
återstå endas ett val:
Miyajima pickuper,
dessutom svenska produkter
Knispel, Pip Ino,
Simply Black

Serivce för skivspelare, rörsteg
08-30 08 46

Open mind
UPPSALAS STÖRSTA VINYLBUTIK!

- BRETT SORTIMENT AV BEGAGNAT & NYTT,
- NYINKOMMET VARJE VECKA.
- ALLTID INTRESSERAD AV ATT KÖPA VINYL!

S:T LARSGATAN 8C, UPPSALA
ÖPPET: **ONS–FRE 12–18, LÖR 11–15**
TEL: 018-10 32 80

WWW.OPENMINDRECORDS.SE
/OPENMINDRECORDSUPPSALA

Rock'n'Roll Världen

Spridda ikoner

Till slut kunde Iconic samlas, åtminstone för en bild.

Skivbolaget **Frontiers** gillar att sätta ihop projekt med kända musiker. Det senaste heter **Iconic** och har släppt albumet "Second skin". Uppställningen lyder: **Tommy Aldridge** (**Whitesnakes** trummis), **Michael Sweet** (gitarrist från **Stryper**), **Nathan James** (sångaren i **Inglorious**), **Marco Mendoza** (basist som har spelat med "alla") och **Whitesnakes** gitarrhjälte **Joel Hoekstra**.

– Frontiers ville ha ett gäng classic rock-musiker runt Nathan James, som de tror mycket på, förklarar Joel Hoekstra.

Spelade ni in skivan tillsammans?

– Nej, vi mejlade varandra filer. Jag föredrar att jobba på egen hand, faktiskt. Du slipper vänta på att folk ska bli klara, så du får göra din grej.

Joel Hoekstra har turnerat med **Cher** och **Foreigner**, tillhörde **Night Ranger** i sju år och är nu upptagen med Iconic, Whitesnake samt soloprojektet **Joel Hoekstra's 13**. I slutet av året blir det konserter med **Trans-Siberian Orchestra**.

Du verkar ha lätt för att anpassa dig till olika musikaliska sammanhang?

– Tack. Jag gör bara det bästa av det jag får att jobba med, svarar han blygsamt.

Han berättar att Whitesnakes pågående avskedsturné lär sträcka sig in i 2023.

Är det sista turnén på riktigt?

– Ja. Jag tror inte att ni kommer att få se Whitesnake göra som vissa andra band, och fortsätta efter avskedsturnén.

Fast Whitesnake gjorde en "Last hurrah"-turné redan för många år sedan.

– Men jag tror att det är annorlunda den här gången.

Ska även Iconic spela konserter?

– Jag vill gärna spela live med Iconic, men kan vi samla alla killarna samtidigt? Däremot tror jag på en skiva nummer två. Dessutom har jag ett nytt, hemligt projekt på gång. **JH**

Musikaliska genier

Americana-bandet **Cordovas** kommer regelbundet till Sverige och spelar. De drar också mer folk för varje gång. Skälet är enkelt: man ser många tappade hakor efter deras konserter.

Cordovas mixar allt som är bra med amerikansk rotmusik. De sjunger stämmor lika bra som Eagles, har den närmast schamanska mystiken hos **Neil Young & Crazy Horse**, virtuositeten hos de bästa bluegrass-musikerna, den vardagliga lunken hos **The Band** och **Grateful Deads** lätta handlag.

Sjunger stämmor lika bra som Eagles.

Inför gruppens senaste Stockholms-konsert tog jag ett snack med **Joe Firstman**. En multiinstrumentalist och sångare som grundade bandet 2011 efter att ha varit kontrakterad till storbolaget **Atlantic** som soloartist. På scen med Cordovas sjunger han och spelar bas. Han är med sina 42 år också äldre än de flesta andra i bandet.

Har ni ens några svagheter?

– Jag håller med om att bandet består av sex musikaliska genier och jag har alltid förstått att det är smart att omge sig med folk som är bättre än man själv är, säger Joe.

Liksom i de flesta seriösa förhållanden vet de att mycket står på spel.

– Vi förstår att det är viktigt att det finns utrymme att växa tillsammans, men även bra relationer lider ibland av bristande kommunikation. Vi är inget undantag.

De flesta i bandet har känt varandra länge.

– Vi börjar bli en enhet att räkna med, den bästa vi haft hittills. Det är inte lätt att få ihop ett så bra band när man inte kan erbjuda pengar eller mer än en potta att pissa i backstage. Allt man kan erbjuda är att spela bra musik ihop och att ha "a good time" – ibland inte ens det.

Joe är inte bekymrad över att de inte spelar på de största scenerna.

– Jag har gjort den där resan, där man tror man mäter allt i framgång. Att vi inte är bland de största banden kan innebära att vi inte är redo för det än. Om det är meningen, kommer det att hända. Vi försöker vara här och nu och njuta av det. Vi festar dessutom hårdare än något annat band jag känner till, säger Joe.

Det är lätt att tro honom. Det är dags för soundcheck och han ser ut som om han fortfarande inte har gått och lagt sig efter den föregående kvällens efterfest. **AL**

** THIS IS A PUBLIC SERVICE ANNOUNCEMENT.... WITH GUITARS! **

THE CLASH

COMBAT ROCK / THE PEOPLE'S HALL' - JUBILEUMSUTGÅVA UTE NU
LP,CD,DIGITALT

Porcupine Tree

Äntligen nytt studioalbum med Porcupine Tree

LP,CD,DIGITALT släpps 24 juni

COLUMBIA SONY MUSIC Music For NATIONS Spotify Lyssna på Apple Music ginza.se BENGANS CDON.COM

Ingmar Wallén (t.v.) och Mats Lagerwall har rockat med The Boppers sedan 1977.

Nya, hårdare Boppers

The Boppers på ett hårdrocksbolag, med en legendarisk dödsmetallproducent, spelande en punklåt. Det är resultatet av en blöt fest med bandets gitarrist, sångare och grundare **Mats Lagerwall**.

– Inte helt väntat, men vi gillar att testa nya vägar, säger han.

På partyt träffade han **Johan Hargeby**, en av cheferna på skivbolaget **Sound Pollution**.

– Vi började prata om att göra en Boppers-platta, säger Mats.

Därefter introducerades han och resten av bandet för producenten **Tomas Skogsberg**. Han är världsberömd för att ha skapat det svenska dödsmetallsoundet med grupper som **Entombed**.

– Tanken var en lite rockigare skiva, förklarar Mats.

Den 1 juli avtäcks "White lightning", det nya The Boppers-albumet. Förändringen är inte så stor som man kan tro. Lite mindre doo-wop och aningen mer distade gitarrer.

– Det låter Boppers för att vi har vårt sound med flera sångare, resonerar Mats.

En del låtar har de skrivit själva, en del är covers – av överraskande slag. Kanske inte Big Boppers "White lightning", men "Motorbikin'" av brittiske mästargitarristen **Chris Spedding** – och en punklåt.

– "King rocker" av **Generation X**. Blev skitball, tycker Mats stolt.

Ett annat oväntat val är "Gone for bad", en **Johnny Winter**-låt från bluesrock-legendarens tid som ung och okänd, 1965.

– Det var innan Johnny Winter blev bluesartist. Låten är lite New Orleans och lite **Del Shannon**. Jag har velat spela in den länge, berättar Mats.

Nämnde Chris Spedding hörs på gitarr, liksom **Hellacopters**-ikonen **Nicke Andersson** gör på två spår.

– Nicke tillförde mycket, berömmer Mats sin kollega. **JH**

"Tillförde mycket." The Boppers om Nicke Anderssons insats på albumet.

hot records

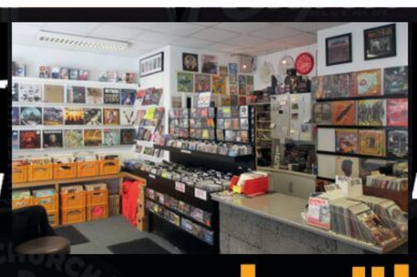

hot records

Köper och säljer
nya och begagnade
LP/CD
Öppet: Mån-Fre 11-18 | Lör 11-15
www.hotrecords.se
Råsundavägen 110 i Solna
Tel. 08-735 66 30

Gitarrspecialisten
S:t Eriksgatan 82 • 113 62 Stockholm • Tel. 08-30 21 91
40 år på samma adress = Jag kan gitarrer
Specialist på Japanska Elgitarrer: Greco, Burny, Tokai, Fernandes.
Historiker för Gibson Elgitarrer
Akustiska gitarrer:
Levin, Admira, Alhambra, Morris, Yamaki, Larrivee.
Nysse Nyström Värderingsman Gitarrer utnämnd av Handelskammaren
www.nysse.com | nysse@nysse.com

KULTURBOLAGET PRESENTERAR

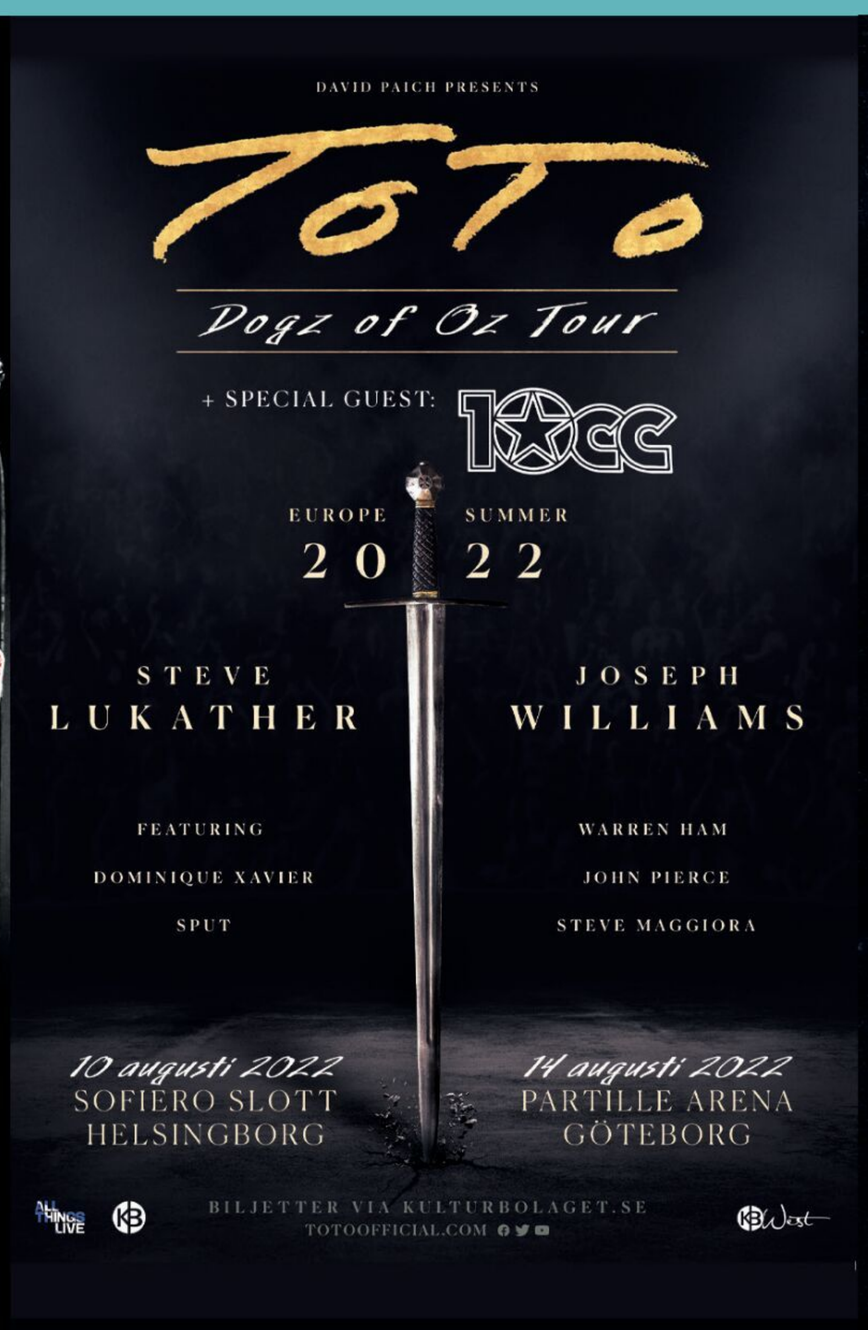

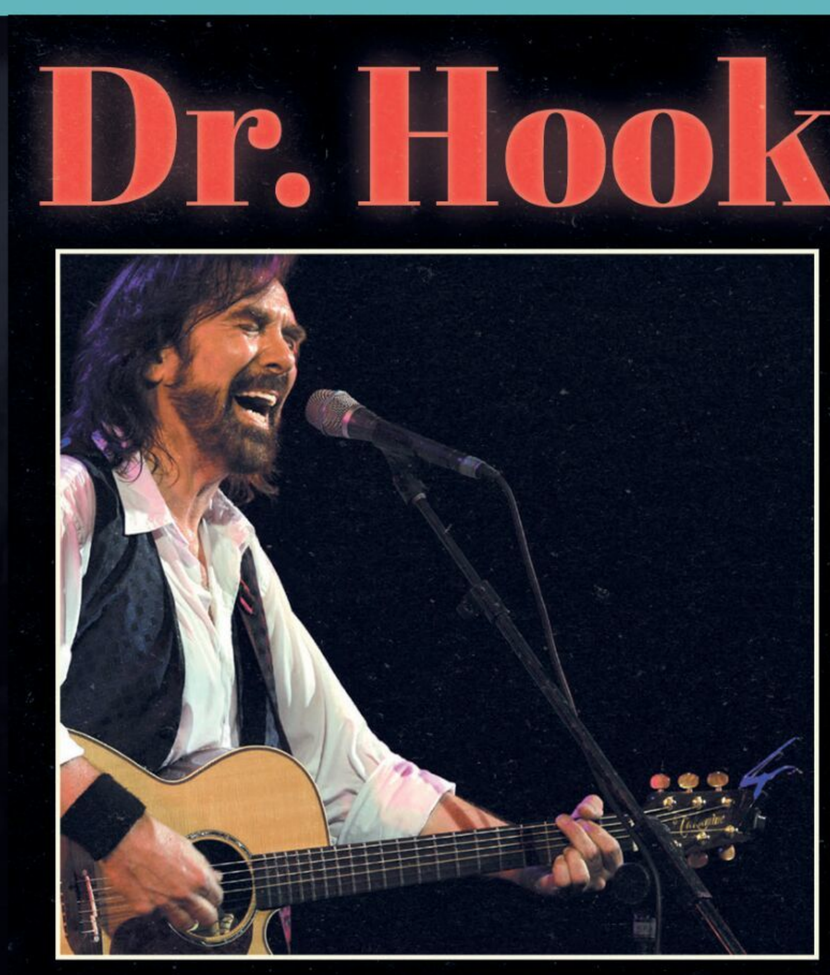

FLER KONSERTER & BILJETTER VIA

KULTURBOLAGET.SE

Rock'n'Roll Världen

★ En box med **Rick Wakeman**-konserter har precis getts ut av **Cleopatra Records**. ”The myths and legends of Rick Wakeman” är titeln och boxen rymmer en konsert från 1974, en från 1975 och två från 1976. Bland de album som framförs märks ”The myths and legends of King Arthur and the Knights of The round table”, ”The six wives of Henry VIII” och ”Journey to the centre of the earth”.

★ **The Lickerish Quartet** innehåller tre före detta medlemmar ur **Jellyfish**: **Roger Manning**, **Eric Dover** och **Tim Smith**. Gruppen släppte nyligen sin tredje ep, ”Threesome vol. 3”.

★ Nästa album med hårdrockarna **Lugnet** har fått ett utgivningsdatum. Den 26 augusti släpps ”Tales of the great beyond”. Det är inspelat i Solna Sound av **Simon Johansson** och **Mike Wead**, mixat av **Marcus Jidell** i **Nox Studios**, mastrat av **Mike Lind** på **Masterplant** och producerat av Lugnet.

★ **Geezer Butler** har avslutat sina memoarer. ”What the Butler did” publiceras i höst.

Kompisar från förr

Förre **The Hollies**-sångaren **Allan Clarke** ger ut sitt nästa soloalbum efter sommaren. Han har producerat själv och fått sånghjälp av sin gamle Hollies-kompis **Graham Nash** på sex låtar. En av dessa, ”Buddy´s back”, har Nash skrivit. Det är en hyllning till deras gemensamma idol **Buddy Holly. JH**

ZZ Top live - utan publik

Den 22 juli släpps **ZZ Tops** ”live utan publik”-album ”Raw” av BMG. Plattan är tillägnad trions bortgångne basist och ene sångare, **Dusty Hill**, som gick bort i juli 2021.

”Raw” var soundtracket till bandets Grammy-nominerade Netflix-dokumentär, ”That little ol’ band from Texas”. Det spelades in under en dag, utan publik, och visade sig bli en av de sista live-inspelningarna med Dusty Hill. ”Det var en återgång till våra rötter. Bara vi och vår musik”, kommenterar de överlevande medlemmarna **Billy F Gibbons** och **Frank Beard** i ett pressmeddelande.

Albumet kommer att släppas på 180 grams vinyl och cd.

ZZ Top har inte lagt av, utan genomför just nu sin ”Raw Whiskey Tour” i USA, med gruppens före detta gitarrtekniker, **Elwood Francis**, på bas.

Billy F Gibbons är också aktuell som gäst på den amerikanska duon **The Black Keys** nysläppta album, ”Dropout boogie”. **AL**

Truls från Graveyard på egen hand

Graveyards basist, **Truls Mörck**, kom nyligen med ett par solosinglar i eget namn, ”Running man” och ”Lost in the infinite now”.

Det är inte det första Truls gör på egen hand. Han gjorde en soloskiva redan 2015 och förra sommaren kom ”What a time to be alive”. Det var efter att han hade spelat upp den förstnämnda för Graveyards trummis, **Axel Sjöberg,** som han erbjöds en plats i bandet.

– Om jag tidigare drog mer åt psykedelia, **13th Floor Elevators** och udda lofi i 60-talsanda, är den nyare musiken mer inspirerad av perioden kring 1972 och lite mer soulinfluerad.

Det var inga interna problem inom Graveyard som fick honom att göra egen musik igen.

– Det fanns helt enkelt för lite att göra under pandemin. Vi gjorde sex turnéer under 2019, sista konserten ägde rum 5 mars 2020. Det gick från hundra till noll – annars hade jag inte haft tid att göra detta. Graveyard förblir en prioritet. Vår nya platta kommer nästa år.

Mörck har också startat en studio, Preset Studios, med en kompis som heter **Teodor Boogh** och har ett band som heter **Telos Vision**.

– Mina nya låtar är mixade av Teodor. Han har ett vasst öra.

Vad är planen med din egen musik?

– Att fortsätta släppa singlar ett tag och ”bubbla” tills tiden känns rätt, exempelvis när Graveyard har ett nytt uppehåll. Nu har jag dessutom en riktig studio att jobba i. När jag hade hemmastudio blev inget gjort, vilket tydligen är ganska vanligt. Sedan jag blev pappa får jag faktiskt mer gjort. När tiden är begränsad utnyttjar man den mer.

Graveyard, med Truls nere t v.

Vad händer närmast?

– Jag kommer också att spela rätt mycket med soloprojektet i sommar. Graveyard gör Lollapalooza på Gärdet i Stockholm 3 juli, tre spelningar i Finland, Junkfest i Dortmund och en alpfestival i Schweiz. Hur högt i alperna man får komma beror på vädret! **AL**

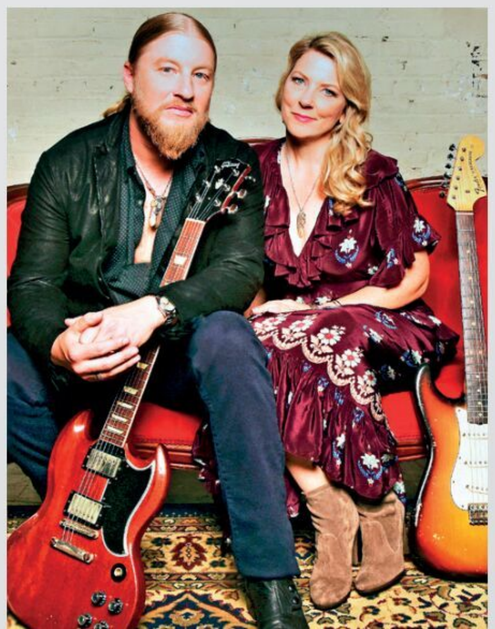

Persiskt och mystiskt

Första delen av **Tedeschi Trucks Bands** projekt ”I am the moon” släpptes på cd respektive vinyl 3 juni. Den kommer att följas av ytterligare tre delar innan alla album släpps i en stor box som avtäcks den 9 september. Albumserien är inspirerad av en mytisk persisk berättelse, ”Layla & Majnun”, som handlar om kärlek, men är ”emotionellt driven av pandemins isolering och bristen på kontakt”. Poemet är skrivet av **Nizami Ganjavi** på 1100-talet.

Sannolikt fick gruppen idén i samband med att de gjorde ”Layla revisited”, en nyinspelning av hela **Derek and the Dominos** album ”Layla and other assorted love songs”, vars titel är inspirerad av samma poem.

Tedeschi Trucks Band kommer till Stockholm och Annexet 22 oktober. **AL**

NYHETER

THORENS

New Thorens Direct Drive turntable TD 403DD

With the new model TD 403 DD Thorens completes the line of direct drive plug-and-play turntables of the 400 series. Visually a true Thorens, the new TD 403 DD features the same proven smooth-running direct drive as the successful TD 402 DD, but sets itself apart from its smaller brother with a more massive 1.4 kg and 22mm-thick Die-cast aluminum platter and the TP 150 audiophile tonearm also used in the new TD 1500 model.

A high-quality and pre-adjusted 2M Blue cartridge from Danish cartridge specialist Ortofon is also supplied as standard. This proves to be an adequate playing partner due to its naked diamond with elliptical stylus.

Ungefärligt marknadspris: 15.000:-

New Thorens turntable TD 1500

In 1965, the Thorens TD 150, an inconspicuous little turntable, came on the market and thus started a technical revolution in record player manufacturing. For the first time, a spring-suspended sub-chassis with an inner platter driven by a flat belt was used in a mass-produced unit. The principle proved to be very successful and found many imitators in the years since.

Like its famous predecessor, the new Thorens TD 1500, which will be operated purely manually, features a sub-chassis that decouples the turntable and tonearm shelf from the motor and frame by means of three conical springs.
In contrast to the TD 150, these springs can be adjusted from above through corresponding holes in the platter, which makes correct adjustment much easier. The speed of the DC motor is electronically monitored by an incremental encoder and deviations, e.g. caused by a broom, are automatically corrected. This also enables very good wow and flutter values. As a real unique selling point in its class, the TD 1500 has XLR outputs in addition to the usual pair of RCA jacks, thus enabling true balanced operation with a suitable MC cartridge.

Ungefärligt marknadspris: 22.000:-

Distributör för **Thorens** i Sverige är HiFi-Agenten AB
www.thorens.com - www.hifi-agenten.se

Nu är vi på banan igen!

HÄNG MED TILL BEATLES´ (OCH CILLA´S) LIVERPOOL

(och ibland till London)

Som vi har väntat på att snuvan skulle bli hanterbar! Nu kan vi ta upp våra Beatlesresor som hann fira 10-årsjubileum innan världen stängde ner. Dessutom tar vi upp Kinks-resan som vi inte hann genomföra!

London-Liverpool i Beatles fotspår

Vi börjar i London och alla de viktiga platserna där och så sätter vi oss på tåget och åker ”hem” till Liverpool!

19-24 oktober
7 - 12 december

Totally Liverpool!

Vi går all in i den fantastiskt trevliga stan där man får leta efter pubar där Beatles aldrig har varit... Dom dom varit på besöker vi.

28 september- 3 oktober
16 - 21 november

The Kinks London!

Följ med mig och Tommy ”Stommen” Liljegren (Mr Tuesday afternoon från Stonecake) på en resa i bröderna Davies Muswell Hill mm.

22 - 26 september

Skräddarsy din Beatlesupplevelse

Är ni en grupp på minst fem personer arrangerar vi en specialresa för er! Eller också kör vi nåt av de andra koncepten!

BEST FEST 2022
Resan slutsåld, men ni kan få köa till ev återbudsplats.
24 - 30 september

Max 10 personer på varje resa garanterar en personlig upplevelse!

Läs allt om resorna på www.beatlesresor.se

Hyllar Dio

Michael Schenker är en av få äldre artister som fortfarande släpper album ofta, och nyss kom "Universal".

– Det är ju vad jag gör, musik. Efter den här turnén sätter jag i gång med att göra ytterligare en platta, säger den tyske gitarrlegendaren.

Låten "A king has gone" är en hyllning till **Ronnie James Dio**.

– Min favoritrocksångare. Jag bjöd in **Tony Carey**, den förre **Rainbow**-keyboardisten, för att göra ett intro till låten på en Moog, liksom han gjorde till "Tarot woman" med **Rainbow**.

Introt heter "Calling Baal".

Baal var väl den där demonen som skrämde killarna i Rainbow, när de spelade in albumet "Long live rock'n'roll"?

– Ingen aning. Det var inte jag som titulerade introt.

Förutom Tony Carey har Michael följande ex-medlemmar från Rainbow på nya skivan: **Graham Bonnet**, **Bobby Rondinelli**, **Bob Daisley** och nuvarande Rainbow-vokalisten **Ronnie Romero**.

"Jag träffade Ronnie några gånger. Alltid lika trevlig", säger Michael.

Är du ett stort fan av Rainbow?

– Det var ett bra band. Men du vet kanske att jag inte har lyssnat på rockmusik de senaste 50 åren.

UFO är ute på sin avskedsturné. Kan du tänka dig att spela ett sista gig med dem?

– UFO upphörde att existera för länge sedan. Nu är det bara sångaren och trummisen som turnerar, det ser jag inte som UFO. Jag tänker inte spela med dem igen, inte under några som helst omständigheter. Det riktiga UFO fanns från "Phenomenon" (1974) till "Strangers in the night" (1978).

Har du hört "Strangers in the night"-boxen?

– Nej, jag ser ingen anledning att slösa tid på det förgångna.

Har du och din bror Rudolf försonats?

– Min bror är en lurendrejare. Jag vill inte ha med sådana att göra.

Vad händer för övrigt i ditt liv?

– Jag har köpt ett teleskop. Med det ska jag spana upp i skyn, för att se om där finns något spännande att upptäcka. **JH**

Alltid i högsta hugg med sitt arbetsredskap: Michael Schenker.

★ **Alberto Bravin**, tidigare sångare och keyboardist i **PFM**, har utannonserats som sångare i **Big Big Train**. Han ersätter **David Longdon**, som gick bort i en tragisk olycka i november 2021.

★ **Donna Cannone** är ett hookigt melodiskt rock'n'roll-band som nyligen album-debuterade. Gruppen rymmer två tidigare **Thundermother**-medlemmar och sångaren **Björn Strid** (**Soilwork** och **The Night-flight Orchestra**).

★ **Patti Smith** skriver låtar för vad hon kallar sitt sista album. Förväntat släpp nästa år.

★ **Deep Purple** ersatte med, start i maj, sin gitarrist **Steve Morse** med **Simon McBride**, som kommer att fortsätta vikariera för Morse i juni och juli. Skälet är att Morse vill vara hemma och stötta sin hustru **Janine**, som drabbats av cancer.

Life of Brian

Regissören **Gary Hustwit** arbetar på en ny dokumentärfilm om musikern, artisten, låtskrivaren och ambient-pionjären **Brian Eno**. Hustwit har sedan tidigare dokumentärer om **Mavis Staples** och **Wilco** på sin meritförteckning och kallar den kommande Eno-dokumentären "definitiv och karriärtäckande".

Han har fått tillgång till Enos arkiv, som bland annat rymmer hundratals timmar av filmmaterial som aldrig tidigare visats och outgiven musik. Dokumentären kommer att göras i flera olika versioner och använda banbrytande generativ teknik i både tillkomst och visning.

Regissören och dennes team har restaurerat över 400 timmar med film som bland annat innehåller intervjuer, tidig videokonst, föreläsningar, konserter, "behind the scenes"-filmer från inspelningsstudior och mycket annat. Kanske kan vi hoppas på unikt material med några av de stora akter Eno har arbetat mest med. Exempelvis **Roxy Music**, **Robert Fripp**, **David Bowie**, **Talking Heads** och **U2**.

Brian Eno i sitt hem i London 1974.

Filmen kommer också, enligt Hustwits hemsida, att djupdyka i ämnen som Eno brinner för, såsom hållbarhet, jämlikhet och den mänskliga civilisationens framtid. Det mesta kommer dock att kretsa kring kreativitetens väsen.

"Man kan inte göra en konventionell standarddokumentär om Brian Eno. Det vore en antites till allt han står för och en missad möjlighet. Det jag försöker göra är en filmupplevelse som är lika innovativ som Brians sätt att närma sig musik", säger regissören. **AL**

HOT STUFF

COLLECTOR´S RECORDS & EPHEMERA

WORLDWIDE MAILORDER SINCE 1986
ÄLMHULT - SMÅLAND - SWEDEN

Beställ på www.hotstuff.se för snabba leveranser, väl packat. Betala med Kort, PayPal eller mot faktura.

Anmäl dig på hemsidan för nyhetsmail, så får du inbjudan till våra butiksdagar och nyheter på ingång eller följ oss på Instagram.

Lika många vinyler som på Tradera, men till fast pris & på ett ställe

Södra Sveriges Största
Skivbutik finns i Älmhult

Välkommen till vår 250 kvm välsorterade vinylbutik i centrala Älmhult. Minst 50.000 titlar i lager, i god ordning, i de flesta musikstilar. Nytt och begagnat, där du både kan göra fynd och syna riktiga rariteter. Alltid minst 25.000 skivor som ännu inte hunnit ut i webbutiken och bara finns på plats.

Älmhult ligger mitt i södra Sverige. 1h från västkusten, 1,5 h från Malmö, Jönköping och Östkusten. Utmed stambanan. Om du kommer med tåg så finns vi 300 meter från stationen.

NU ÖPPNAR VI VÅRT KASSAVALV

Där kan du se Gula getter, oskalade bananer, ”Slaktar-omslag”, handscreenad Banksy tillsammans med Mint-Lp´s från 60-talet och 90-talet, de obskyraste punksinglarna, gamla konsertaffischer, Promofoton, signerade items och mycket mer.

15.000 SINGLES GOING STEADY - i vårt singelrum hittar du 15.000 singlar i alla möjliga genres. Allt från Jukeboxsinglar på 50-talet till senaste nya Limited editions. Många singelnördar stannar här en hel dag.

I vårt 40 kvm bankvalv förvarar vi de riktiga rariteterna och tar väl hand om dem.
Alltid ca 20°c, högst 30% luftfuktighet och helt fritt från solljus.

Sabbath Records tillhör Hot Stuff-familjen
Ny skivbutik på Larmgatan 30 i centrala Kalmar.

Malmö? - Mer nyheter inom kort.

Skivbesök inkl. hotell & frukost.

Besök oss fram till 31/8, så kan du boka en hotellnatt på Ikea Hotell i Älmhult, till specialpriset 595 kr inkl. frukost för 2 personer.

Vi har även specialpriser för hela familjen. Ta med skivkompisen, din partner eller hela familjen och gör det till lite mer än ett vanligt skivaffärsbesök. Ring eller gå in på hemsidan, så får du veta mer.

Vår butik i Varberg

Där finns ca 7000 vinyler i de flesta genrés. Från Jazz och klassiskt till Punk, Metal etc. Vi har butiken tillsammans med Backlist som dessutom säljer CD´s, DVD, Spel mm.

Butiken finns på Östra Långgatan 30. För öppentider, aktiviteter mm kolla

www.hotstuff.se/varberg

Vi betalar bäst för stora skivsamlingar i hela Sverige. Tipsa oss, så betalar vi ”hittelön”

hotstuff.se

Huvudbutik: Norra Esplanaden 5, Älmhult
Telefon 0476-10449

Missa inte nästa nummer

I butik 26 juli

Prenumerera

Du får Rock'n'Roll Magazine tidigare i brevlådan – och ännu billigare!

www.rocknrollmagazine.se

Rock'n'Roll Världen 20

Marathon, med Jonas Isacsson längst fram.

Flera återföreningar

Att **Jonas Isacsson** är en av Sverige mest smakfulla gitarrister vet vi. Han är också en av de hårdast arbetande just nu. Jonas har gett ut en fin ep i eget namn och spelar med **PG Roxette** och **Hansson de Wolfe United**. Han har också varit med och återförenat sina två progressiva rockband från 70-talet, **Marathon** respektive **Horizont**.

Är detta en nytändning?

– Jo, kanske det är lite av en nytändning. Spelandet känns mer spontant nu för tiden, inte bara "göra ett bra jobb". Sen är ju alla jag lirar ihop med gamla kompisar som jag har en musikalisk och vänskaplig historia tillsammans med. Det är viktigt att återknyta och värna om det. Fast nya konstellationer är också välkomna, konstaterar Isacsson.

Marathon spelade nyligen in ett album uppe i Norrbotten, där Jonas växte upp, medan Stockholmsbandet Horizont (med **Tommy Nilsson** på sång) återförenades för ett gig vid Upplands Väsbys 70-årsjubileum den 4 juni. Det var gruppens första spelning på över 40 år, men förhoppningsvis inte den sista. **AL**

SvalanderAudio

När ska nålen bytas?

Efter 600 - 1000 timmar hör man ofta, men hur länge har nålen använts?

StylusTimer loggar ditt spelande.

Läs mer

Du hittar StylusTimer hos din HiFi-handlare eller på

www.svalander.se

Clas Yngströms kärleksaffär

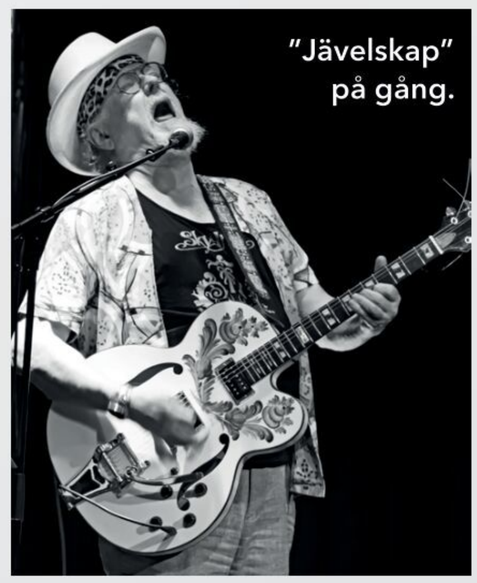

"Jävelskap" på gång.

Alltid lika påhittiga och produktiva **Clas Yngström** har släppt debutalbumet "Jävelskap" med **Blue Devils**, denne sjungande gitarrists senaste band. Inriktningen är inte lika rockbaserad som **Sky High**, gruppen han startade 1978.

– Snarare är det en kärleksaffär med min ungdoms blues. Mer sväng än volym. Munspel och ibland vispar i stället för trumstockar, säger han.

Som inspiration har han valt 60-talets Chicagosound snarare än den brittiska bluesboomen från samma period.

– Jag diggar **Stones** och alla de engelska banden som var inspirerade av den afroamerikanska musiken, men **Muddy Waters** och **Howlin' Wolf** var ju också hur coola som helst.

Basen för Blue Devils är, förutom Clas, trummisen **Ulf Åhman**, som är originalmedlem i Sky High.

– Vi två har kommit upp lite i åldern, säger Clas. Då kan det kännas aningen jobbigt att köra Sky High-rock med fullt tryck på trummor och bas. Den ungdomliga explosiviteten kan titta fram ibland, men det blir rätt tufft att köra så en hel kväll.

Därför är det skönt att ta det lite lugnare med Blue Devils, menar han och gruppen har därför utökats med sångaren och slidegitarristen **Patrik Steen**, munspelaren **Christer Ring** och basisten **Robert Ivansson**.

Flera av låtarna är klassiker av legendarer som **Willie Dixon** och **Bo Diddley** som försetts med svenska texter. Andra låtar är original med lyrik av ordsnillet **Lars Wanfors** i **Svenne Rubins**. Vardagliga betraktelser, ofta kretsande kring kvinnor.

Sky High-fans behöver inte oroa sig, för Clas ska fortsätta att rocka ett tag till, även om det frestar på lite.

– Det blir ett nytt Sky High-album. Jag har skrivit låtar för det i tre år, säger Clas Yngström. **JH**

Medvind för Motvind

Motvind 1980.

Warner Music har precis släppt **Motvinds** samtliga fullängdsalbum på alla stora streamingsajter.

Förutom dessa släpps samlingen ”Vrakgods från älvens mynning”, med rariteter och singelspår som ”Feta snutar”, ”Fikapaus”, ”Bakfull” ”Plockepinn”, ”Törst”, ”Bara en sommar”, ”Stormvarning” och ”Djävlar”. Givetvis inkluderas även vokalversionen av klassikern ”Lära för livet”, vars instrumentalversion var ledmotivet till tv-serien med samma namn.

Motvind har gått igenom olika sättningar, med gitarristen och sångaren **Jack McGuinness** (**Juris Salmins**) som den enda gemensamma nämnaren.

Styr du bandet med järnhand?

– Jag har en del att ångra från yngre år, när tunnelseende och testosteron styrde målsättningen. Men jag har försökt att jobba på det där. Med ålderns rätt tror jag mig veta att ingen behöver vara rädd för den jag en gång var längre.

Motvinds relation till den svenska proggen var inte okomplicerad.

– Jag var influerad av **Blue Cheer**, **Cream**, **Deep Purple**, **Zappa**, **Hendrix**, **The Who** och **Led Zeppelin** och andra i den genren. Det var kanske inte så uppskattat bland den karneval av manchesterkavajer, palestinasjalar, velourpyjamas och konceptet ”hellre än bra” som gällde i Musikrörelsen.

Finns Motvind fortfarande?

– I högsta grad, men spelar bara vid enstaka tillfällen. Vi behöver ett bra management och en bokare som vet vad de gör. Jag borde ägna mig mer åt att skriva musik och stå på scen. Det är ju inte så jävla smart att bete sig korkat mot arrangörer när de inte nappar direkt eller är för unga att känna till oss, men jag blir lätt övertaggad, hungrig och sugen på att komma ut på vägarna på allvar igen. Publiken finns ju där.

Kan vi räkna med ett nytt album från Motvind?

– Ja. Det nya albumet ”Sanningen svider” kommer att digitaliseras i första hand, med en låt som släpps här och där, då och då. Om det sedan blir ett fysiskt album, blir det nog en cd till att börja med. **AL**

Redo att spela in.

Priest åter i studion

Judas Priest har alla låtarna klara till inspelningen av sitt nittonde album. Förväntad utgivning via **Sony** i början av 2023. **JH**

Blondies tolfte

Blondie planerar sitt tolfte album. Låtarna är färdigskrivna och inspelningen påbörjas inom kort, med Grammyvinnande producenten **John Congleton**. **JH**

Debbie Harry.

4/6 Torsby/Graneviksparken/Nostalgidagarna
10/6 Marieby (Frösön/Östersund)/Stenbrottet
11/6 Västerås/Mässen
29/7 Lycksele/Torget/Motorveckan
5/8 Gårdskär/Slåttervallen
6/8 Säter/Säterdalen
12/8 Brålanda/Cafe´ Gula Huset
13/8 Sandhem/Sägnernas Hus
19/8 Östhammar/East 59
20/8 Uppsala/Bilutställning
26/8 Floda/Lilla Öns Café
27/8 Söderhamn

Ev. tillkommer fler datum

www.rockaroundtheclock.co
Tel. 070-667 97 59

"Kolla, turnén som svetsade oss samman." Kenny Håkansson med konsertaffischen för Jimi Hendrix-turnén i januari 1968 där Mecki Mark Men och Baby Grandmothers var förbanden. Snart skulle två grupper bli en.

Första svenskarna på USA-turné

En snacksalig manager och lite fuffens. Det gjorde att Mecki Mark Men som första svenska band kunde turnera i USA, och spela in ett album i legendariska Chess-studion i Chicago – gratis.

– Det var maxat, säger gruppens grundare, sångare och organist Mecki Bodemark.

Av Jörgen Holmstedt (text), Premium Rockshot, arkiv (foto)

Märkligt nog nämns aldrig Mecki Mark Men när medierna tar upp det svenska musikundrets pionjärer. Ändå var det denna Stockholmskvartett som blev det första svenska bandet att göra en turné i USA, våren 1970. De turnerade med Mountain, The Byrds, Sly and the Family Stone, Jethro Tull och flera andra stora band. Dessutom spelade Mecki Mark Men in ett album i den mytomspunna Chess-studion i Chicago.

– Det är väl fel journalister som gör sådana där dokumentärer, säger den förre Mecki Mark Men-gitarristen Kenny Håkansson och fnissar lite överseende.

Gruppen bildades som Mecki Mark Five av sångaren och organisten Claes "Mecki" Bodemark i mitten av 60-talet.

– Ett progressivt dansband, säger Mecki. När sedan trummisen och låtskrivaren Thomas Mera Gartz tillkom, blev vi ännu mer progressiva.

1967 justerades gruppnamnet till Mecki Mark Men, eftersom de hade blivit hela sju personer. Förutom Mecki och Thomas var det Claes Swanberg på gitarr, basisten Jan-Erik Olsson, Anders Sjöstedt på trumpet, saxofonisten Hans Nordström samt ännu en trummis, Björn Fredholm.

Mystiskt och utflippat

Samma år spelade de in singeln "Midnight land" och den psykedeliska och freak-jazziga lp:n "Mecki Mark Men", där Meckis orgel målade mystiska ljudlandskap med utflippade rymdsound.

– Det låg i tiden. Jimi Hendrix och andra artister körde den stilen, säger Mecki, vars sätt att sjunga påminde om Hendrix släpiga sångstil. ▶

Foto: Ulf H Holmstedt © Premium Rockshot

Redo att ta sig an USA. Fr.v. Bella Ferlin (bas), Mecki Bodemark (sång och orgel), Kenny Håkansson (gitarr) och Pelle Ekman (trummor). I dag minns få att Mecki Mark Men var det första svenska bandet att turnera i Amerika.

”En av mina favoritlåtar”, säger Mecki Bodemark om Mecki Mark Mens debutsingel ”Midnight land” från 1967. Bandet bestod av hela sju personer.

Första lp:n ”Mecki Mark Men” släpptes hösten 1967 och anses av många vara Sveriges första experimentella popskiva. ”Vi spelade in den live, med bara sången pålagd i efterhand”, berättar Mecki. Albumet släpptes även i USA (omslaget till höger).

När den svenska uppsättningen av musikalen ”Hair” skulle sättas upp på Scalateatern i Stockholm 1968, var Mecki Mark Men givna som kompband. Det blev 155 förställningar av ”Hår”.

Apor? Det är vad finländarna tyckte om Bella, Kenny, Pelle och Mecki, när de gav sig ut på turné i grannlandet. ”Hippievågen hade inte nått Finland, och har väl aldrig gjort det”, skrattar Kenny.

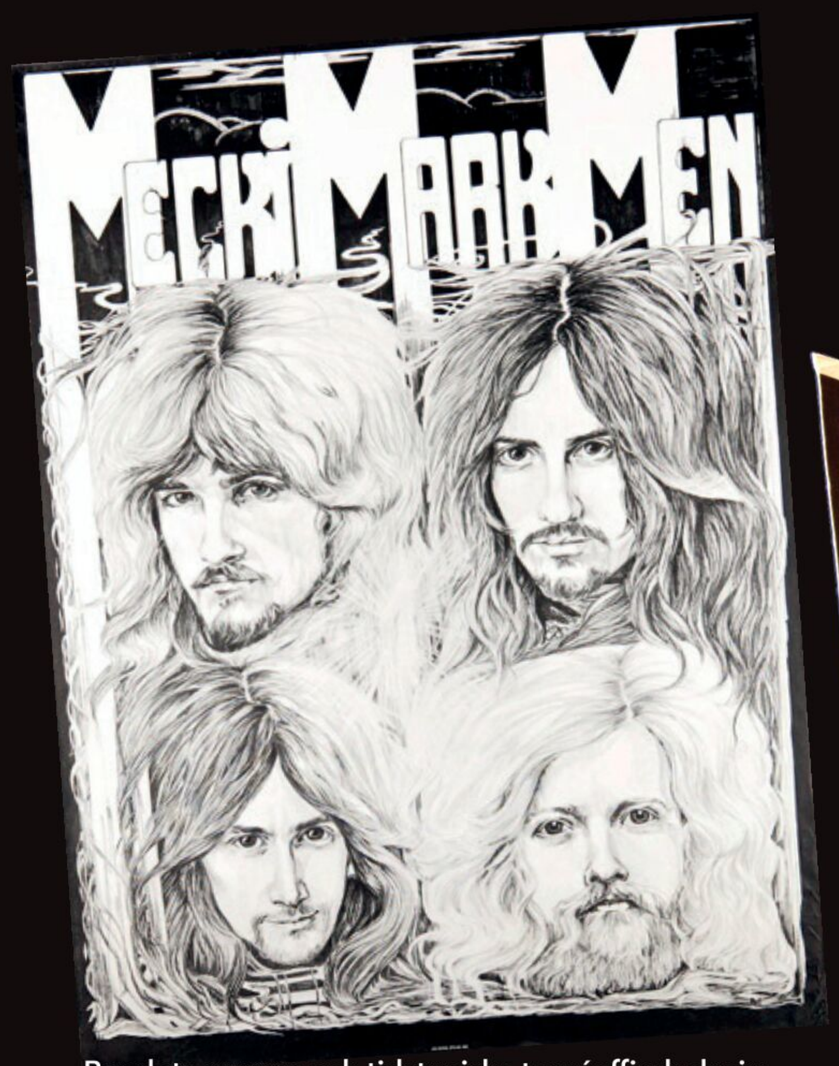

Bandets snygga och tidstypiska turnéaffisch designades av konstfackseleven Ann-Marie Nilsson 1969. Överst Mecki Bodemark (t.v.) och Kenny Håkansson, underst Bella Ferlin (t.v.) och Pelle Ekman.

”Vi trodde att publiken skrek glada tillrop. Men sedan fick vi översatt att de hade ropat ’släng av aporna från scenen’.”

”Running in the night” (1969) mixades om av Bruce Swedien, som sedan blev Michael Jacksons huvudtekniker och vann fem Grammy awards. Men Gert Palmcrantz och Anders Linds originalmix är luftigare och inte lika muggig. Finns som bonus på cd:n från 2004.

▶ Progrockexperten Stefan Dimle håller Mecki Mark Men som stilbildare.

– De gjorde Sveriges första experimentella popskiva och var grundare av den nya, psykedeliska rocken, säger han.

Redan när albumet spelades in hade ett par av medlemmarna hoppat av.

– Det blev svårt att livnära sig när så många musiker skulle dela på inkomsterna, beklagar Mecki.

Efter en turné som förband till Jimi Hendrix upplöstes gruppen våren 1968. Mecki Bodemark välkomnades i Baby Grandmothers, en musikaliskt liknande grupp med gitarristen Kenny Håkansson, Bengt ”Bella” Ferlin (numera Linnarsson) på bas och batteristen Pelle Ekman. Även de hade varit med på Hendrix-turnén.

– Vi hade lärt känna varandra på Filips, den psykedeliska rockklubben på Regeringsgatan, minns Kenny.

– Vi blev så samspelta att vi bara behövde titta på varandra, så visste vi vad som skulle hända, säger Bella.

Då kom den stora överraskningen: Mercury Records i USA ville släppa Mecki Mark Men-lp:n. Göte Wilhelmsson, som var inspelningschef på svenska Philips som gett ut verket i Sverige, berättar:

– Jag hade skickat deras platta till vårt huvudkontor i Amsterdam. De hade i sin tur vidarebefordrat den till Mercury.

En vecka i häktet

Albumet släpptes på Mercurys underetikett Limelight. Under tiden gjorde Mecki Bodemark debut med Baby Grandmothers, sommaren 1968 i Finland. En turné som blev ett fiasko, minns Kenny Håkansson.

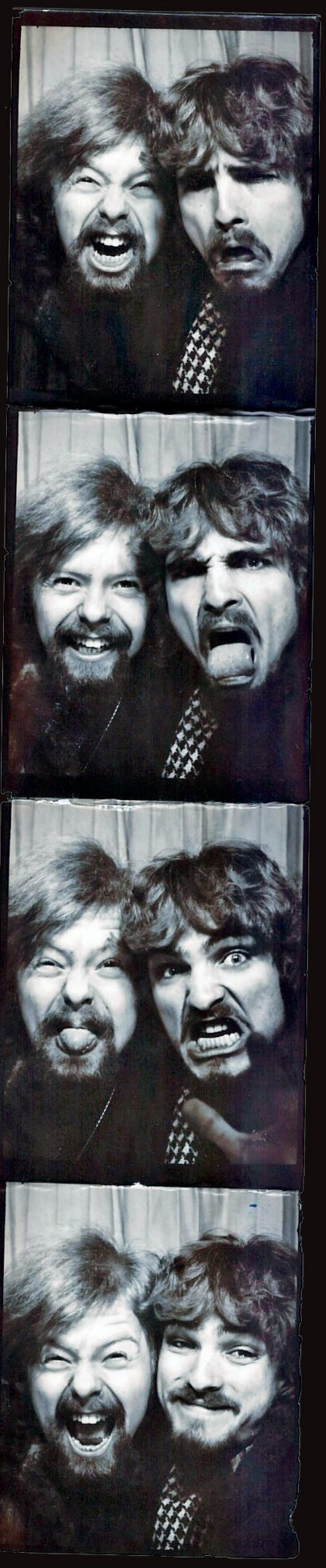

Pelle Ekman (t.v.) och Mecki Bodemark var kompisar ända sedan den gemensamma ungdomstiden i Täby.
”Vi brukade spela i Meckis garage”, minns Pelle.

”Det var stora gig, som en sportarena i Florida inför mer än 20.000 människor”, minns Pelle Ekman om Mecki Mark Mens USA-turné 1970. De spelade 17 konserter i bland annat Chicago, Detroit, Cleveland, Toledo, St. Louis och Kentucky.

– Vi trodde att publiken skrek glada tillrop. Men sedan fick vi översatt att de hade ropat ”släng av aporna från scenen”.

Finländarna var inte vana vid hippisar.

Därpå blev de tagna av polisen.

– För haschinnehav, medger Mecki. Turnén avbröts och vi satt i häktet i en vecka. Böter på 1.000 mark och fem års utvisning från Finland. När vi åkte hem, stod hela Helsingfors poliskår och vinkade av oss, haha!

Därpå kom ännu en amerikansk överraskning: Mercury ville ha en Mecki Mark Men-skiva till.

– Jag frågade killarna om vi inte kunde kalla oss Mecki Mark Men och göra den där skivan, minns Mecki.

Tyngre och distat

Mecki Mark Men-album nummer två, ”Running in the summer night”, släppes 1969 och fick en tyngre inriktning med distade gitarrer från Kenny Håkansson. Musiken var inspirerad av den svenska naturen. I USA lanserade man verket med en tuff slogan: ”Driven by the fury of demons… this is Sweden’s Mecki Mark Men”.

– Väldigt bra skiva, ler Mecki. Kenny, Pelle och Bella var underbara människor. Sådana som gör att man kan hålla ihop en band.

– Vi hade roligt och öste på, fortsätter Kenny. Spelade in med full volym, som om vi stått på scenen.

Stefan Dimle anser att ”Running in the summer night” är Sveriges första hårdrocksalbum.

– Det är malande, tunga riff. Ingen blues. Hård rock med två-tre ackord. Den kom ett år före första Black Sabbath-plattan och Deep Purple ”In rock”. Den är minst lika mycket hårdrock, resonerar han. ▶

Gratis inspelning i Chess Studio

Chess-studion var speciell inte bara för dess historiska värden, utan även för att mixerbordet hade hela tolv inspelningskanaler. Hit kom Mecki Mark Men i maj 1970. ”Då kändes det inte så märkvärdigt, men i efterhand förstår man ju att det var fantastiskt”, säger Kenny.

Adressen 2120 South Michigan Avenue i Chicago anses som 50- och 60-talens kreativa hem för legendarer som Muddy Waters, Willie Dixon, Howlin’ Wolf och Chuck Berry.

”Så här i efterhand undrar man fan hur det gick till”, skrattar Kenny med tanke på att Mecki Mark Men spelade in ett helt album, ”Marathon”, gratis i Chess-studion. ”Det gick med lite fuffens”, erkänner Mecki.

Chess-studion och dess skivbolag startades 1950 och drevs av de invandrade polsk-judiska bröderna Phil (t.v.) och Leonard Chess. Smarta killar som förstod sig på både musik och affärer.

– Jag håller med. Den är extrem, säger Bella.

Mecki Mark Men var med i dåtidens enda tv-kanal flera gånger, spelade 155 föreställningar av succémusikalen ”Hår” och i Lars Johan Werles ”Resan” på Kungliga Operan.

– Det kändes som om vi var den främsta popgruppen i Sverige, för vi fick vara med överallt, säger Bella.

Snackade omkull alla

De fick en engelsk manager, Richard Reese Edwards. Han hade jobbat med Hep Stars och Tages/Blond.

– Richard hade ett enormt kontaktnät och kunde snacka omkull vem som helst. Han tog över oss till USA, säger Pelle.

Avresan skedde den 15 april 1970.

– En turné över hela Amerika, det var maxat. Det är som en dröm när man tänker tillbaka, myser Mecki.

– Stora gig, som en sportarena i Florida inför mer än 20.000 människor, säger Pelle.

Efter någon månad med konserter avslutades USA-vistelsen i Chess-studion i Chicago. Ett legendariskt tillhåll för Muddy Waters, Chuck Berry, Howlin’ Wolf och bluesens andra världsstjärnor. Där spelade svenskarna in ett album – gratis.

Man undrar förstås hur.

– Med lite fuffens, avslöjar Mecki. Vi smög in och jobbade då och då, när studion stod oanvänd.

– Så här i efterhand undrar man hur fan det gick till, skrattar Kenny. Vi lärde känna en ljudtekniker, Jim Nielsen, som lät oss hållas i studion. Dessutom snackade vår manager som tusan, med rätt folk där.

– Det var fantastiskt, man kände bluestraditionerna i väggarna, säger Mecki.

Hemma efter USA-succé

"Hemma igen" skrev Svenska Dagbladet. Den 15 juni 1970 lämnade Mecki Mark Men och Svenne Ping, deras turnéledare, USA. "Tyvärr hade rock-klubbarna i Sverige ersatts av diskotek. Vi hade nästan ingenstans att spela", beklagar Mecki.

Pelle, Bella, Mecki och Kenny i "Windy city", som det blåsiga Chicago kallas. "Allting var nytt, kul och spännande. Vi tänkte inte på att det var privilegierat att få spela i USA och göra en skiva där", säger Kenny.

Den 9 mars 2010 återförenades den klassiska upplagan av Mecki Mark Men för en konsert på Strand i Stockholm. "Men vi hade bara repat en gång, så det satt väl inte så jättebra", medger Pelle.

I den gamla gangsterstaden Chicago kunde det gå hett till.

– När vi var ute och gick en dag började det smälla så in i helsike. Vi hörde hur kulorna ven i luften och kastade oss in i en port, för att ta skydd. Polisen kom, för det var ett bankrån i kvarteret intill, berättar Bella.

Det nya albumet titulerades "Marathon".

– Men den plattan blev lite inspirationslös eftersom den spelades in under stress, säger Bella.

Mot slutet av de två månaderna i USA var svenskarnas ekonomiska situation desperat.

– Vi bodde på krita, på ett motell, minns Bella.

Richard Reese Edwards hoppades kunna sälja den nya skivan till ett skivbolag i Amerika. Men förgäves.

– Det var en besvikelse att ingen ville ge ut "Marathon", muttrar Mecki.

Strandsatta i Chicago

Mecki Mark Men var mer eller mindre strandsatta i Chicago. Utan pengar eller flygbiljetter hem. Anders Lind, Kennys vän och medgrundare av Silence Records, åkte över och stöttade gruppen.

– De var rätt så modfällda när jag träffade dem, säger Anders. Jag betalade hotellchefen så att han lugnade sig lite. Hjälpte bandet så gott jag kunde.

När killarna kom hem till Sverige var de panka och upptäckte att rockklubbarna hade försvunnit och diskoteken tagit över.

– Vi hade nästan ingenstans att spela, säger Mecki.

1971 släppes till slut "Marathon", men bara i Sverige. Efter en spelning den 9 juli samma år på Fregatten i Stockholm, upplöstes bandet.

– Framför allt på grund av mig, är jag rädd, erkänner Kenny. Jag fann inget gensvar för mina låtar hos Mecki.

Kenny Håkansson är aktiv gitarrist än i dag. Han, Pelle och Bella har återförenat Baby Grandmothers. Kenny och Pelle spelar även i Kebnekaise.

Mecki Bodemark vid orgeln i sin lägenhet i Stockholm. "Här repar vi varje lördag", säger han om sin senaste version av Mecki Mark Men.

Kenny, Bella och Pelle bildade gruppen Kebnekajse. Mecki Bodemark har aldrig släppt idén om ett band vid namnet Mecki Mark Men, och har haft flera olika sättningar genom åren. Men inget har lämnat samma avtryck som gruppen från 1968-71.

Återföreningen

Den 9 mars 2010 gjordes en trevare till återförening av den klassiska upplagan av Mecki Mark Men, det vill säga Mecki, Kenny, Pelle och Bella.

– Vi försökte göra en spelning på Strand i Stockholm. Men det var väldigt svårt. Mecki kan vara knepig, svår att kommunicera med, även musikaliskt. Vilket var en av anledningarna till att vi bröt upp. Vi hade svårt att förstå Mecki, han pratade lite för … flummigt, förklarar Kenny och kan inte låta bli att skratta åt det mindre lyckade giget.

Men Mecki Bodemark ger sig inte. Han har än i dag en version av Mecki Mark Men, med bland annat sonen Jimmy på trummor.

– Vi repar i min lägenhet varje lördag klockan 15. Ibland låter det riktigt bra. Meningen är att vi ska spela ute och kanske spela in något, säger Mecki Bodemark. □

"Hårdrock är livet!" Patrik Johansson lever för tunga riff spelade med tuff attityd. Killen från New York är ett sådant band. Patrik håller i deras enda och självbetitlade lp från 1987, med krossahård heavy metal som knäcker det mesta.

Hårdrockssamlaren Patrik Johansson:

– Riffen är viktigast!

Hårdrock tyngre än något annat ni hört. Dyrbara rariteter och en outgiven låtskatt. Det är vad Patrik Johansson samlar på.

– Hårdrocken ska vara primitiv, säger denne metal-konnässör.

Av Jörgen Holmstedt (text), Peter Törnqvist (foto)

Personligt

PATRIK JOHANSSON
FÖDD: 19 september 1989 i Solna, uppväxt i Vinsta, Vällingby.
BOR: Tvårummare i Västerort, Stockholm.
CIVILSTÅND: Flickvän.
YRKE: Snickare.

Det mesta hemma hos Patrik Johansson går i hårdrockens tecken. Det är skivor, affischer, kassetter, kuriosa och… en enda cd. ”Jag fick den av en polare, som spelar på den”, förklarar Patrik, som inte alls gillar det formatet.

”Wow, förstapressningen med vita etiketter och vitt omslag”. Redaktör Holmstedt blir imponerad av Diamond Heads debut-lp ”Lightning to the nations” från 1979.

”Svensk hårdrock när den är som allra bäst”, anser Patrik om Gotham Citys demokassett från 1986. Umeåbandet gjorde även en singel och lp.

Sorcerys andra lp ”Till death do we part” från 1980 är 70-talsaktig hårdrock med hammondorgel. Patrik söker debuten ”Sinister soldier” från 1978, ”som är ännu bättre”, enligt honom.

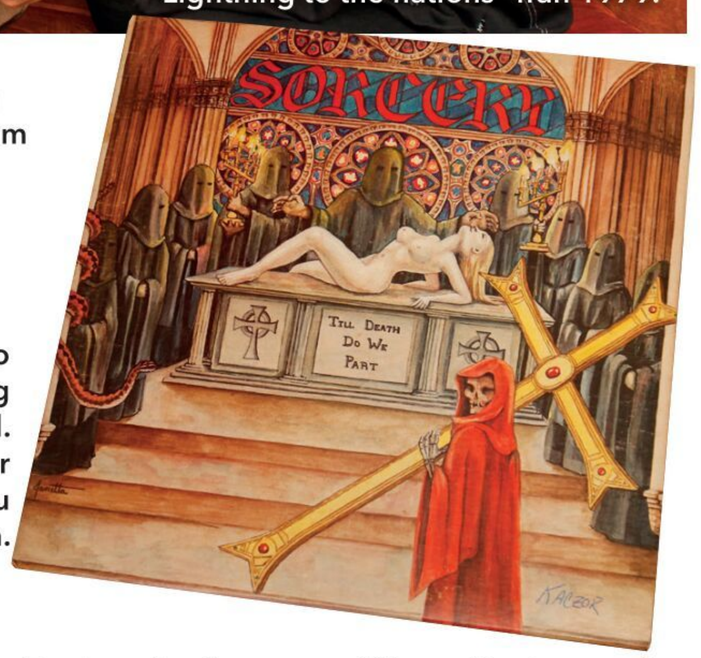

På väggarna hänger inramade samlingsalbum som ”Förortsrock - musik från Järfälla 1983” och ”Helgdagsrock åt far”, med obskyr och ljuvlig hårdrock.

Vart man än tittar i Patrik Johanssons lägenhet, möts man av hårdrock i olika former. Skivor, demokassetter, T-tröjor, affischer och inramade rariteter. På skivtallriken snurrar domedagsrock med svenska Candlemass ikoniska debutplatta ”Epicus, doomicus, metallicus” från 1986.

Den 32-årig snickaren minns hur hårdrocksintresset började för honom.

– Mina kompisar lyssnade på hårdrock. Sedan fick jag en Kiss-cd av mina föräldrar. Efter den inkörsporten blev det klassisk hårdrock som Iron Maiden och Judas Priest. Därpå ännu hårdare grejer. Även tidig svensk hårdrock. Gärna okända band. Demokassetter och grejer som folk inte har hört.

Vad är så fascinerande med obskyra grupper?

– De banden brann verkligen för sin musik. Det behöver inte vara så bra spelat, bara det kommer från hjärtat och energin finns där.

Är det också för att det är lite av en hemlig värld, som få känner till?

– Det var så förr, för typ 10-15 år sedan. Men nu kan man hitta nästan allt på Youtube. Fast jag har några skivor och demokassetter, som inte finns där.

Fjantiga kärlekstexter

Vilka är de obskyra, bra banden?

– I Sverige är det allt från Heavy Load, som i och för sig inte är jätteobskyra, till Gotham City. Amerikansk metal, speciellt från Texas, som Militia och Wyzard. New Wave of British Heavy Metal-grupper. England, Sverige och USA är favoritländerna.

Han tillägger att även franska och italienska grupper kan vara intressanta.

– Band från Frankrike sjunger på franska, men det fungerar bra. Jag fattar i och för sig inget av texterna, haha! Men riffen är viktigast. Melodierna är så klart också viktiga, men jag vill inte ha fjantiga texter om kärlek. Sådant har inget med hårdrock att göra. Inte svordomar heller, sådant är hiphop.

Han gillar när det låter rått, ösigt och primitivt.

– Absolut. Hårdrocken ska vara primitiv.

Patrik plockar fram favoriter och rariteter. Som nyss nämnda Gotham City från Umeå runt 80-talets mitt, ett eftertraktat band i samlarkretsar.

– Gotham City gjorde få, men bra grejer. Deras enda singel, ”Gotham City”, kostar

Trouble släppte sin självbetitlade debut-lp 1984. ”De var tidiga med doom metal”, berättar Patrik. På bilden syns gruppen som bildades 1979 i Aurora, Illinois, USA.

Patrik-favoriterna Zone Zero från Gagnef i Dalarna gavs ut av Pang Records, som släppte många eftertraktade hårdrockgrupper. ”Jag funderar på att tatuera den coola skivbolagsloggan”, säger Patrik.

Isländska black metal-gruppen Flames of Hell släppte albumet ”Fire and steel” i bara 50 exemplar 1987. ”Jag känner bara till fem samlare i hela världen, som har den”, berättar Patrik.

Svåråtkomliga samlingsplattor innehållande bortglömda heavy metalpärlor med grupper som Tokyo Rose, Spartan, Black Rose och Battle Axe från tidiga 80-talet.

Stockholmska Bathory inledde black metal-vägen 1984. Deras självbetitlade album från samma år är en superklassiker, och den med gult feltryck är den mest sällsynta pressningen.

7.000-8.000 kronor, om man lyckas hitta den. Demotejpen från 1986 med silvrigt kassettomslag är det sällsyntaste de gjorde.

Är du inte rädd för bandtrassel, med så dyrbara och gamla kassetter?

– Nej, jag renoverar kassettdäcket. Cd-spelare har jag ingen. Gillar inte det formatet. För modernt och tråkigt. Jag vill ha stora konvolut och textblad.

Pressad i 50 exemplar

Han har plattorna i ett skivställ från en gammal butik.

– Jag gillar att bläddra fram skivan jag vill höra, säger han och börjar göra just det.

– Här är den coolaste skivan jag har, ”Fire and steel” med isländska black metal-gruppen Flames of Hell. Gjordes bara i 50 exemplar av ett konstförlag i Paris 1987. Jag gav 15.000 kronor för den, det högsta priset jag har betalat för en skiva. Nyss erbjöd någon mig 35.000 för mitt ex. Du hittar en hel back med Gula geten, innan du finner den här.

Gula geten, kanske någon undrar. Det är den självbetitlade debut-lp:n från 1984 med svenska black metal-föregångarna Bathory. Den onskefulla geten på omslaget blev kanariegul av misstag, på den första, sällsynta upplagan. Patrik har den förstås.

– Bathory är det bästa black metal-bandet. En grundpelare som banade väg för all extrem metal. Han var pionjär, säger Patrik om Thomas Forsberg, bandets framlidne ledare, sångare och gitarrist.

Patrik fortsätter att bläddra fram guldkorn. Killen från New York vet nog inte hur fånigt deras bandnamn låter i Sverige, men gruppens enda och självbetitlade platta från 1987 är hårdrock som står pall i vår experts öron.

Småotajt och konstigt

– Säregen stil. Småotajt och konstig sång, ler Patrik och snurrar igång lp:n.

Vi lyssnar till ett hejdlöst ös med supersnabba riff och amatörmässig, rå ljudbild.

– Coolaste soundet jag hört på en metalskiva, myser han.

Zone Zero från Gagnef i Dalarna gav 1982 ut sin enda singel, ”Win or die” med baksidan ”Evil dream”.

– Tillsammans med Gotham City är det den bästa svenska hårdrockssingeln. De ▶

Demotejper är heta grejer för den sanne hårdrockaren, då de ofta innehåller musik som aldrig kommit på skiva. Helst ska det vara med bandens egentillverkade kassettinlägg i original.

Patrik med Heavy Loads outgivna låtskatt på kassettband, som tills nyligen inte ens bandet hade kvar i sin ägo. ”En massa bra låtar, som jag inte får sprida. Heavy Load var ett av de svenska banden jag upptäckte först.”

Militia från 80-talets metalliska epicentrum Texas gjorde speed metal med extrem falsettsång på trespårstolvan ”The sibling” (1985). Demokassetterna kom 1984 och 1986.

Iron Cross från Florida med självbetitlad lp från 1986. ”En cool skiva gjord i bara 100 exemplar med bland annat ”Angel of death”, en bra Angel Witch-cover”, säger Patrik.

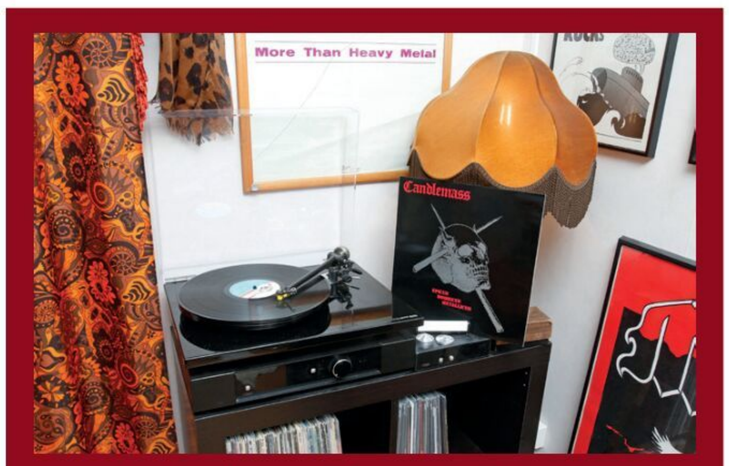

Svenska Candlemass blev med debutskivan ”Epicus, doomicus, metallicus” (1986) ett av världens mest hyllade domedagsrockband. Skivspelaren är en Rega RP6 med förstärkare från samma tillverkare. JM-högtalare till det.

Paradoxx från Chicago gav ut ”Plan of attack” i endast 50 exemplar 1985. ”Resten av upplagan blev felpressad. Det är klassisk hårdrock, lite som Judas Priest”, berättar Patrik.

Stenhårda Wyzard från Texas släppte sin fyrspårstolva ”Future knights” i runt 100 exemplar 1984. Samma år bytte de titel och omslag på verket, till ”Knights of metal”. Dessa har ett sammanlagt värde på cirka 40.000 kronor.

▶ återförenades för tio år sedan, och jag har sett så gott som varenda spelning sedan dess.

Hemlig låtskatt

Han fortsätter att spela upp tuffa grejer med bortglömda hjältar som Iron Cross från Florida, Paradoxx hemmahörande i Chicago och Texasbandet Wyzard. Därpå tar Patrik fram en hemlig låtskatt: Heavy Loads demosamling. Kassetter med sammanlagt tre timmar outgiven musik.

– Dessa har kostat mig 10.000 kronor. Inte ens bandet hade detta kvar i sitt arkiv, men jag har låtit dem kopiera alltihop. Jag är förbjuden att sprida detta. Det är fantastiska låtar, som kunnat ge Heavy Load en fortsatt karriär.

En av låttitlarna är ”Under cover lover”, vilket känns märkligt för att vara från detta stenhårda vikingametalband.

– De påbörjade en mer kommersiell, AOR-aktig inriktning runt 1985. Jag gillar det också, men föredrar deras klassiska stil. Sådana låtar finns det också på de här tejperna. Heavy Load hade det där speciella svenska hårdrockssoundet i början, som inget annat land har. Ganska melodiskt, men hårt.

Hårdrock mot cancer

Det typen av sound försvann till stor del med Europes genombrott 1986. Därefter ville banden låta amerikanska.

– Det spåret är inget jag håller så värst kärt. Europes första platta däremot, har det svenska soundet. Utan dem skulle vi nog inte haft så många hårdrocksband, som 220 Volt, Universe, Axewitch, Torch och så vidare. Man skulle vara 60 år, då hade man fått uppleva bra grejer.

Om du kunde åka tillbaka i tiden, var skulle du hamna då?

– På den brittiska scenen 1979-84 med Tygers, Maiden, Priest, Diamond Head och så vidare. En fantastisk tid för hårdrocken.

Just nu måste Patrik hålla sig i stillhet, med eller utan tidsmaskin.

– Jag har cancer, och har kämpat mig igenom sju månader med cellgifter och tre operationer. Mer strålbehandling och ännu en operation väntar. Det är därför jag är korthårig, jag hade hår till midjan förut.

Trots detta verkar han vara vid gott mod.

– Jag hämtar styrka i musiken. När jag lyssnar hamnar jag nästan i trance, ett tillstånd som tar mig tillbaka till en annan tid, då hårdrocken var som bäst. Just nu mår jag bättre än på länge, säger Patrik och ler. □

The Boppers

WHITE LIGHTNING

45 år unga The Boppers är tillbaka med albumet "**White Lightning**" Inspelat hos legenden **Tomas Skogsberg** och med gäster som t.ex **Nicke Andersson** (**The Hellacopters**) **Chris Spedding** och **Dennis Quintero** (**TT Grace**).

Release 1 Juli

Neon Rose är Sveriges första hårdrocksband!
A Dream Of Glory And Pride
re-mastrad med bonusspår.
Release 17 Juni

Äntligen kan vi STOLT presentera det nya albumet från mästarna i **Sator - Return of The Barbie-Q-Killers.**

Release 5 Augusti

"Det mest smittande, inspirerande, spelglada svenska rockband jag sett på väldigt länge. Precis vad 2022 behöver." - **Jan Gradvall**

Release 23 September

Sveriges bästa och yngsta punkband! Valåret är här och det är dags att begrava borgarna.

Release 6 Juni

WWW.SOUNDPOLLUTION.SE

SOUND POLLUTION

Mässan arrangerades i samarbete mellan No.1 Guitarshop och nybildade Gitarrkultur i Göteborg. Från vänster: Ulf Sundblad, Sara Hoffner, Martin Solveid, Per Wallenius, Leif Lundbäck (sittande), Fredrik Askerdal, Anders Åhlén, Mikael Fransén och Aldo Evert. Här poseras det med gitarrer av märket Fred Ash (Fredrik Askerdal).

Erik på Nordin Custom Guitars visade bland annat upp denna Comet Junior, byggd av en golvbalk från ett 1600-talshus i Vaxholm.

Musikbörsen i Göteborg representerades av bland andra Simon Karlsson och Jan Karlsson. Här frestar de med en Gibson Les Paul från 1955 med en prislapp på 399.000 kronor och en Gibson Firebird 1, som kostade 79.999 spänn. Den som inte hade möjlighet att köpa dessa rariteter kunde i alla fall titta!

När det utbröt jamsession på scenen lämnade Björn Clern Tip Tops monter och hängav sig åt att spela improviserad blues med flera andra.

Band och artister avlöste varandra under de två mässdagarna. Här är bandet Serve you right to suffer med Bror Gunnar Jansson, Kjell Jansson, Gunnar Pettersson och Bengan Blomgren.

Privatpersoner kunde ställa ut sina gitarrer till försäljning. Bevakningen sköttes av en representant för mässan som ringde upp säljaren om det dök upp någon som var intresserad.

Gothenburg Vintage Guitar Show 2022

Lyckad premiär

I april var det premiär för Gothenburg Vintage Guitar Show. Två mässdagar lockade cirka 700 besökare och innan dörrarna stängdes stod det klart att det blir en show nästa år!

Av Peter Törnqvist (text & foto)

Tredje Långgatan i Göteborg ligger i en stadsdel med många små trevliga butiker och restauranger. Så den som vill kan kombinera några trevliga semesterdagar i staden med att gå på gitarrmässa i lugn och ro samtidigt som övriga familjen botaniserar på egen hand.

De flesta besökarna verkade emellertid vara infödda, goa gubbar från närområdet. Det var 32 utställare på plats, som kom från olika delar av landet och Danmark.

Utöver generalagenten Crafton, som visade nya Ibanez-gitarrer var det som namnet antyder mest vintage-gitarrer som visades och såldes på mässan. Det fanns också mycket nya reservdelar, strängar och diverse tillbehör att inhandla.

Svenska gitarrer

Det var också flera svenska gitarrbyggare på plats som visade upp sina egenhändigt byggda skönheter. Nu för tiden finns det relativt många svenska gitarrmärken, men det är inte några stora volymer det handlar om. Den som söker en välbyggd gitarr Made in Sweden har flera intressanta alternativ att välja bland.

Under båda dagarna avlöste artister och band varandra på en scen. På gott och ont. Det blev förstås lite svårt att lyssna på de opluggade gitarrerna som kunderna var intresserade av och provspelade, samtidigt som någon rev av ett solo på scenen i samma lokal.

Även privatpersoner kunde sälja gitarrer utan att behöva vara på plats hela ▶

Basisten Nikke Ström var på plats och berättade om kommande sommarens Packmopedsturné!

Patrik Leppänen på Sleepy Killer Music är en relativt ny aktör som säljare på gitarrmässor. Hade flera godingar med sig, bland annat en Fender Stratocaster (Japan) ”Pink Paisley” som bestyckats med Lundgren-pickuper. Begärt pris 15.800 kronor.

Mässan anordnades på Auktionsverket Kulturarena på Tredje Långgatan i Göteborg. Två våningar togs i anspråk. På bilden den stora salen där också scenen var placerad. Flera band och artister uppträdde.

”Nu ska vi samla in goda råd och åsikter från premiären och köra nästa år i samma lokaler. Vi ser på sikt en framtid med en gitarrfestival.”

▶ tiden. En avdelning på mässan var avsedd för detta ändamål och bemannad med vakt. Om någon blev sugen på att köpa något kontaktade vakten säljaren som fick komma och göra upp en eventuell affär med intressenten. Ett bra sätt för privatpersoner att få gitarrer sålda och köpta. Uppvisad, provspelad och såld och levererad på ett och samma ställe!

Inget mer Fuzz

Mässan arrangerades av No.1 Guitarshop i Göteborg och nybildade Föreningen Gitarrkultur. Beträffande gitarrmässor i Göteborg har sedan många år Fuzz Guitar Show lockat utställare och besökare från hela Skandinavien. På grund av corona har den tyvärr blivit inställt tre år i rad. Fuzz-mässan och helt nya Gothenburg Vintage Guitar Show är emellertid väldigt olika då Fuzz haft fokus på nya gitarrer och tillbehör.

Projektledaren Ulf Zackrisson på Fuzz Media AB har nu meddelat att de lägger ner Fuzz Guitar Show. Mässan som startade 2007 har arrangerats vid tretton tillfällen i Eriksbergshallen, Göteborg, den sista blev 2019.

– Orsaken till nedläggningen är framför allt alla de problem som följt i kölvattnet av covidpandemin. Det känns lite som att börja om från början. Att arrangera en gitarrmässa av Fuzz Guitar Shows storlek och dignitet kräver en mer än hundraprocentig motivation och den finns tyvärr inte längre. Var sak har sin tid och tidpunkten att avsluta vår mässverksamhet känns på något sätt logisk och riktig. Nu är det dags för en yngre generation att ta vid, säger Ulf.

Laddar inför 2023

Baren öppnades båda dagarna klockan 15.00. Lagom tid för att plana ut med jästa drycker och drinkar innan stängningen, utan att hinna överdosera och riva ner några dyrgripar.

Mässgeneralen Leif Lundbäck var nöjd med premiären och berättade några timmar innan premiärdagarna var över:

– Nu ska vi samla in goda råd och åsikter från premiären och köra nästa år i samma lokaler. Vi ser på sikt en framtid med en gitarrfestival.

De är på mycket god väg. När många entusiastiska gitarrnördar samlas, får tafsa på gitarrer, ta en öl och lyssna på livemusik är det väl gitarrfestival?! Eller? Som de säger i Göteborg. □

Lundgren guitar pickups

It's not about what you play or how...

but why.

Used by:
Schecter Guitars USA ·
American Distributor: Pitbull Audio USA · **The Axe Palace** USA
Ibanez · **Hagström Guitars** · **Scott Gorham** Thin Lizzy ·
Dregen Backyard Babies · **GHOST** · **Fredrik Thordendal** Meshuggah ·
Kent · **Kalle Moraeus** · among others

www.lundgrenpickups.com

Bra-Att-Ha-Grejjer!

ginza.se

TRYGG E-HANDEL

Soundmaster Bärbar CD Resume & AC-Adapter
Bärbar CD/MP3-spelare med batteriladdnings- och resumefunktion. Spelar CD, CD-R, CD-RW, CD-MP3. 100 sekunder Anti-Shock-System för CD-MP3 och 40 sekunder för ljud-CD. Mycket praktiskt för ljudböcker. CD-titelprogrammering. Repeat-/Introfunktion. Slumpmässig uppspelning. X-basfunktion. Stereohörlur. Lägg i laddningsbara batterier (medföljer ej) och de laddas med hjälp av medföljande strömadapter. Drivs med 2st 3V UM-3/AA 1,5V batterier (medföljer ej). Strömadapter medföljer.
Nr 1000369.....499kr

Show & Listen/LP-Ram
En av de smartaste uppfinningarna sedan vinylskivan för oss vinylälskare! En ram som enkelt kan öppnas, så du kan ha din favoritmusik på väggen. Ramen öppnas enkelt genom att man pressar ned en spärr på ovansidan. Mått 38x38x3cm.
Nr 5532 Svart.....**249kr**
Nr 5915 Vit.....**249kr**

THOMSON HED 4407 Hörlur
HiFi-hörlur med 8m kabel. Volymkontroll på kabeln. Enkelsidig kabeldragning. Vadderade öronkuddar och huvudband. Guldpläterad 6,3mm adapter och 3,5mm kontakt för anslutning till TV eller Hi-fi-anläggning.
Nr 948461.....159kr

Vinylram I Trä För LP & 12"
Träram för vinylskivor. Passar till LP & 12" vinyl. Mått 31,5x31,5x3cm.
Nr 70467 ..... 149kr

Skivback I Trä Med Hjul
Rymmer ca 50 nyare LP-skivor (Gatefold) eller ca 100 äldre skivor med tunnare fodral. Högkvalitativa kullagerhjul som rullar lätt. Förborrade hål för enkel montering. Levereras omonterad. Tillverkad av trä. Mått 46x34x32cm.
Nr 71800.....499kr

BESTÄLL VÅR STORA KATALOG - VI SKICKAR DEN GRATIS!

Ginza AB • Fåglum • 465 81 NOSSEBRO • kundservice@ginza.se • Kundtjänst telefon 0512-299 50

Zach Anderson och Elin Lövgren i Blues Pills föredrar skivor från sena 60- och tidiga 70-talen. ”80-talet lyssnar jag inte mycket på”, medger Elin. ”Ett tag lyssnade jag bara på musik från före 1973”, säger Zach.

Blues Pills
gillar den klassiska känslan

Joey Tempest är ett av deras största fans. Johnny Winter dog bara några dagar efter deras möte. Deep Purple ville umgås.
– Och Gene Simmons gjorde mig livrädd, ryser Blues Pills-sångerskan Elin Lövgren när hon och bandets gitarrist Zack Anderson bläddrar i Skivbacken.

Av Jörgen Holmstedt (text), Stefan Boman, arkiv (foto)

Skivbacken

"Det man upptäcker först, gillar man mest."

The Doors med "L.A. woman" (1971) är det första albumet i backen och är även den första skivan på andra sätt, för Elin Lövgren och Zach Anderson.

Zach Anderson: Det här är mitt första minne av ett album, eftersom min pappa hade "L.A. woman". Senare återupptäckte jag The Doors. En inspirationskälla för mig.

Elin Lövgren: Min ingång till rock'n'roll. The Doors-filmen med Val Kilmer var bra. Den kopplar jag samman med att jag började lyssna på The Doors.

Zach: De lämnade sin producent inför den här skivan, och spelade in i replokalen. Ungefär som vi gjorde med vårt "Holy moly"-album.

Därefter väntar The Runaways med "Waiting for the night", släppt 1977.

Elin: Jag har nyligen köpt min första Runaways-skiva, "The Runaways", deras första. Det var ett bra, punkigt och gött band. Jag såg filmen om dem, och blev ledsen av alla tragedier de drabbades av.

”The Runaways ska inte kallas tjejband, utan bara för ett band, rätt och slätt”, betonar Elin som just har köpt sin första skiva med gruppen. ”Punkiga och bra”.

Med Jay Buchanan (t.v.) och Scott Holiday i Rival Sons turnerade Blues Pills i början av karriären. ”Vi lärde oss mycket av dem”, medger Elin och Zach som gillar amerikanerna ”Feral roots”-album.

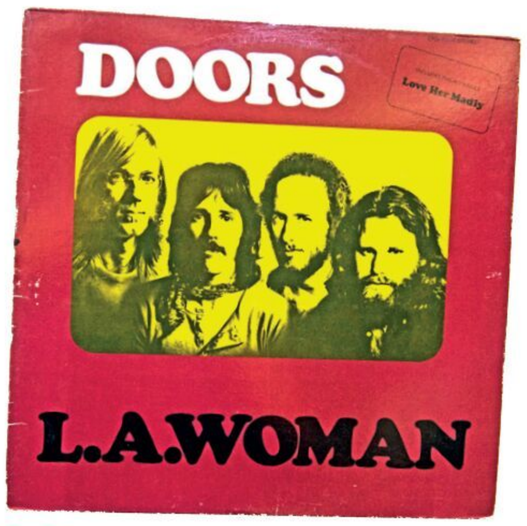

Doors-albumet ”L.A. woman” var en ingång till rocken för Blues Pills-duon. ”En inspirationskälla”, säger Zach. Blues Pills spelade in sin senaste skiva enligt samma mönster.

”Pappas favoritband. Han introducerade mig för dem. Sångaren (Steve Marriott) var jättebra”, säger Elin om Small Faces.

”Är det så här man gör?” Elin är inte helt på det klara med hur Ronnie James Dios horntecken ska utföras. Både hon och Zach föredrar en och samma Black Sabbath-skiva. Gissa vilken?

▶ Rival Sons, här med senaste albumet ”Feral roots” (2019), känner de sedan gammalt.

Skitmycket syra … eh?

Zach: Vi turnerade med Rival Sons tidigt i vår karriär, runt 2014-15.

Elin: Jay (Buchanan) är en jävligt bra sångare. Det kändes som vi växte som band, när vi kollade in dem.

Zach: De var proffsiga, vilket vi inte var, som nybörjare. Vi lärde oss ett och annat av dem.

Dock inte hur man efterfestar, verkar det som.

Elin: Jag festar inte så mycket. Efter att ha sett vissa musiker har jag blivit hälsosam.

Zach: Vi är tråkiga.

Elin: Nej, skriv inte det! Vi vill inte vara tråkiga. Vi tar skitmycket syra! Haha!

Small Faces-albumet ”Ogdens’ nut gone flake” (1968), med det runt formade omslaget, likt en tobaksburk.

Elin: Small Faces är min pappas favoritband. Han introducerade dem för mig. Även det en ingång till rocken för mig, även om det här är lite mer poppigt.

Ska det vara Black Sabbath med Ozzy Osbourne, här representerade av gruppens debut-lp ”Black Sabbath” från 1970, eller med Ronnie James Dio, som hörs på 1981 års ”Mob rules”? De svarar samma sak i munnen på varandra: Ozzy.

Zach: Dio hade en mer klassisk 80-talsröst. Inte min musiksmak, även om han naturligtvis var bra.

Elin: Det är ju oftast det man upptäcker först, som man gillar mest. I mitt fall var det Ozzy.

Duon ler igenkännande när deras debutalbum, ”Blues Pills” från 2014, dyker upp.

Elin: Jag känner bara att vi var så små och unga då. Det hör jag på albumet också, i och med att det var de första låtarna vi gjorde. Men skivan är bra.

Zach: Omslaget är också bra.

Surrealistiskt och kul

Elin: Vi ville ha ett utvikbart konvolut med en snygg illustration som fortsatte från framtill baksidan.

Zach: Som Jimi Hendrix hade.

Europe är ytterligare ett band de har turnerat med. Zach lyfter upp 1986 års världssuccé ”Final countdown” ur backen.

Zach: Sångaren var jättetrevlig, och verkade gilla gammaldags rock i vår stil. Vad är det han heter nu igen?

Elin: Joey Tempest. Han visade sig vara ett jättefan av oss. Det var hans idé att ha oss som förband.

Zach: Oväntat.

"Vilken överraskning!" Blues Pills blev förvånade när Europe ville ha dem som förband. "Joey Tempest visade sig vara ett jättefan av oss", säger Elin.

Gene Simmons skrämde livet ur stackars Elin när Blues Pills spelade på samma ställe som Kiss och basisten kom stormande i full monsterutstyrsel bakom scenen. "Sedan började han att flyga och hålla på också!", ryser hon.

"Vår första skiva håller fortfarande", tycker Elin om Blues Pills självbetitlade debut från 2014. "På den tiden var jag basist, inte gitarrist", minns Zach.

"Vi ville ha ett omslag likt det Jimi Hendrix hade."

Personligt

ELIN LÖVGREN (F.D. LARSSON)
FÖDD: 1988 i Östersund.
GÖR: Sjunger i Blues Pills och är bildlärare.
BOR: Fagersta.
CIVILSTÅND: Gift. Två bonusbarn.

Personligt

ZACH ANDERSON
FÖDD: 1989 i Ohio, USA.
GÖR: Spelar gitarr och tidigare bas i Blues Pills.
BOR: Karlstad.
CIVILSTÅND: Flickvän.

"Små och unga", tycker Elin om Blues Pills anno 2014.

"Jag blev fan livrädd, för han är så fysiskt stor! Gene Simmons alltså, när vi spelade med Kiss. Sedan var det där en period när jag kanske inte var så nykter, hihi, så jag blev svinrädd när han kom klivande i skyhöga platåstövlar och världens monsterdräkt."

Elin: Det var surrealistiskt och kul. Jag tror att Joey hade sett oss på Rival Sons-turnén.

Livrädd för Gene Simmons

Kiss med "Killers" (1982) ger Blues Pills-sångerskan kalla kårar.

Elin: Jag blev fan livrädd, för han är så fysiskt stor! Gene Simmons alltså, när vi spelade med Kiss. Sedan var det där en period när jag kanske inte var så nykter, hihi, så jag blev svinrädd när han kom klivande i skyhöga platåstövlar och världens monsterdräkt.

Zach: Han hade jäkligt mycket brösthår. Men jag kan inte mycket om Kiss.

Nästa verk är "Live at Fillmore" från 1971 med The Allman Brothers Band. Zach Anderson ser med sitt skägg och långa hår ut att kunna vara en medlem i det legendariska sydstatsrockbandet.

Elin: Ja, det gör du fan, haha!

Zach: När jag skulle byta instrument från bas till gitarr var det här mitt läroalbum. Jag kan nog fortfarande spela "Statesboro blues" och "Whipping post".

"A night at the opera" (1975) med Queen medför både ljuva och problematiska barndomsminnen för en av dem.

Zach: Jag var besatt av den här skivan som barn. Spelade den så ofta att min bror blev galen och gömde den för mig.

Elin: Haha! Vad taskigt.

Zach: Han ville få mig att tro att jag hade tappat bort den, men det visste jag att jag inte hade gjort. Låtarna var så medryckande, som "Bohemian rhapsody" och "You're my best friend". Jag ville höra dem jämt. ▶

"Janis Joplin har betytt mycket."

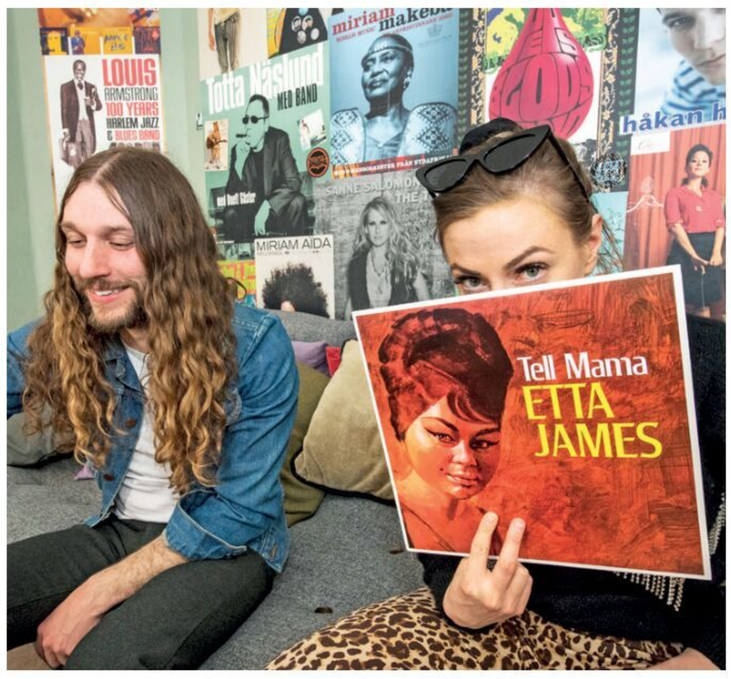

En av anledningarna till att Elin låter som mer än bara en vanlig rocksångerska, är att hon låter sig influeras av alla möjliga artister. "Etta James hade känslan", säger hon om barndomsidolen.

◀ Många jämför Elin med Janis Joplin. "Men Elin är mer soulig", tycker Zach. "Janis hade inte många kvinnor att se upp till i musikbranschen, jag har i alla fall henne", säger Elin.

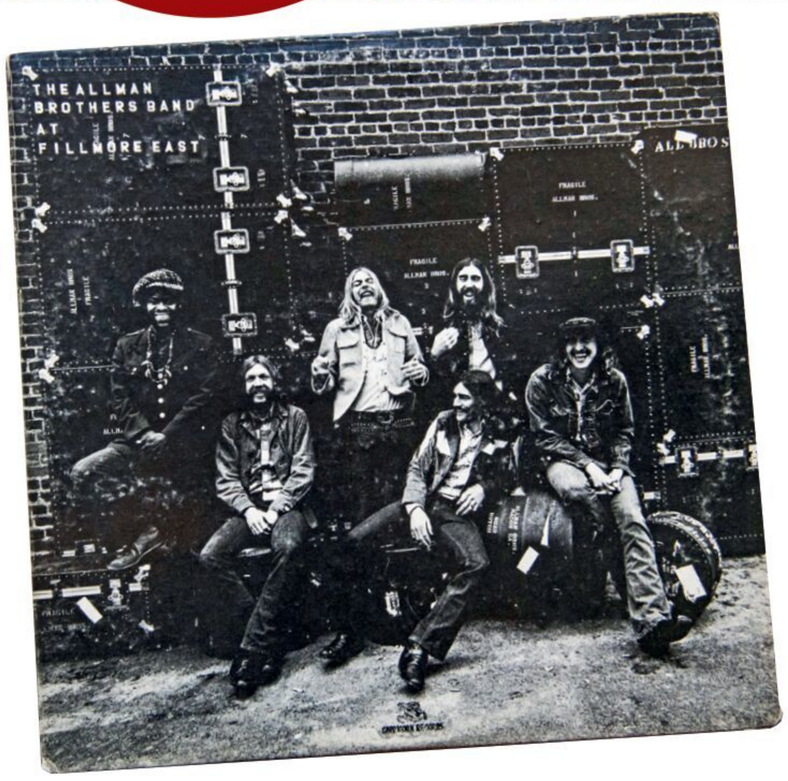

The Allman Brothers Band var viktiga för Zach Anderson, när han bytte instrument från bas till gitarr. "Att lyssna på 'Live at Fillmore' underlättade övergången", säger han.

För Zach Anderson var "A night at the opera" med Queen en beroendeframkallande platta som barn. "Jag lyssnade på den så mycket att min bror gömde mitt exemplar – för evigt", muttrar han.

Deep Purple gillar Blues Pills. "De kollade in vår konsert från sidan av scenen. Sedan kom de in i vårt omklädningsrum och ville hänga med oss, berättar Elin och Zach.

▶ Han tystnar och ser nedstämd ut.

Zach: Jag fick aldrig tillbaka min cd.

Beröm från Deep Purple

Deep Purples "Made in Japan" (1972) lättar dessbättre upp stämningen.

Elin: Vi har spelat med Deep Purple i Tyskland. De kollade in vår konsert, från sidan av scenen.

Zach: Sedan kom organisten (Don Airey) och basisten (Roger Glover) in i vårt omklädningsrum och ville hänga med oss.

Elin: De berömde oss. Jättetrevliga.

Zach: Jag har lyssnat mycket på deras första album "Shades of Deep Purple", som kom på det sena 60-talet. Det var dåtidens hårdrock.

Elin har ofta blivit jämförd med Janis Joplin. Zach reserverar sig för den uppfattningen, medan han studerar "Farewell song", en lp med nio tidigare outgivna Joplin-alster.

Zach: När jag började göra musik med Elin tänkte jag aldrig på några likheter med Janis Joplin. Elin sjunger visserligen kraftfullt som Joplin, men är mer soulig, tycker jag.

Elin: Men visst har Janis Joplin betytt mycket för mig. Om jag tycker att det är jobbigt att vara tjej i den här branschen, kan jag inte föreställa mig hur hon hade det. Janis Joplin hade inte många att se upp till. Jag har i alla fall henne.

Förälskad i rösten

1968 släpptes "Tell mama" med Etta James.

Zach: Det här är väl en av dina största influenser?

Elin: Ja, Etta James hade känslan. Wailade inte bara bort allting, utan nöjde sig med att sjunga melodin och lägga till sin karaktär. Jag sjöng "I'd rather go blind" från den här skivan redan som liten.

Joe Cocker med dubbeln "Mad dogs & englishmen", inspelad på turné i USA 1970.

Elin: Mitt första skivinköp var Joe Cocker. Jag var helt förälskad i hans röst. Han har lagt en grund för min sångstil.

Jimi Hendrix och Canned Heat får tummen upp, men de bryr sig inte nämnvärt om Montrose, Asia, Status Quo, Gary Moore, Nazareth, City Boy och Scorpions.

Zach: Ett tag lyssnade jag bara på musik gjord före 1973.

Motherlode från deras hemstad Örebro med lp:n "Sanctuary" har de aldrig hört talas om.

Zach: Låt oss lyssna.

På vår medhavda skivspelare snurrar de igång plattan från 1986, som producerades av Kit Woolven, känd för sitt jobb med Thin Lizzy och Magnum.

Elin: Kom de samtidigt som Europe? Det låter lite likt.

Varken hon eller han ser roade ut. När vi påpekar det, skrattar de lite generat.

Elin härmar Joe Cockers pose på dubbel-lp:n ”Mad dogs & englishmen”. ”Mitt första skivinköp var Joe Cocker”, berättar hon. ”Hans konsert på Woodstock, som finns på dvd, är fantastisk”, säger Zach.

”De är från Örebro, liksom vi”. Ändå var Motherlode en ny upptäckt för Zack och Elin. Motherlode fr.v. Mark Stanway (Magnum-keyboardisten som gästade på lp:n ”The sanctuary”), Tom Nilsson (gitarr), Sonny Larsson (sång), Martin Hedberg (trummor) och Peter Rundström (bas).

The Beatles och George Harrison som soloartist står högt i kurs hos Blues Pills kärnduo. ”Ibland när folk ser en bild på mig, tror de att det är George Harrison”, säger Zach. Och nog finns det en viss likhet, om man jämför med bilden på Beatles-legendaren här intill?

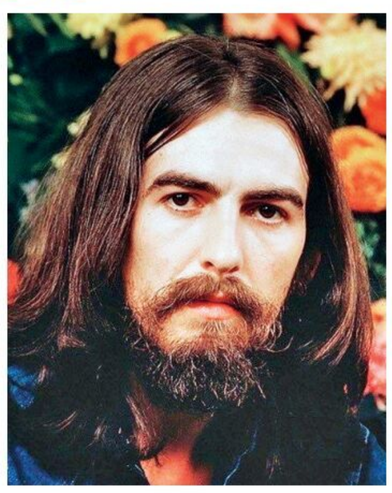

”Mötet blev konstigt.” Zack och Elin om att träffa en av sjukdom svårt märkt Johnny Winters, som avled bara några dagar senare.

”Mitt första skivinköp var Joe Cocker. Jag var helt förälskad i hans röst. Han har lagt en grund för min sångstil.”

Zach: 80-talet lyssnar jag inte mycket på.

Elin: Inte jag heller.

Träffade Johnny Winter

Johnny Winter, vars ”Guitar slinger” (1984) ligger i backen, har de personlig erfarenhet av.

Elin: Vi träffade Johnny Winter bara några dagar innan han dog.

Zach: På en festival. En kille i hans crew gillade vårt band och frågade om vi ville träffa Johnny Winter. Men mötet blev konstigt. Johnny var gammal och i så dåligt skick att han nästan var medvetslös.

Elin: Hans hjärta lade av kort därpå. Han hade tagit mycket droger i sitt liv. Jag borde kanske inte säga det här, men … äsch, det spelar ingen roll nu. Hans tekniker berättade att Johnny skulle ha slutat med metadonet efter sex månader, men höll på med det i 30 år.

Zach: Sådant tar ut sin rätt. Men han kunde fortfarande spela, otroligt nog.

Elin: Han var ren när vi träffade honom, men var tvungen att ledas upp på scenen.

Zach eller George Harrison?

The Beatles ”Help!”-platta från 1965 och George Harrison med trippel-lp:n ”All things must pass” släppt fem år senare ger fler liknelser med Zach.

Elin: Du ser ut lite som George Harrison.

Zach: Ibland när folk ser en bild på mig, tror de att det är George Harrison. Jag gillar hans låtar och gitarrspel. Hans harmonier har jag stulit lite. Beatles var så stora att jag ett tag tyckte att det var coolast att inte lyssna på dem, men i slutändan är man ju tvungen att medge att de var jättebra.

Elin: Absolut.

Slut. Elin och Zach måste förbereda sig inför kvällens konsert.

Elin: Otroligt skönt att äntligen få spela live igen.

Publiken på det till bristningsgränsen utsålda Katalin i Uppsala håller med i högsta grad, några timmar senare. □

Tack till: *Nostalgipalatset på S:t Eriksgatan 101 i Stockholm, som har både Blues Pills-skivor och drygt 100.000 underbara vinylplattor till.*

Rock'n'Recensioner

LP, CD, DVD BLU-RAY & BÖCKER

Av Jörgen Holmstedt: **JH**
Anders Lundquist: **AH**

Betyg 1-5

1 skiva: Underkänd
2 skivor: Bättre kan ni
3 skivor: Bra
4 skivor: Kolla in den
5 skivor: Världsklass

DIGI Finns endast digitalt.

Ett Kiss i kris sparkade Peter Criss och ersatte honom med Eric Carr (längst t.v.) 1980.

Med reservation för ändringar

Nysläppt

Aerosmith *1971: The road starts here* (cd, Universal).
Bad Company *Live 1979* (2-lp).
Graham Bonnet *Day out in nowhere* (cd, Frontiers).
Mountain *Eruption: Around the world* (2-cd, Liberation Hall).
Nektar *…Sounds like this* (cd, Esoteric).
Police *Around the world* (cd/dvd, bluray/cd, dvd/lp, Universal).
Rolling Stones *Live at El Mocambo* (2-cd, 4-lp, Universal).
T.Rex *1972* (box, Demon).
UFO *Cleveland 1982* (Cleopatra, cd).

Juni

10 Michael Monroe *I live too fast to die young* (cd, lp, Silver lining).
24 *Philip Lynott* *Songs for while I'm away* (2xdvd+cd, bluray+dvd+cd, Universal),
Porcupine Tree *Closure/Continuation* (cd, lp, Sony),
Black Stone Cherry *Live from the Royal Albert Hall… Y'All* (2-lp, cd+bluray, Mascot).

Juli

1 The Boppers *White lightning* (lp, cd, Wild Kingdom).
8 Journey *Freedom* (lp, cd, Frontiers).
22 ZZ Top *Raw* (cd, lp, Warner).
29 Sator *Return of the Barbie-Q-Killers* (2-lp, cd, Wild Kingdom).

Augusti

19 Walter Trout *Ride* (cd, lp, Provogue).

På gång

The Beatles *Get back* (trippel-bluray), Wilmer X (cd, lp), **Future Elephants?** (cd, lp).

Ett band i kris

Alex Bergdahl och Carl Linnaeus

Kiss – Den sista dynastin (Gain) ●●●●●

BOK Jag älskar att läsa om stora band som plötsligt får kämpa. Då får man veta vad gruppen verkligen går för. I **Kiss** fall kom deras första kris 1979-80. Liksom i sina två föregående Kiss-böcker vänder **Linnaeus** och **Bergdahl** på varenda sten, i jakten på sanningen. Närvarokänslan när Kiss repar inför albumet "Dynasty" gör att det nästan känns som om man är på plats. Där och då blir det uppenbart att **Peter Criss** måste ersättas. Lika spännande är resten av boken.

Hur stora fantaster författarduon än är, drar de sig inte för att kritisera sin favoritgrupp – ofta med knivskarpa analyser. Årets grävjobb – igen. **JH**

Def Leppard är influerade av 70-talets brittiska glamvåg. Dock inte imagemässigt.

Glammig leopard

Def Leppard *Diamond star halos* (Mercury) ●●●●

CD **LP** Det är svårt att hitta intervjuer med **Joe Elliott** där han inte talar om sin kärlek till brittisk glam som **Mott the Hoople**, **T. Rex**, **Sweet** och **David Bowie**. Det har dock inte alltid hörts i musiken (utom i vissa covers). Här finns dock hälsningar till eran strösslade över albumet, men även luftiga ballader. Tidvis har **Leppard** känts ur fas med samtiden, men här landar de oftast rätt. **Alison Krauss** och **Bowies** pianist **Mike Garson** gästar på – och lyfter – två spår var. **AL**

Sliderörets gudinna har inga svaga punkter alls.

Hon är bra på allt

Bonnie Raitt *Just like that…* (Warner) ●●●●

CD **LP** Världens främsta kvinnliga slidegitarrist är också en av världens bästa sångerskor och de senaste albumen har varit ovanligt starka. Det nya rymmer ungefär samma blandning av rock, blues, country och New Orleans-funk. Americana, helt enkelt. Möjligen finns här en något större betoning på amerikansk folkmusik i **John Prines** anda, i synnerhet i de akustiskt präglade spår som **Raitt** själv har skrivit – och som dessutom har mycket berörande texter. **AL**

Finfina bootlegs

Neil Young får en snilleblixt: att bootlegga sig själv!

Neil Young *Diverse livealbum* (Warner)

CD LP För en tid sedan fick **Neil Young** idén att göra officiella utgåvor av bootlegs, om möjligt med bättre ljud, men med samma omslag. Den första omgången består av akustiska sologig. ”Royce Hall 1971” ●●●● är en rakt igenom inspirerad spelning från 30 januari 1971 på UCLA i Los Angeles. Han är i fin form, både röst- och spelmässigt, och kör både låtar som redan var etablerade och blivande klassiker som skulle komma att dyka upp på ”Harvest” det följande året.

”Dorothy Chandler Pavilion 1971 (live)” ●●●● är inspelad två dagar senare och har en snarlik låtlista. Roligast är att han spelar ”See the sky about to rain”, som dök upp på skiva först tre år senare. Detta var en gyllene era för Neil Young, i synnerhet när det gäller låtskrivande.

”Citizen Kane Jr. Blues 1974 (Live at the Bottom Line)” ●●● är, av förklarliga skäl, annorlunda. Här hade han åter lämnat mittfåran för ”diket”, där han sa sig träffa intressantare människor. Det var under den här perioden han släppte ”Time fades away” och ”On the beach”. Detta är dock en publikinspelning och har därför klart sämre ljud. **AL**

Vårt lands svar på Bruce Springsteen? Vårt val är Magnus Lindberg.

Sveriges Springsteen

Diverse artister *Dom som aldrig ger upp - En hyllning till Magnus Lindberg* (Smilodon) ●●●●

CD Ibland diskuteras vem som var/är Sveriges **Springsteen**. Min röst går till **Magnus Lindberg** (1952-2019) efter ett antal magiska maratongig fulla av passion, värme, sårbarhet och rå rockromantik. Detta efterlängtade tributalbum rymmer en stark uppställning av svenska artister, som lyckas framhäva vilken fin låtskrivare Magnus var. Texterna är raka, vackra och fulla av medkänsla med de svaga i samhället. Några bidrag har tyvärr svajig produktion. **AL**

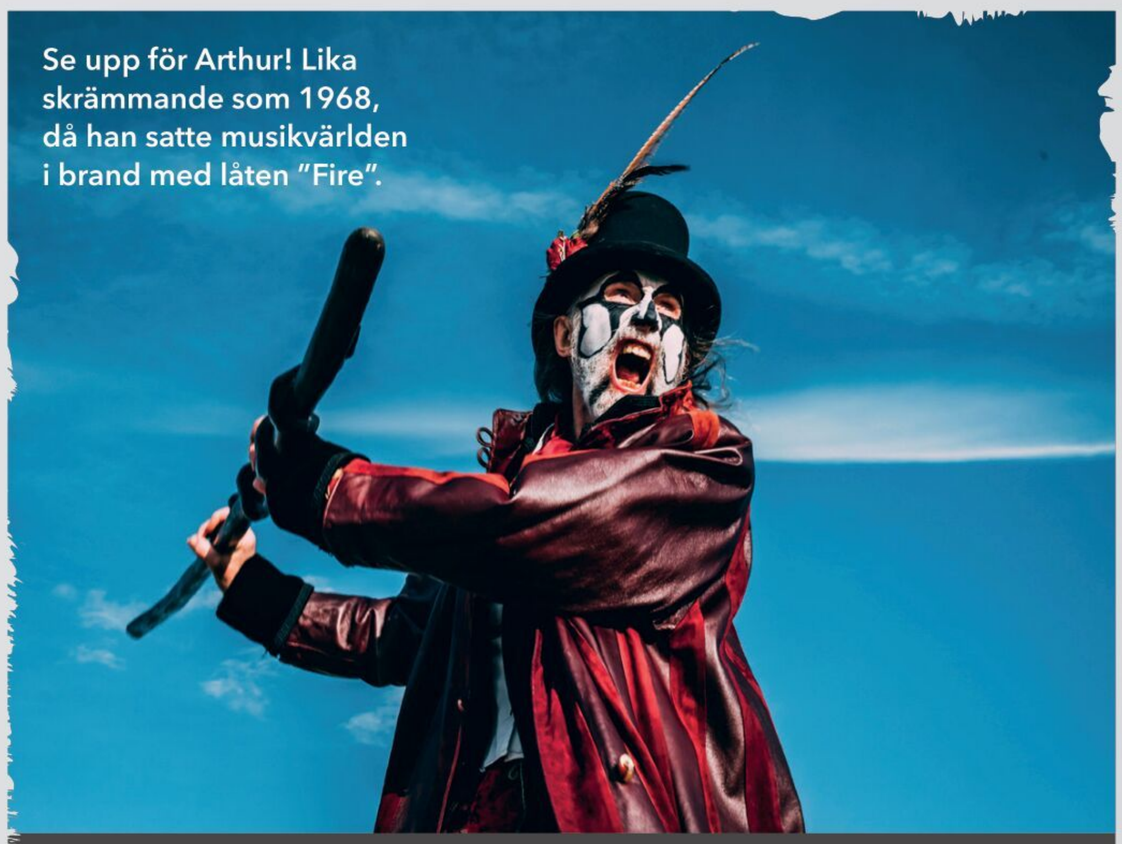

Se upp för Arthur! Lika skrämmande som 1968, då han satte musikvärlden i brand med låten ”Fire”.

Lika läskig som förr

Arthur Brown *Long long road* (Prophecy) ●●●

CD LP Lägg till prefixet ”The crazy world of”, så kopplar nog de flesta: den engelske skräckrockaren som influerade **Alice Cooper**. **Brown** är sig lik på det nya studioalbumet, som släpps på hans 80-årsdag, 24 juni. Det är svårt att ana att detta är ny musik. När musiken tangerar rockopera eller prog (han gästade första albumet med **Alan Parsons Project**) funkar det utmärkt. På minussidan: ett skrattretande överanvändande av reverb, samt inslag av bluesrock. **AL**

Simon McBride vikarierar i Deep Purple, på initiativ av Ian Gillan och Don Airey.

Lovande

Simon McBride *The fighter* (Playgound) ●●●

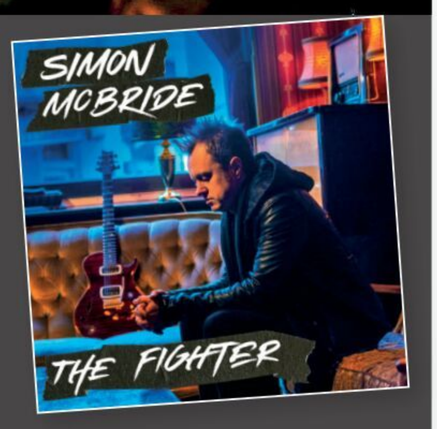

LP Bastant och hårdkantad bluesrock från omtalade gitarristen **Simon McBride**, som vikarierar med **Deep Purple**. Tankarna leder till **Gary Moore** och **Paul Kossoff**, och det är därför ingen överraskning att här finns en cover på **Free**-låten ”The Stealer”.

Som gitarrist har McBride fin känsla och gör flyhänta solon utan att spela över. Men sångprestationerna och låtarna får han slipa lite till på. Läggs i facket märkt lovande tills vidare. **JH**

Vuxensleaze på frammarsch. Fr.v. Hogge Calmroth (bas), Zinny Zan (sång) och Stefan Bergström (gitarr).

Mogna sleazerockare

Zinny Zan *Lullabies for the masses* (Sound Pollution)

●●●●

CD LP **Zinny Zan** är numera både ett band och namnet på dess frontman. Efter en lång utflykt i svenskspråkig rock, har Zinny återvänt till sina rötter: tidlös, riffglad hårdrock, classic rock och en dos grunge. Även där det ekar av sleaze och **Sunset Strip** har texterna en annan mognad: han vill säga något vettigt och kan variera sitt vokala uttryck. Det är sällan nyskapande, men hungern ger alltihop fräschör. Många läckra gitarrsolon av **Stefan Bergström**. **AL**

Neal Schon och Arnel Pineda må släppa loss på bild, men inte i studion.

Våga mer, Journey

Journey *Freedom* (Frontiers) ●●●

CD LP **Journey** blickar tillbaka på storhetstiden i början av 80-talet. Det är samma typ av storslagna **AOR**-låtar med melodiösa gitarrsolon av **Neal Schon**. Mycket romantisk lyrik och positiva budskap, vilket känns välkommet i dessa tider.

Dock finns här inga refränger som lyfter likt de i bandets klassiker. Sångaren **Arnel Pineda** kopierar **Steve Perry** i minsta bit, men saknar dennes svarta influenserna. Det blir strömlinjeformat och jämntjockt.

Journey kan bättre än så här, men vågar inte. Målet är att främja gamla fans. Och de blir nog rätt nöjda. **JH**

Nu har de tänt till och är ute ur återvändsgränden: Från vänster: Richard Barbieri, Steven Wilson och Gavin Harrison.

Nytändning

Porcupine Tree *Closure /Continuation* (Music for Nations/Sony) ●●●●

CD LP Ibland känns det som om det bara var **Steven Wilson** och undertecknad som tyckte att **Porcupine Tree** med ”The incident” hade hamnat i en återvändsgränd, där blandningen av atmosfärer, udda taktarter och tunga riff blivit lite av en formel. Speciellt riffen kändes oinspirerade.

Lyckligtvis är hungern mestadels tillbaka på comeback-albumet. Visst, ”Dignity” är, med sin story om en pojke som är utanför, Wilsons sorgsna röst och en övergång från ballad till mer explosiva teman, arketypisk Porcupine Tree. **Richard Barbieris** karaktäristiska keyboardglitter känns också igen.

Här finns dock tillräckligt mycket fräschör, inte minst i samspelet, för att återkomsten ska vara befogad. Trumfantomen **Gavin Harrisons** supertekniska smatter passar dessutom betydligt bättre här än det gjorde i **King Crimson**. **AL**

Utomjordiskt bra gitarrist: Michael Schenker, med expressiva och lekfulla solon.

Bästa sedan 1982

Michael Schenker Group *Universal* (Atomic Fire)

●●●●

CD LP Sedan han blev nykter har herr **Schenker** formligen spottat ur sig plattor. Som alltid är gitarrspelet den största behållningen – solona är vindlande, expressiva, lekfulla och harmoniskt intressanta. Denna gång har även låtskrivandet fått en uppryckning. Idéerna är ibland lite mer intrikata och beslutet att låta **Ronnie Romero** sjunga mycket av plattan är klokt. Några låtar hade varit klyschiga redan 1982, men som helhet är detta nog **MSG**:s bästa sedan dess. **AL**

Cat and the Underdogs med ny sångare och trummis – vilket lyft!

Årets bästa punk

Cat and the underdogs *Punk rock overdrive* (Border)

●●●●

LP Här kommer en svensk punkstänkare som står pall. Energinivån är sanslös i expressnabba käftsmällar som ”Positive id” (den perfekta partystartaren), ”Time's up” och ”Fast tracker”. Dessa värmlänningar har allt det som gör punk bra: melodier, allsångsrefränger, rejält drag i gitarrerna och attitydstark sång. Giganter som fladdrar förbi under lyssningen är **Buzzcocks**, sentida **Ramones**, **Nomads** och **Stiff Little Fingers**. Allt detta i en benknäckarproduktion signerad mästerlike **Chips Kiesbye** och suveräna mixaren **Henryk Lipp**. Årets hittills bästa punkalbum. **JH**

John Elefante sjunger lika bra som för 40 år sedan.

Med rösten i behåll

John Elefante *The amazing grace* (Escape) ●●●

CD **John Elefante** är sångaren som i början av 80-talet förvandlade progressiva **Kansas** till en mer **AOR**-inriktad grupp. Hans nya soloalbum påminner stundtals om den tiden, även om hitrefränger typ ”Fight fire with fire” uteblir. Atmosfäriska, drömska låtar är i majoritet, men främst handlar det om hans förföriska röst, som inte tappat ett uns skärpa genom åren. Man fattar varför Kansas för några år sedan bad honom att återvända till bandet (men fick nobben). **JH**

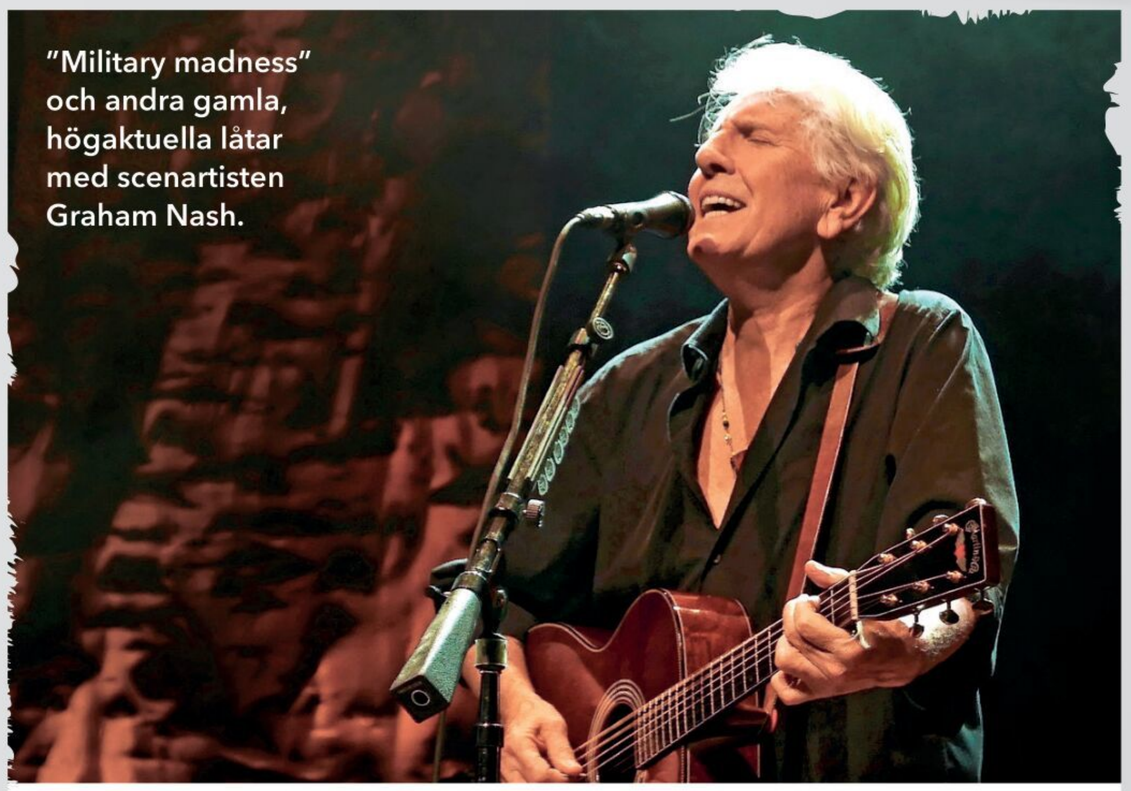

”Military madness” och andra gamla, högaktuella låtar med scenartisten Graham Nash.

Fantastiskt, men...

Graham Nash *Live: Songs for beginners/ Wild tales* (Proper/B●●●)

CD LP **Graham Nashs** två första soloalbum framförs på detta livealbum i sin helhet. Det är två fantastiska album, fulla av tidlöst låtskrivande (en del till och med ovanligt aktuellt, som ”Military madness”, som av förklarliga skäl lagts först). Nash har också kvar sin milda, pojkaktiga röst. Dock är arrangemangen så snarlika originalen att man undrar vad man ska ha skivan till. 70-talsplattorna låter fortfarande varmare – speciellt på vinyl och dvd-audio. **AL**

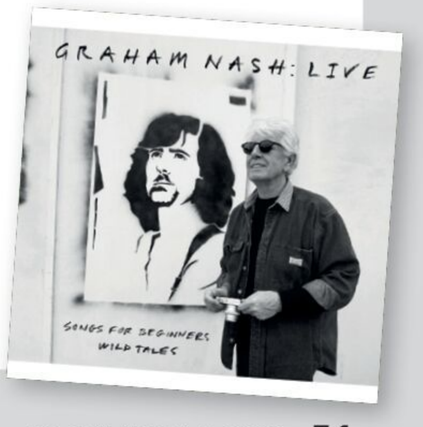

I låten ”Våren närmar sej city” sjunger Ulf Lundell om Silver, att han inte är nån school-fool. Det var inte Ulf själv heller. Det blev aldrig några akademiska poäng på Universitetet, men en och annan vanlig skolavslutning hanns med. I cool frisyr.

En del tänkte väl tanken redan i samband med debutalbumet ”Vargmåne” 1975, alla tänkte det efter ”Kär och galen” och nationalhymnen ”Öppna landskap” sju år senare, att här har vi en man i rakt nedstigande led från Carl Michael Bellman.

Rebellisk mångsysslare

Som musikjournalist har Tore S Börjesson träffat många inhemska och utländska stjärnor öga mot öga. Eller, talat med dem i telefon. Men ett är säkert, det är bara Ulf Lundell som krävt Dagens Nyheters chefredaktörs omedelbara avgång i en intervju – och fått gehör för det.

Ulf Lundell, mer än en författare, mer än en musikartist, ett kokande parlament i vild debatt med sig själv och alla andra – alltid.

Av Tore S Börjesson (text), TT Bild, Getty Images (foto)

Det var år 2000. Jag ringde upp Ulf Lundell för att gratulera och diskutera kring att albumet ”I ett vinterland” omedelbart hade rusat upp i topp före konkurrenter som Beatles ”1”, Sade ”Lovers Rock” och inga mindre än Backstreet Boys ”Black & Blue”. Ulf Lundell var ju 51 år och enligt många alldeles för gammal för sådana bedrifter. Men han dansade förbi dem alla.

Jag föreslog ”Jag saknar dej” som ett mästerverk. I konsten att känna passionerat begär efter det man inte längre längtar efter, inte vill ha här och nu, men lik förbannat saknar så att det gör ont ända in i hjärterötterna ... Saknar mer just därför!

Märklig låt

Hur det var då, men aldrig kan bli igen. En komplex känsla med hög igenkänningsfaktor – men som man kanske inte hade de precisa orden för, men det hade Lundell, och skickade ut kärleken, själva sin själ, på en djupt melankolisk barrunda.

Den här kärleken hänger kvar
Som en hemlös hänger kvar i en bar
Stolarna på bordet, alla har gått
Han sitter kvar där han sitter
Som om han inget förstått
Som om min själ gått ifrån mej
För att vara hos dej
Så saknar jag dej...

Han var mer än nöjd med sitt verk men föreslog en annan låt som plattans pärla.

– Ja, ”Jag saknar dej” har en mycket stark nerv. Men jag är själv väldigt förtjust i ”Regn”. En mycket märklig låt. Den är den här plattans överraskning för mig, både textmässigt och musikaliskt tycker jag att den skickar ut mig i nya och intressanta domäner.

Som bilder

Musikaliskt, ja, flamenco-fyrverkerier på bouzouki ... Texten också, den lever upp till epitetet ”märklig”.

Bara en lapp på väggen: ”Till Kairo
Jag flyger över regnhamrat vatten i kväll
Kom dit om du vill
Kom dit om du kan
Hämta hem mig igen är du snäll...”

Man blir inte klok på kvinnan, hon som vill till Kairo och tillbaka hem. Samtidigt. Men man blir inte klok på mannen heller. I ”Jag saknar dej” hade vi fått en ”gaslågeblå himmel” och här kommer ”regnhamrat vatten”. Geniala, komprimerade bilder, som för fansen är vad ett gitarrsolo är för Jimi Hendrix-fansen.

Det var då han sa, helt opåkallat, jag hade verkligen ingen avsikt att ta intervjun dithän. ▶

GUIDEN TILL

ULF LUNDELL

En ärrad artist på Arvikafestivalen för 22 år sen … Då var Ulf Lundell 50 år och redan det en aktningsvärd ålder som en gång hade känts omöjlig för en rockare. Men den åsikten revide-rades i takt med att artisterna blev äldre. Ulf turnerar 2022, snart 73.

Grundkurs

★ Född och växte upp på Lundagatan 44 på västra Södermalm, några hundra meter från T-banestationen Zinkensdamm. Han återkom senare i livet till kvarteren, då bodde han i korsningen av Ringvägen och Hornsgatan, direkt utanför Zinkensdamms T-baneuppgång.

Ulf Lundells föräldrar pappa Gerhard och mamma Ingrid med sonens första lp "Vargmåne" som kom 1975.

Trivs bäst i öppna landskap.

★ Kom som nioåring till Saltsjö-Boo, som ligger i Stockholm, men är landet, skogar och sjöar. Denna dubbelhet, stad och land, har slitit i honom och avtecknat sig i hans verk. Till slut valde han landet och flyttade till Österlen i Skåne permanent.

★ Gör vad som med all sannolikhet är den mest triumfartade dubbeldebuten i svensk kultur- och konsthistoria, med albumet "Vargmåne" (hösten 1975) och romanen "Jack" (våren 1976). Han lärde bokmalarna att lyssna på rock, och rockälskarna att läsa skönlitteratur. Med ens var Ulf Lundell någon alla måste förhålla sig till, gilla eller inte, men hans närvaro var så påtaglig att man måste bilda sig en uppfattning. Det var ett genombrott som har få motsvarigheter, om ens någon.

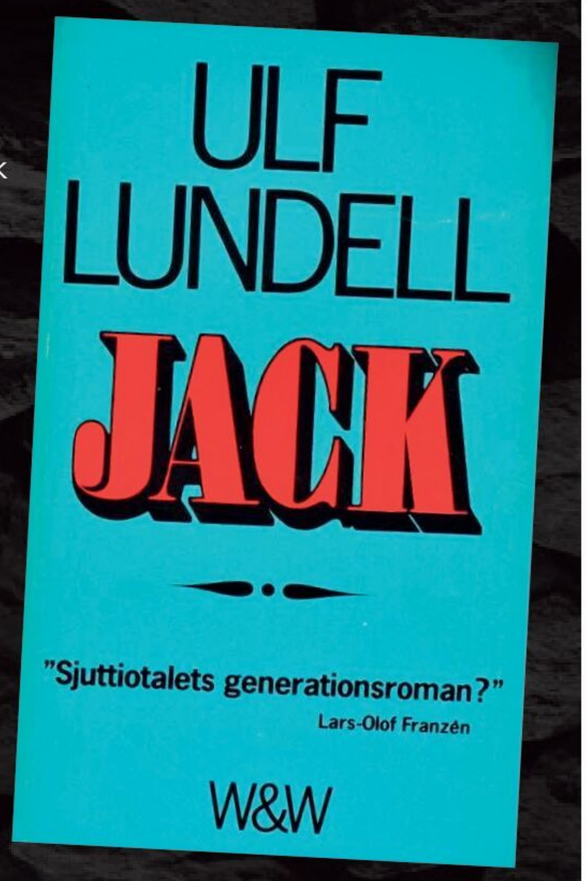

En roman som många känner igen sig i, men inte alla …

★ Blir hela Sveriges julrimmare när han i romanen "Sömnen" (1977) via sitt alter ego Tommy Cosmo får mandeln i gröten vid julmiddagen och lanserar det svårslagna "Torsten – mera borsten".

★ Finner till plattan "Nådens år" en partner-in-crime i Kjell Andersson, som gick upp helt i Ulfs verk, producent, bollplank – men också formgivning av omslag, där klev han in redan på "Törst" (1977), och det höll åren 1978-89 och det är under denna tid mästerverket "Den vassa eggen" (1985) samt många av Ulfs mest älskade låtar, som "Öppna landskap", blir till. Sen kraschade det. Kjell Andersson tar upp den såriga relationen i sina memoarer: "Ingen går hel ur det här: Mitt liv i den svenska musiken" (2021).

★ Även om Ulf Lundell varit snål med att gästa på andras plattor – eller helt enkelt inte blivit tillfrågad, vad vet man – har han själv en tung meritlista av gäster på sina egna plattor: Agnetha Fältskog, Eva Dahlgren, John Holm, Marie Fredriksson … Fyra legendarer i egna namn.

Det är 1982 och Ulf Lundell fyller 33 på scen i Halmstad och bilden talar sitt tydliga språk, här är det svettig utlevelse och rock'n'roll för hela skattkistan. Ett klassiskt gig.

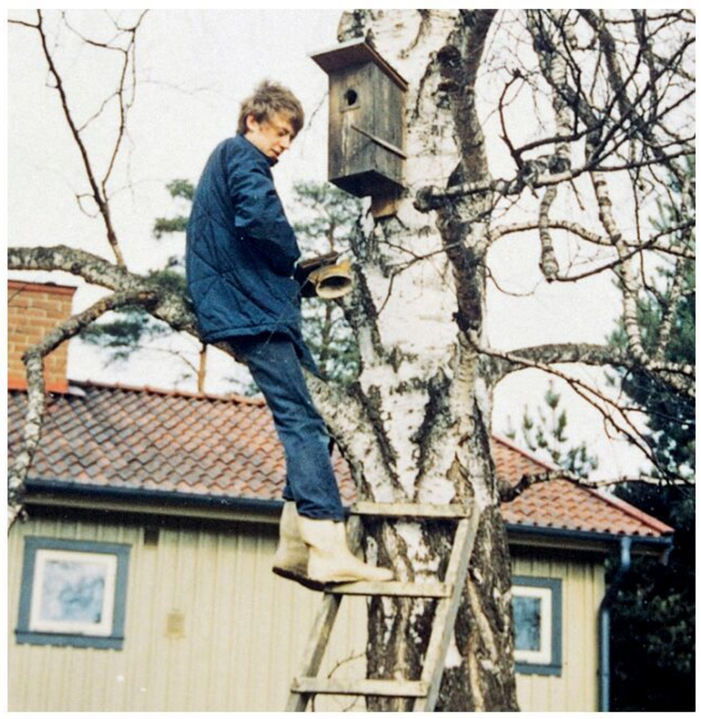

Den unge Lundell vid en fågelholk hemma i Saltsjö-Boo. Naturintresset och då inte minst fågelintresset har suttit i genom åren.

"Man ska ha rejält på fötterna när man diskuterar juridik eller politik med en nationalklenod."

Ulf Lundell och alkoholen är ju ingen hemlighet. Här är han ung och med cigarrett och ölburk i hand och med fler burkar än det i plastkassen. Boozen var en kreativ bensin, och också en källa till en rad texter och romaner, tills det inte funkade längre.

– Jag anser att Dagens Nyheters chefredaktör Joachim Berner bör avgå från sin post.

Det var tur att jag satt ner. Jag förstod ju direkt: löpsedel, förstasidan, mittuppslag.

Bakgrund: Två och ett halvt år tidigare hade DN-recensenten Karolina Ramqvist sågat hans ”Notbok – Ulf Lundell – Best of” (1998) på ett hånfullt och föraktfullt sätt, som han uppfattade det. Det kan man förstå då hon ansåg att boken var för män ”som alltid dricker för mycket” och att den inte ens duger till att ”masturbera över”.

Storm i tekopp?

Han kontrade med ett brev skrivet i samma ton där han undrade om Karolina, den ”lilla gumman”, hade blivit inkontinent: ”Hur är det fatt? Har du alldeles kissat på dig den här gången? Saknas pojkvän?”

En storm i en tekopp om det nånsin funnits nån. Nej. För det fäste. Inte minst i hjärtat, själen och hjärnan på Lundell. Han, själva antitesen till manschauvinist, var utsedd till fiende?! Bara för att han satt några kvinnor på piedestal i sånger och prosa och blivit ett manligt föredöme för stora delar av sin publik. Ja, och? Var ska kvinnan annars vara om inte med jämna mellanrum på piedestal? Som om inte kvinnor, Billie Holiday, Aretha Franklin, Nina Simone, Dinah Washington, fortsätt själva, i alla tider satt mannen på piedestal … Som om vi inte satt varandra där. För tron, hoppet och kärlekens skull.

När Lundells brev publicerades i antologin ”Fittstim” tog han det till domstol, brott mot upphovsrätten, och vann. DN:s chefredaktör som var ytterst ansvarig för DN Bokförlag vidhöll det riktiga i publiceringen, vidhöll alltså det riktiga i ett lagbrott, därav Ulfs krav på hans avgång. Joachim Berner avgick strax efter attackintervjun, 2001, och skeppades över till Expressen där han fick sparken efter ett halvår.

Man ska ha rejält på fötterna när man diskuterar juridik eller politik med en nationalklenod, den saken är säker, det hade redan Astrid Lindgren med kraft lärt finansminister Gunnar Sträng i sagan ”Pomperipossa i Monismanien” (1976).

– Den här rättegången var mycket viktigare än vad man kan tro. Vad det egentligen handlar om är det här: Finns det över huvud taget en upphovsrätt? Gäller den? För upphovsrätten är precis lika viktig som yttrande- och tryckfriheten. Det här var inte ett utslag av långsinthet i ett litet fittstimsgräl, det var mer än så, sa Ulf.

Var förbannad

När andra kanske får fjutt på en tändsticka, brinner det för Lundell. Vid ett tillfälle hade jag fått chocken. Jag kom till jobbet, slog upp en morgontidning och där var artisten över två helsidor och rockade för … Telia?! Jag ringde upp och någon reklam hade han inte ställt upp på och nu var det läge att utnyttja alla de ”juridiska möjligheter” som stod honom till buds.

Han var förbannad.

Friheten och integriteten var inte till salu.

– En artist ska vara oberoende och inte sjunga för fel saker. Sponsring är aldrig gratis. Aldrig. Det ska man komma ihåg. Det är en policy jag har att aldrig ställa upp på reklam, i annat fall hade jag låtit mina turnéer sponsras för länge sen, även om det varit svårt att tacka nej, det är dyrt att leva och må bra, sa han och inget har förändrats sen dess.

Ulf med några tidiga parkamrater. Hans första på skiva dokumenterade turné var med Nature, från detta band syns här Lasse Wellander och Mats Ronander med gitarrer, mellan dem trummisen Rolf Alex, som var i studion med Ulf. Bilden tagen i samband med inspelningen av plattan ”Nådens år” 1978.

Underligt, men ändå inte, Ulf Lundell är en av få, antagligen den enda svenska artisten i svensk popkultur som från dag ett verkat utifrån en fint utmejslad ideologi, en livshållning, ett personligt partiprogram, kan man säga, från ”Vargmåne” 1975 och fram till i dag 47 år senare. Den enda som det går att ge sig på utifrån ideologiska ståndpunkter, fittstim eller inte, man kan, måste, snacka med Ulf på djupet, det ges inget utrymme för kallprat.

Livet en trappa?

– När jag var 17 år satt jag med min kompis på ett berg och han påstod att livet var en trappa. Hans föräldrar hade läst en massa

Fortsättningskurs

★ Ulf Lundell – filantropen. Han lirade bland annat för ”Ship to Bosnia” – ett fartyg med 100 containrar med förnödenheter till det krigsdrabbade Bosnien – de jugoslaviska krigen pågick 1991-2001 – och gjorde flera välgörenhetsgig för Bosnien, samt släppte liveplattan ”Bosnia”, där 25 kronor per sålt ex gick till uppbyggnaden av ett solidaritetshus utanför Tuzla i Bosnien. På närmare håll har han lirat för sin hembyggd, till en ny dansbana på Myrsjöns festplats i Nacka.

Tända turk?

★ Ulf Lundell är av gedigna orsaker förknippad med alkohol. Men låt oss inte glömma knarket, i vad mån han tänt på själv har jag ingen aning om, men det är ”lek med tjack” i ”Stockholms City” på ”Vargmåne”, fultjack i ”Cobra Rax” på ”Törst”, på ”Längre inåt landet” har vi låten ”Pulver”, och i ”Hav utan hamnar” på ”Ripp rapp” sjunger han om att ”på spegeln låg hackad första dosen kokain”. På ”Sextisju, sextisju” sjöng han om att bli hög på mildare substanser, om att tända ”turk” och i flummigt tillstånd slå ihjäl sina nerver med Maurice Ravels ”Boléro”. Dessa raka referenser var vid tiden mycket ovanliga i svensk musik.

Fula pojkar.

★ När Ulf Lundell tagit sig an att göra covers på samtida, svenska, levande artister, har han visat sällsynt god smak: ”Maria, många år och mil från här” (John Holm), ”Var e vargen” (Imperiet), ”Fula pojkar” (Eldkvarn).

★ Den episka och fantastiska balladen ”Jolly Roger” skrev Ulf för att fördriva tiden när han satt på Kastrup och hans plan var försenat, jo, han fick feeling, och när han trodde låten var klar ropade man ut i högtalarna att planet var ytterligare försenat, Ulf ritade dit några verser till … Då är man naturligt kreativ.

★ När det stod som värst till med Ulf på grund av alkoholen fick han inte bara ur sig triumfen ”Den vassa eggen”, han gjorde också en tv-sänd nyårskonsert på Hovet i Stockholm 1985. Den blev med rätta hyllad, Cornelis Vreeswijk och andra gästade, men, sa Ulf till mig när jag intervjuade honom, han borde inte varit på en scen i det skick han var, han borde varit på sjukhus. Så ända in i grunden trasig var han.

Romanen ”Jack” förändrade folks liv, den höll med alla mått mätt, Janne Halldoffs filmatisering av samma roman förvandlade allt till kalkon. Här är regissören och skådespelarna, samt Ulf själv, ja, här är alla som deltog i haveriet.

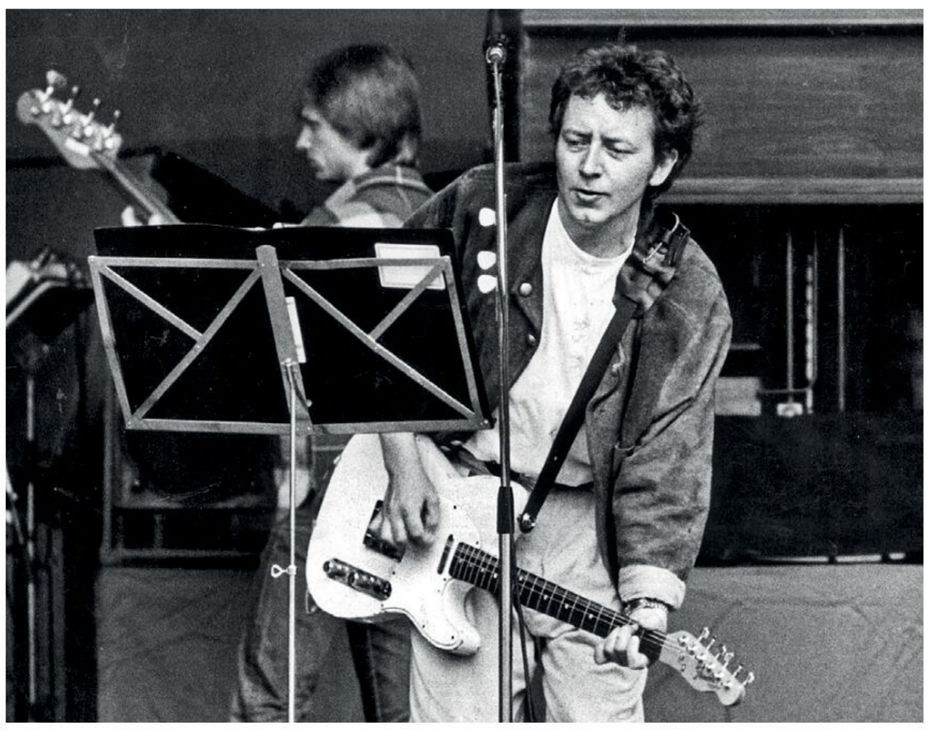

Ulf Lundell och komma ihåg sina egna texter … Aldrig en helgarderad match. Så här har han genom flera år löst det: notställ från vilka han kan läsa innantill.

Uffe och Janne ”Barken” Bark. Ett av de vackraste äktenskapen i svensk rock’n’roll-historia. Deras vägar korsades för första gången vid inspelningen av ”Kär och galen” 1982 och sen dess har deras vägar varit oskiljaktiga, i alla fall på scen.

När Ulf Lundell först kom ut på banan var hans gitarrist och munspelare, Mats Ronander, större i det publika ögat än vad han själv var. Ronander hade lirat med Peps och turnerat världen runt med ABBA … Rykten säger att det störde herr Lundell en smula.

”Det finns ju inget svårare att hantera än beröm av närmast religiös art. Man värjer sig instinktivt.”

▶ indisk filosofi. Han menade att vad man gör i det här livet, eller rättare sagt vad man återföds till, är avhängigt av vad man gör i det här livet, medan jag sa till honom: Det här är så vitt jag kan se en helt meningslös historia, vi måste skapa meningen själva här.

Jean-Paul Sartre, existentialismens upphovsman, uttryckte det så här: existensen går före essensen. Det vill säga vi föds in i livet utan karta, kompass och instruktioner om hur vi ska bete oss och vart vi ska ta vägen. Redan Friedrich Nietzsche hade dödförklarat Gud, Sartre gjorde om det. Tillvaron är inget annat än ett tomt papper, så sätt igång och rita och skriv, skapa din egen essens.

Tolkade tillvaron

Det där visste redan 17-åringen på berget, av och i sig själv.

– Jag var vad jag förstår existentialist. Innan jag ens hört talas om ordet, sa Ulf.

Det måste också Sartre ha varit, men han uppfann ordet, gav det i alla fall vingar som inte fällts ihop sedan dess. Också han hade insett existentialismen innan han satte den på pränt, bara genom att tolka den omgivande tillvaron, som Ulf.

– Jag skrev saker redan när jag var nio-tio år. Men alla de här plattorna och böckerna och att debutera med en roman på 425 sidor, ”Jack”. Alltså, jag tror jag blev tystad som barn, jag växte upp i en familj där mitt växande hämmades, jag hade en fader som lade sordin på väldigt mycket och den floden måste hitta ett utlopp nånstans och den fann det i den här drömmen om att uttrycka sig i ord och musik.

Jag hade för denna intervju tagit Lundell till Grand Hotels Terrass i Blasieholmshamnen mitt emot slottet, min tanke var att lätt få igång samtalet, de unga männen i kotteriet ”Dom Grandiosa” hade ju hängt där hårt i romanen ”Kyssen”.

– Varför här, sa Ulf.

Jag förklarade.

– Jaha, jag har faktiskt aldrig varit här. Försökte komma in en gång med min dåvarande fru, men fick nobben i dörren eftersom jag hade gymnastikskor, alldeles nya, dyra, men vad hjälpte det … Sen hade det här stället gjort sitt för mig.

Besvärad och glad

Ulf Lundells verk har alltid tolkats strikt självbiografiskt, men bevisligen har somligt varit skapelser av rena fantasin. En mobiltelefon började här ljuda vid bordet bakom vårt och det brann till i Ulfs ögon.

– Men det är ju då själva satan också!

Tror inte att han hade något emot mobiltelefonen som uppfinning, bara att folk på lokal, på Grands Terrass av alla ställen, inte hade vett och etikett nog att ha den på ljudlöst. Tiden gav honom rätt, i dag, 21 år senare, har ingen ringsignalen påslagen. En dam i Ulfs egen ålder, 51 vid tillfället, kom fram och betygade sin villkorslösa kärlek, att hon, så att säga, blivit frälst av hans verk. Lundell var besvärad, säkert också glad, men det finns ju inget svårare att hantera än beröm av närmast religiös art. Man värjer sig instinktivt. Van blir man nog aldrig. Hur ofta det än händer.

En utsatthet

Det händer genom den glöd med vilken han presenterar en sammanhållen livssyn.

– Jag tror att alla mina låtar är sprungna ur ett mörker och rockmusik är för mig ett sätt att försöka slå mig ut och göra ljus. Fundamentet är mörkret. En utsatthet. En medvetenhet om att det är ingen och ingenting ▶

Överkurs

★ En gång runt millennieskiftet gick Lundell till gymmet i Hammarby Sjöstad. Efter passet och duschen glömde han kvar ett halssmycke. Det var väl ändå för jävligt! Vad var oddsen för att ingen skulle sno med sig det … Under noll. Men, tänkte han, jag ska ändå fråga när jag nästa gång går dit – och frågade gjorde han. Killen bakom disken halade fram smycket och Ulf blev helt perplex: ”Fan, det trodde jag aldrig!”. Killen bakom disken svarade: ”Du är i Bajenland nu, här känner vi till begrepp som heder och ärlighet.”

★ När Ulf i flera år bodde i hörnet av Hornsgatan och Ringvägen intill Zinkensdamm var namnet Södermalm inte nog för honom, han döpte strax om sina hemkvarter till … ja, vad tror ni? Rätt svar: Bronx.

Janne Bark har varit en viktig gitarrist både på livescenen och i studion.

★ Janne Bark har inte varit med på alla plattor sen han klev in i matchen på ”Kär och galen” för 40 år sen, men på de allra flesta, och nog har han väl varit med på alla turnéer sen dess och förutom att han är en eminent gitarrist är han någorlunda i Ulfs ålder, nio år yngre, och en som Lundell på turnéerna kan konversera med, när de yngre musikanterna i det avseendet inte lever upp till kraven. Det har Ulf själv sagt mig under en intervju. Han behöver Janne också av det skälet. Jannes bästa stund på en studioinspelning med Ulf …? Jag röstar för hans elektriska magi i rakt nedstigande led från Neil Young på låten ”Vägen ut”.

★ Ulf Lundell är ju känd för att gödsla med dubbelalbum – och under cd-åldern var hans enkel-cd långa som gamla tiders dubbel-lp:n och hans dubbel-cd ibland långa som två av gamla tiders dubbel-lp:n. Då är givetvis frågan: Vilket är Ulf Lundells kortaste album? Svar: ”Törst”. Det klockar in på 36 minuter och 6 sekunder.

★ Ulf Lundell torde vara den enda rockstjärna i Sverige som fått sig en hel bok skriven om ett specifikt album: ”Den vassa eggen – Ulf Lundells kreativa kaos” (2008) av Håkan Lahger. Plattan är alltså ”Den vassa eggen” (1985). De enda motsvarigheter jag känner till är ”Kind Of Blue: The Making Of Miles Davis Masterpiece” av Ashley Kahn och – om samma platta! – ”The Making Of Kind Of Blue” av Eric Nisenson (bägge kom 2000). Här är det sålunda Miles ”Kind Of Blue” (1959) det skrivs om.

Vissa artister har de hängivna fansen. Grateful Dead har sina Dead Heads. Det går att dra fler exempel: Dylan, Stones … Men Ulf hör till skaran. Definitivt. Tjejerna längst fram följer honom runt riket. Grabbarna också.

Ulf Lundell poserar i en skjorta som är en kärleksfull ripoff på hur Bob Dylan klädde sig 1966: polkadot shirt. Ulf har aldrig hymlat med sin obetalbara tacksamhetsskuld till barden från Hibbing, Minnesota.

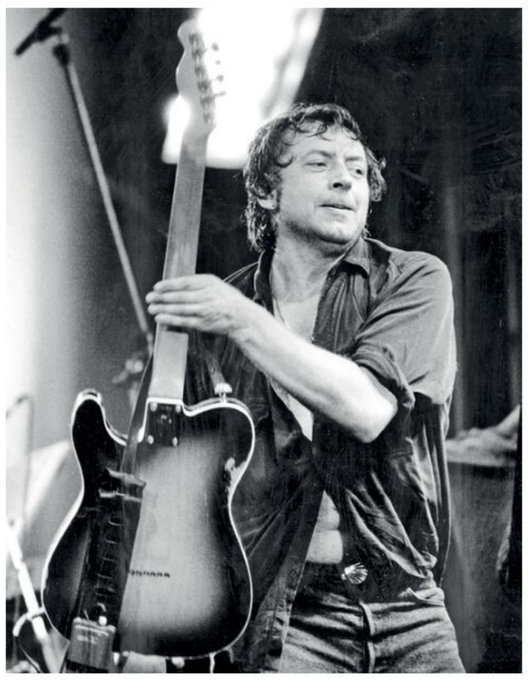

Pildammsparken i juli 1991. Uppenbarligen var Lundells Fender Telecaster, ”Den vita viskningen”, hans favoritgitarr, på tillfällig semester. Namnet kommer sig av att Lasse Wellander i Ulfs kompband Nature skruvade ner volymen på Ulfs gitarr, han orkade inte höra skiten.

Den akustiske Ulf Lundell har här och var dykt upp med jämna mellanrum genom åren, med högst blandat resultat. Men han blir bättre och bättre, som han bevisar på albumet ”Skisser” (2018) – ett solklart mästerverk.

En man med sina gitarrer i ett hus på Österlen. Skönt att han har nåt annat än fåglar att fördjupa sig i. Undrar hur många låtar som blivit till här – och vilka…

”Bob Dylan gör det värst och bäst av alla. Han skonar ingen och allra minst sig själv.”

▶ som kommer göra något åt det här om man inte gör det själv. Det pendlar mellan … Alla mina sånger är egentligen om en människa som backar in i graven eller i bergväggen och med jämna mellanrum spränger skiten i luften och försöker komma åt ljuset.

En röd tråd

Så lät det då raka vägen in i min bandare, oredigerat, på Grands Terrass. Så här låter det i låten ”Ingen hör det” från senaste albumet ”Telegram”.

Jag tar tillbaks mitt hårda jag
Han som är stark och klar
Utan bindningar, utan hänsyn
Som vet vart han ska
Som står upp och gör rent hus
Skapar ytor och väg
Aldrig blir sittande
Som bestämmer sina steg
Från egen vilja och kompass
Jag vet att han finns
Kvar här i mig
Det är så jag minns
Att han var, att han blir
Igen om jag vill…

Och så här låter det i ”Djup svart sjö” från samma album.

Det säjs att Gud är död och att
Vi är fria att göra våra val
Men att vi måste välja för frihets skull
Det är ett okänt tal
Som aldrig riktigt
Går att få ut innan du hest viskar ditt adjö
Och sjunker ner för alltid i en djup svart sjö…

Ni ser, ni läser och ni förstår. Den röda tråden går som ett rött spjut från 17-åringen på berget nånstans på, får man förmoda, Värmdö, till den redan ikonförklarade artist jag 2001 träffar på Grands Terrass, till den nyblivna 71-åring som 2020 släpper ”Telegram” – och Sartre, Jack Kerouac, Rimbaud och alla andra valfrändskaper är med på färden och det skulle ju kunna kritiseras som stillastående, men det är en kritik som faller platt, då hela poängen är att alltid vara ”On the road”, bildligt och bokstavligt, ända in i döden.

Utan att tveka

Liksom Robert Allen Zimmerman, mer bekant som Bob Dylan. Konstigt nog har Lundell aldrig riktigt låtit som Bob Dylan – långt mer som Bruce Springsteen både till text och musik – men han vet vem han ska hålla i handen på de mörka bakgatorna där man kan gå vilse. För 21 år sen, när Ulf var på väg att fylla 52 och var tvungen att förhålla sig till hur han i den åldern skulle fortsätta bära rock’n’roll-manteln, hade Bob redan med ”Time Out of Mind” visat vägen, som Ulf sa mig där på Grands Terrass:

– Bob Dylan gör det värst och bäst av alla. Han skonar ingen och allra minst sig själv. Den värld han sjunger om i dag, den är det ingen som vågar titta in i med penna av de musiker jag känner till. Men så har det alltid varit med honom. Han är först och jävligast på nåt sätt. Konstigt nog blir det vackert trots att det är helt dött, ödsligt, utan mening. Hur fan kan det bli vackert? Det är så jävla bra. Det blir mening i det i alla fall. Man vågar sig inte på det själv. För man vill inte göra människor ledsna. Inte i onödan i alla fall, hahaha … Inte ta dem till den där fullständigt utbrända marken. Han gör det utan att tveka.

Onödigt hård

Jag tror inte för ett ögonblick att Lundell här koketterade, men han var onödigt hård mot sig själv. Redan när vi där sågs hade han gjort och nyss släppt den underbara, episka ”Jolly Roger”, en singel som sträckte sig långt över tiden för vad som passade sig för en låt med ambition på spelningar i radion. Det var sekundärt, han behövde få sagt vad han hade att säga, skriva till punkt. ▶

Det tog några år, ärligt talat tog det många år, tills Janne ”Barken” Bark skaffade sig en stencool gangsterfrisyr. Heder för det. 1980-talsfluffet var aldrig en bra idé. Varför Ulf aldrig på allvar experimenterat med sin frisyr kan man ju undra. Kanske inte går – en del har sådant hår. Bara att acceptera.

Personligt

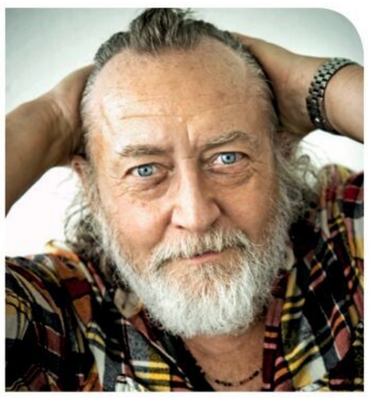

ULF LUNDELL
NAMN: Ulf Gerhard Lundell.
FÖDD: 20 november 1949.
YRKE: Rockstjärna, romanförfattare, poet och målande konstnär.
HAR SPELAT MED: Ulf Lundell har sällan lånat ut sig själv som gäst till andra, det närmaste man kommer är nog hyllningsalbumet till Cornelis Vreeswijk – ”Den flygande holländaren” (1988) – där gör han en låt han med stor sannolikhet kände sig helt hemma i: ”Cool water – på den Gyldene Freden”. Om alkoholens baksida.
FAMILJ: Mor och far heter Gerhard, smidesarbetare, och Ingrid, sömmerska. Gerhard har blivit föremål för flera låttexter och är en viktig person, både i positiv och negativ bemärkelse. Första frun (1977-88) var Birgitta Zackrisson Lundell, mor till barnen Calle, Sanna, Love. Med nästa fru, Fredrika Gunnarsdotter Stjärne (1989-1991), fick han dottern Sasha. Han har också varit gift med Sofia Lundell (född Möller, 2014-2017).
BOR: På Österlen med Simrishamn som närmsta stad.
FAVORITMUSIK: Bob Dylan, Neil Young och Rolling Stones har han hyllat i sina böcker. Men det började med Beatles – och Cliff Richard. Sen går det ju inte att komma förbi Bruce Springsteen, en inspirationskälla i många år, och den vars musik tydligast ekar i Ulfs egen musik.
HOBBY: Han kan sina fåglar, både till utseende och läten. Han reser också en hel del, helst med bil med sig själv bakom ratten, beskrivet i flera av hans böcker.

”Där man antingen blir gräsmatteklippare och grillkock eller ett slags mystisk pilgrim som ger sig ut i ett nytt och okänt land.”

– Ja, ”Jolly Roger”, att släpa den låten till replokalen och försöka få några musiker att spela den, hahaha. Hej, jag tänkte att ni skulle spela en åtta och en halv minuter lång ballad. Den handlar om en 50-åring när hans barn har flyttat hemifrån. Nå, vad säger ni, boys? Men att den blev så lång får jag faktiskt skylla på SAS. Skrev den på Kastrup och planet blev försenat om och om igen. Du vet: Shit, måste skriva en vers till. Så det är inte mitt fel. Den kunde ha slutat på fem minuter, bara planet lyft i tid.

Man förbluffas över kreativiteten hos en person som skriver en stark låt som tidsfördriv på Kastrup i väntan på ett försenat plan. Men, men … Han är artist. Intill honom satt kanske en finsnickare med penna och papper och skissade på den vackraste fåtöljen i världen. Man är vad man är dygnet runt, om man gett sig själv ett uppdrag på livstid.

Döden som tema

Ja, och redan där var han sålunda Dylan på spåren. I dag går Ulf jämsides med honom, ”Telegram” är definitivt ett album med döden som tema och det är ödsligt, utan mening, men lik förbannat vackert och, så bra, att det blir mening i det i alla fall.

På Grands Terrass sa den då snart 52-årige Lundell att han hade inträtt i den ”tredje åldern”.

– Först är man ung och juvenil och sen blir man familjeförsörjare i 25 år och nu kliver jag in i den tredje åldern. Där man antingen blir gräsmatteklippare och grillkock eller en slags mystisk pilgrim som ger sig ut i ett nytt och okänt land.

Fångade sig själv

Vad vet jag, men av allt att döma har inte Ulf Lundell prioriterat gräsklippning och rollen som grillkock, trots att han bor mycket bra till för bägge sysslorna på Österlen. Pilgrimen i sig har han däremot bejakat.

– Jag vill göra det, sa han.

Och med det ordet, vill, fångade han sig själv. Ty ytterst är det vad som särskiljer Lundell från alla andra. Till och med från sina hjältar, Jack Kerouac, Dylan, Springsteen … Lundells vilja till liv är starkare än deras. Ett icke förhandlingsbart krav som genomlyser alla hans verk, till och med när han skriver om döden. Det kan och slutar också ofta i känslor av besvikelse, otillfredsställelse och leda. Men det är priset för biljetten och på nästa platta, i nästa roman eller på nästa gig är han inne i ringen igen. Det handlar ju i slutändan inte om att vinna, utan om att med Leonard Cohens ord bli en ”beautiful loser”, för ingen kommer ut ur det här levande. Det är ett, det enda, som är säkert.

Rimmen körda …

De mer prosaiska problemen med att vara artist har han också ha bemästrat.

– Det blir allt svårare att få till låtar. Det svåraste är att alla rim är körda, hahaha. Att man faktiskt måste tvinga sig att pusha sig själv vidare nånstans. Jag tror det var några år sen jag läste att Dylan sa att det kanske inte finns några fler låtar att skriva, men sen skrev han ihop ”Time Out Of Mind” i alla fall. Ja, det kommer alltid finnas låtar som ligger i gruset på vägen som man kan hitta och plocka upp.

Och det har Ulf Lundell gjort sen han för 21 år sen sa det där. På rim också. □

FYLL DIN AC SJÄLV?
Vi har produkterna!

SNABBA LEVERANSER

ENVIROSAFE.SE
envirosafe.se

S:t Eriksgatan 101
STOCKHOLM
S:t Eriksplan (utg. Torsgatan)

Öppet Mån - Fre 11-19
Lördagar 11-16
Tel 08 - 34 00 61

NOSTALGIPALATSET.COM

BUTIKEN MED SVERIGES STÖRSTA OCH BREDASTE SORTIMENT AV VINYLSKIVOR!

Funderar du på att sälja?
Vi är ALLTID intresserade av att köpa skivor!

Rock'n'Roll MAGAZINE

PRENUMERERA

Som prenumerant får du flera fördelar

- Du betalar mindre än de som köper lösnummer
- Du får tidningen bekvämt hem i brevlådan
- Du slipper eventuella prishöjningar under prenumerationstiden

Starta din prenumeration på
rocknrollmagazine.se/prenumerera

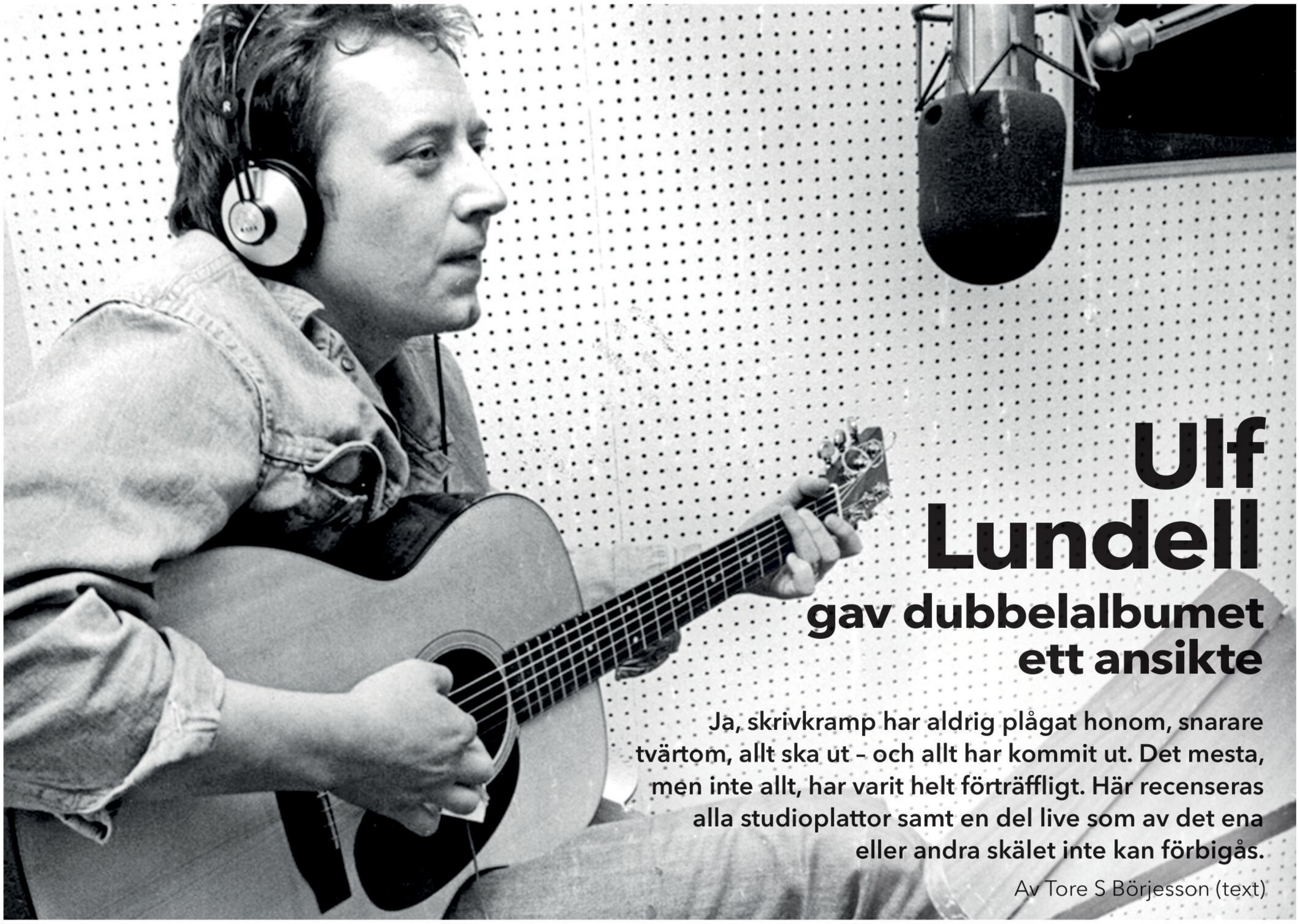

Ulf Lundell
gav dubbelalbumet ett ansikte

Ja, skrivkramp har aldrig plågat honom, snarare tvärtom, allt ska ut – och allt har kommit ut. Det mesta, men inte allt, har varit helt förträffligt. Här recenseras alla studioplattor samt en del live som av det ena eller andra skälet inte kan förbigås.

Av Tore S Börjesson (text)

Vargmåne (1975)
Ulf Lundell

En klassisk debut öppnar med en klassisk fråga: ”Säg, har du nånsin vart i Stockholms City?” Lyssnaren tilltalas direkt och, nå, har du varit där eller inte, fattar du eller inte? Redan där förstår alla: Här har vi en ny, unik röst. En av de bästa skildringar av kungliga huvudstan som gjorts och den Lundellska desperationen, viljan att slå sig fri och ut är med från början, som i den briljanta metaforen från samma låt: ”flugan mot fönstret, flugan mot fönstret”. Innehåller fan-favoriter som ”Sextisju sextisju” – där namnet på ledsagaren Jack Kerouac droppas och får en generation tonåringar att springa till bokhandlare och bibliotek – ”Jag går på promenaden” och ”Bente”.

Törst (1976)
Ulf Lundell

Bra, men sämre än ”Vargmåne”. Dock finns det undantag, som titellåten, intressant för att det är ett av Lundells få, kanske enda, försök att verkligen tanka inspiration från Rolling Stones och han gör det väldigt bra med hjälp av en riffande Finn Sjöberg i rollen som Keith Richards och texten ... ”Det var vi som sprang rätt in i gryningen/Med en glädje som gränsa till vanvett” var precis vad man ville höra. Andra toppar: ”Våren närmar sig city”, den dragspeliga ”Och går en stund på jorden” och utfallet mot fultjack: ”Cobra Rax” (med Mats Glenngård från Kebnekajse på vild el-fiol).

Natten hade varit mild och öm (1977)
Ulf Lundell & Nature

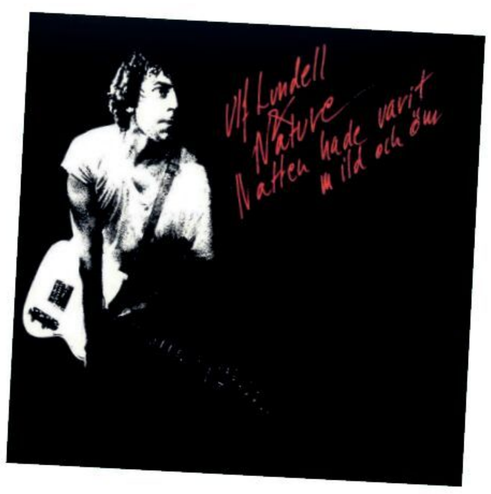

Skitigt och väldigt 1976-1977 i rock ’n’ roll-soundet. Tänk att det här på den tiden var det unga moderna … Det låter som skjutet från höften och börjar bra med en smutsig version av ”Stockholms City” och på det kommer den vackra kärleks-låten ”Som en syster”. Men sen blir det inte bättre. Tolkningarna av Chuck Berrys ”Johnny B Goode” (Jonny Gitarr) och The Who’s ”My Generation” var säkert kul i konsertlokalen, men borde fått stanna där. Men ”Och gott öl kom” är en kul, levnadsglad skålvisa.

Nådens år (1978)
Ulf Lundell

Möjligen en vattendelare bland hans fans, men jag hör till dem som anser att Lundell i regel inte bäst kommer till sin rätt i den volymstarka rocken, som här kommer till uttryck i ”Höga hästar” och ”Warum all this black stuff”, utan växer när han sätter melodi och röst i centrum och använder sig av en lugnare tilltalston. Med det sagt, de kaxiga texterna räddar nämnda låtar. Men det är vad som drar åt balladhållet eller är ballader som lyfter plattan: ”Snön faller och vi med den” – med Agnetha Fältskog på sång – ”Sonjas vals” – med John Holm – ”Prärien igen”, ”Kärlekens hundar”, ”Vit flagg” ... Vackra, innerliga ballader rakt igenom. Allt håller lika bra i dag – vilket inte gäller rocklåtarna.

Ripp rapp (1979)

Ulf Lundell

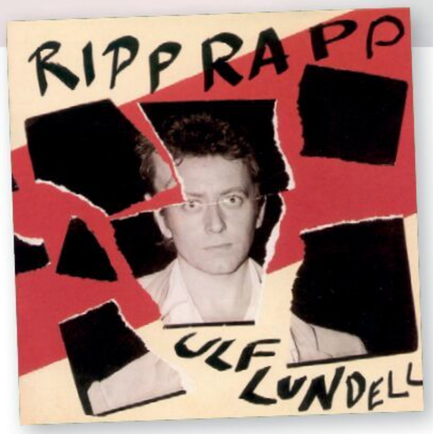

Ulfs dittills bästa skiva och – ja, det finns nog en och annan som håller den allra högst i hans produktion. Balladerna vinner igen – ”Rom i regnet”, ”Hav utan hamnar”, ”Håll mej… åh, ingenting”, ”Ute på tippen” – men den här gången är inte uptempo-låtarna hämskor. Den berusade frihetstörsten i ”På fri fot” är smittande och det är gott om guldrader för fansen att citera: ”Jag kastar min Rolex/Femtusen spänn/Garanterat vattentät/Men jag vill ut!” Eller frågan i ”Hav utan hamnar”: ”Vad är väl bäst/Straight och ensam/Eller packad i parken/Med dom andra?”. Eller i ”(Oh la la) Jag vill ha dej”: ”Handen på höften/Min hand i stället/Och tungan i ditt öra/Och finns det ingen taxi/Så snor jag en bil/Och sen så får du köra…” Alkoholen var ännu raketbränsle för livsglädjen. Janne Andersson, Mona Sahlins brorsa, sköter elgitarrerna med den äran.

Längre inåt landet (1980)

Ulf Lundell

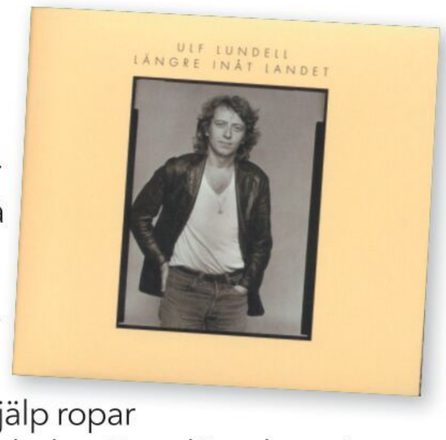

Ulfs första dubbel, det skulle inte bli den sista … ”Odysseus” är en hejdlös tagning på Homeros epos. När Ulf drar till Gotland – ”din ungdoms Ithaka” – är mer än planet tankat: ”Ömhet och hjälp ropar den på/Min nuna, sa blaskan/Jag slängde mej i taxin/Bromma-flyget och flaskan…”. Refrängen innehåller det svårslagna rimmet ”Var det Sonja eller Penelope/Var det Retsina eller var det O.P.” ”Så mycket äldre” är motpolen, den gränsar till självmordslåt: ”Men finns det ännu en droppe/Kanske ännu en till/Så ska jag ha den i mig/Här lämnas inget spill/Jag vet inte om jag vill/Bli så mycket äldre/Jag är som ett skadat djur/Som inte kommer ur sin gyllne bur.” Bland de starkaste låtar Ulf gjort över huvud taget. Han är 31 år och stirrar sprit-stinn och trasig in i medaljens baksida.

Kär och galen (1982)

Ulf Lundell

Titellåten, ”När jag kysser havet” och Lycklig, lycklig” är orgiastiska glädje-explosioner och orgiastiska glädje-explosioner kan vi aldrig få för många av. Allra helst i dessa tider när Putin våld-för sig på sin omvärld. Men dessa låtar – liksom alla andra låtar på albumet – hamnar i skuggan av ”Öppna landskap” – en nationalromantisk visa som med ens gör Ulf Lundell till det fjärde ässet i fyrtalet, de andra heter Bellman, Taube och Cornelis. Ändå är låten inget större avsteg från den textvärld som Lundell rört sig i på andra ställen, det handlar om en obändig vilja till liv och frihet. Centrala teman genom hela hans livsverk: ”Ingen kommer i min närhet/Som stänger in och själ”. Finns låten översatt till ryska?

Sweethearts (1984)

Ulf Lundell

En-efter-öppna-landskap-hysterin-paus i form av en coverplatta. Ingen av tolkningarna hotar originalen skrivna av Neil Young, Leonard Cohen, Bruce Springsteen, Randy Newman, Dylan, Elvis Costello, Van Morrison, Bowie med flera. Det är upp till var och en om han eller hon ser ett mervärde i att få dessa låtar med svensk text, personligen är jag bra på engelska och behöver inga översättningar. Ett än större problem är att allt inramas av fantasilösa arrangemang. Roligast blir det i öppningsspåret, Lundells tagning på Willie Niles ”Vagabond Moon” (Under månen i natt). Den hade Ulf kunnat skriva själv.

12 sånger (1984)

Ulf Lundell

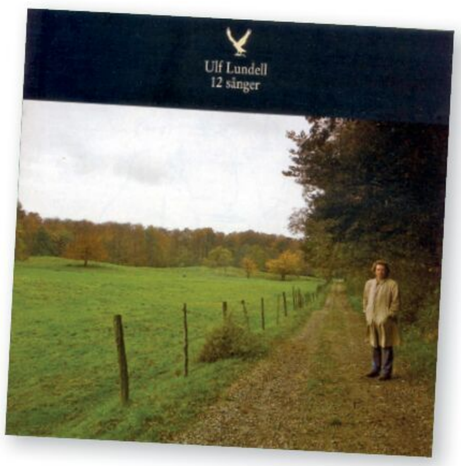

Ulf Lundell har en uppsjö av kvaliteter, att vara en nyansrik, mångfacetterad gitarrist hörde vid denna tid dock inte till dessa. Här dras det med plektrumet upp och ner för stålsträngarna utan annat än den mest basala rytm och melodi och som musikalisk resenär lämnar han aldrig stationen där han står och stampar. Naket, avskalat, intimt kan vara väldigt effektfullt, men då krävs det att, säg, en Neil Young, en Bob Dylan, en James Taylor, en Joni Mitchell håller i den akustiska gitarren. Texterna förmår inte rädda den torftiga inramningen och det avskalade uttrycket slår över i sin egen motsats, det blir förmätet, en mindre berömd artist, mindre bländad av sig själv, hade inte fått, ej heller velat, ge ut det här.

Den vassa eggen (1985)

Ulf Lundell

Jag har ofta kallat denna dubbel-lp för Sveriges bästa rock-platta genom tiderna och jag tänker inte göra avbön. Trots det privata kaos, och det hårda drickande som Ulf vid tiden ägnade sig åt, är det paradoxalt nog hans mest fokuserade album; varenda låt skildrar kärlekens framsida och – överlägset mest – baksida. Med tre ord: den uppslitande skilsmässan. Ingen har kallat detta album för en rockopera, men det är det, långt mera sammanhållet i sin berättelse än The Who’s rockopera ”Tommy”. Skulle också funka utmärkt som musikal, eller som grund för manuset till en långfilm. Brutalt bra låtar från början till slut och Ulf har ett killerband i ryggen som spelar på toppen av sina förmågor. Min favorit: ”En ängel på isen”. När man nått fram till avslutningsspåret – ”Rialto” – är man i tårar. En sak till, det hårda drickandet och livet var bra för Ulfs röst – för här sjunger han bättre än vad han nånsin gjort, vare sig förr eller senare.

Det goda livet (1987)

Ulf Lundell

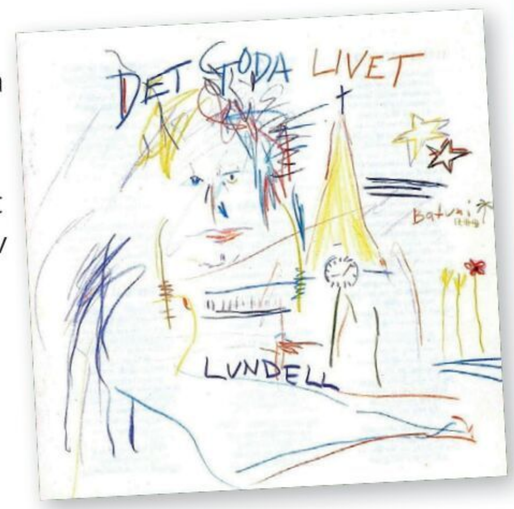

Det är vid denna tid som Ulf Lundells dricka-ande går från ett rus på toppen av svallande vågor till drunkning i misär. Efter detta: 12-stegs-programmet. Därför, inte bara därför, men delvis därför ett intressant album. Titellåten är väl det trasigaste han gjort, och den skär sig skarpt mot resten av den storvulna 1980-talsproduktionen – helt säkert är det Ulfs bästa låt i avskalat format så här långt, ett självutlämnade mästerverk med bara akustisk gitarr och röst. Man fattar läget: ”Ringarna på bordet/Och en halvtömd flaska vin/Gatorna dom hånar dig/Och slår på tamburin/De vill att du ska dansa och vara glad/Du vill packa och flytta till en annan stad…” Andra toppspår: ”Kid”, ”Danielas hus”.

Evangeline (1988)

Ulf Lundell

Artisten har offentliggjort sig som ”nykter alkoholist”. Gjort det där 12-stegsprogrammet och då kommer ju gudstron, eller i alla fall andligheten, som ett brev på posten. Den klär Ulf Lundell väldigt illa. Nej, inte andligheten i sig, den tror jag snudd på alla konstnärer har nära till, jag pratar om de religiösa övertonerna. Känns påklistrat från början till slut. På tvärs mot allt vad han stått för dittills. Det blev också en sejour han mycket riktigt snabbt avslutade. Det här är ett dubbelalbum som tjänat ofantligt på att kortas ner till en enkel-lp. Men Ulf Lundell är en gång för alla en artist som vill tala till punkt. Titellåten är klart bäst, en gnistrande pärla som försvarar sin plats på varje greatest hits-samling.

Utanför murarna (1989)

Ulf Lundell

Ett album som blandar daterade försök att låta pop 1989 – det lät alltså daterat redan när det hände – ja, jag pratar om den hemska ”Skjut mej med din lyckopil” – med fantastiska låtar: titellåten, ”Gammal Dodge”, ”Kärleken förde oss samman” – den sistnämnda är det närmaste Ulf kommit en ny ”Öppna landskap”. Men allt förbleknar vid sidan av det totala, mästerliga mästerverket: ”Bartender”. Rökig saxofon, vispar på virveln, stå-bas, flygel, och en Ulf som med sin bästa sångröst och ett av sina bästa rim säger oss: ”Måste ha nåt med färg i/Ge mig en Bloody Mary”. En jazzvisa – och en klassiker.

Måne över Haväng (1993)
Ulf Lundell

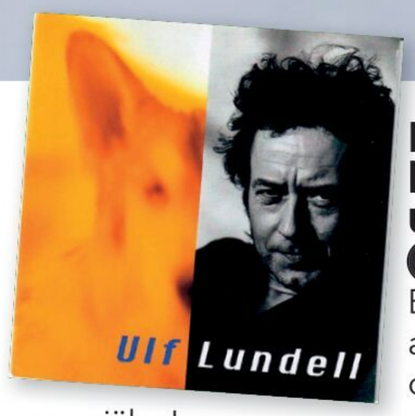

Det här är albumet där Ulf har kickat ut det mångåriga bollplanket Kjell Andersson och producerar själv. Jag minns från en intervju jag gjorde med Ulf att han sa mig att de hade nått en punkt där Kjell blandade ihop sig själv med artisten. Ulf tröttnade. Kanske att duet i arga uppgörelser som ”Jag ska bli fri” och ”Jag gav bort allt” är Kjell…? ”Jag ska bli fri” är tyvärr ett typexempel på det slags stelopererade rock Ulf gjort alltför ofta. Okej, det rockar, men det rullar noll. På annat håll får Ulf faktiskt till en hårt rockande låt som funkar, en politisk låt, bland det argaste han gjort: ”Rött”. Annars är det balladerna man helst lyssnar till, som ”Katt i fönstret” och titellåten . Den episka kärlekslåten ”Isabella” är storslaget lidelsefull, FÖR lidelsefull, i alla fall jag storknar, men säkert en favorit för många andra.

Xavante (1994)
Ulf Lundell

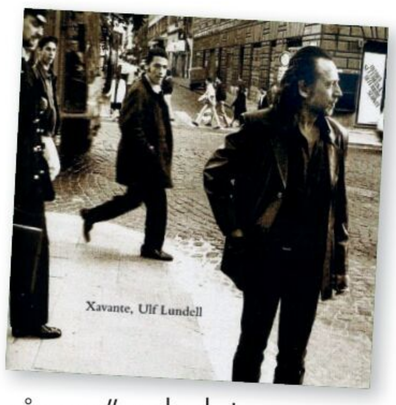

Det finns folk som anser att det här är Ulf Lundells allra bästa album. Jag hör inte till dem. Han har blivit bättre på att lira akustisk gitarr sen ”12 sånger”, och det är i grunden det enda ackompanjemanget, men det lyfter inte alltid musikaliskt och diskbänksrealistiska rader som ”När dom stora föll, föll dom små och jag stod utan/Sen tog banken huset och det slog in en kil/Mellan henne och mej, sen föll valutan/Och sen dess åker jag från plats till plats i min bil…” talar inte till mig. Annat fungerar dock: ”Pigor och drängar” – där han gräver i sitt allt annat än adliga urpsprung – är en fantastisk rocklåt; och ”Bli som du” – med en text om den sårbara relationen till pappan, Gerhard, som 2004 avled 86 år gammal – är mycket vacker; och titellåten är en fin tillbakablick på julen 1959 när Ulf var tio år och litteratur- och musikintresset fick fart via två julklappar, grammofon och äventyrsroman.

På andra sidan drömmarna (1996)
Ulf Lundell

Jag säger det igen, Lundell har i mina öron ingen fallenhet för att rocka, melodierna döljs i stället för att ges lyster i det Neil Young-distade larmet, men det är inte det stora problemet, det är att han väldigt sällan får till ett sväng, en groove som väcker lyssnarens höfter. Det dansar inte. Här bevisat av öppningsspåret: ”Den natt som aldrig dagas”. Det blir inte bättre i funkrocken i ”Upp!”. Det orkestrala arret i balladen ”Dagen” känns tvärtom som en preciös kostym som inte passar den enkla låten. Det här är en dubbel-cd och man får sovra. Det lugnar förtjänstfullt ner sig i ”Skandinavien”, ett brev från en 47-åring som letar efter fundamentet i sig själv: kampen för friheten. Andra höjdpunkter: ”Maranita”, delvis en NYC-skildring; och ”Paradise Park” – där Lundells alter ego i en fantastisk text driver krog på Kanarieöarna!

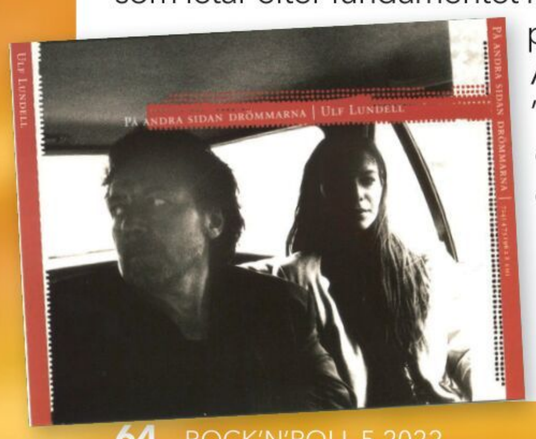

Män utan kvinnor (1997)
Ulf Lundell

Ett underskattat album, för första och sista gången producerat av den förre gitarristen i Bo Kaspers Orkester, Lars Halapi, som gjort sig ett namn som producent för Sophie Zelmani, och man får gissa att Halapi handplockats och getts förhållandevis fria händer, han lirar också de flesta instrumenten, för det här låter inte riktigt som nåt annat av Lundell. Man tänker bland annat på J.J. Cale, som i den – faktiskt! – svängande ”Cadaques”, men den svänger just genom att den inte tar i, den svänger löst och ledigt, självsäkert. Det samma gäller för ”Babywriter”. Texterna är rakt igenom inspirerade, äcklet över mediebruset är påtagligt: ”Krämar-radio och tv-idioti/Köp min fitta, köp min skräck/Köp dej lycklig, köp en väg/Köp ett mål, köp dej ett bättre liv…” Ja, och ”Barcelona”, där Ulf lanserar sig som själslig bror till Columbus! Ulfs skepp är en… turnébuss.

Slugger (1998)
Ulf Lundell

En platta där Ulf Lundell gör mycket av vad jag inte vill att han ska göra. Det larmar och gör sig till, för att tala med Shakespeare. Man hör tydligt viljan i anslaget, att låta som den elektriska Neil Young, men där Neil effektfullt kontrasterar rundgångsgitarrerna mot i grunden söta melodier, saknar Lundells låtar det spänningsförhållandet. Det blir bara ett utanpåverk av Neil, och det blir platt. Oftast. Men inte när Ulf drar ner tempot och i ”Vägen ut” gör en utsökt, egen variant på Neils ”Cortez The Killer”. I den gnistrar Janne Barks elgitarr som stjärnhimlen. Ulfs i särklass främsta försök att låta Neil. Titellåten och framför allt hyllningen till fadern, Gerhard, ”Stum av beundran”, är två andra äss. När man sovrat har man en killer-ep. Det räcker för att ge albumet tre plus.

Fanzine (1999)
Ulf Lundell

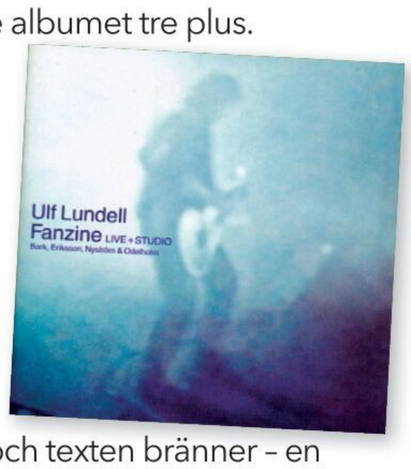

Nio nya låtar och i övrigt livetagningar från Slugger-turnén. Det börjar bra med ”Under bordet” där banjo förtjänstfullt möter en distad gitarr och texten bränner – en kommentar till inbördeskriget i Jugoslavien med folkmordet i Srebrenica och andra skändligheter. Sen blir det jävla Status Quo i en livetagning på ”Om jag hade dig här”, förlåt, jag tar tillbaka det där, det var taskigt sagt mot Status Quo. Bland livetagningarna gör Lundell ett aggressivt försök att mangla all elasticitet ur klassikern ”Stockholms City”. Låten är så bra att han bara nästan lyckas. Klyschan är att medelålderskrisande män köper sig själva en Harley-Davidson i 50-årspresent. Det här är den musikaliska motsvarigheten. Ulf ska fylla 50. Men allt är inte manglets fel, ”Rom i regnet” lyckas han totalförstöra alldeles själv till bara akustisk gitarr och munspel.

I ett vinterland (2000)
Ulf Lundell

Man ska inte göra vad man vill, men inte kan. Man ska heller inte göra vad man kan, men inte vill. På sina närmaste föregående album hade Ulf gjort vad han ville, men inte kunde och – ja, sånt är livet … När man inte har nån stoppskylt och i brist därpå är bländad av sig själv. Men här hittar han just den magiska glipa, som var hans från början, där han både gör exakt vad han vill och exakt vad han kan. Låtarna rör sig från bra till bättre till oomtvistliga mästerverk. Han har tagit in Gud på keyboards – Martin Hederos – och Michael Ilbert och Christoffer Lundquist producerar och arrangerar och tar fram alla de nyanser som finns i Ulfs låtar. Allt är bra, bättre eller bäst. Tre klassiker: ”Jag saknar dej”, ”Regn”, ”Sommarens sista servitris”. Den förstnämnda är av unik kvalitet, en låt andra bara kan drömma om att skriva.

Club Zebra (2002)
Ulf Lundell

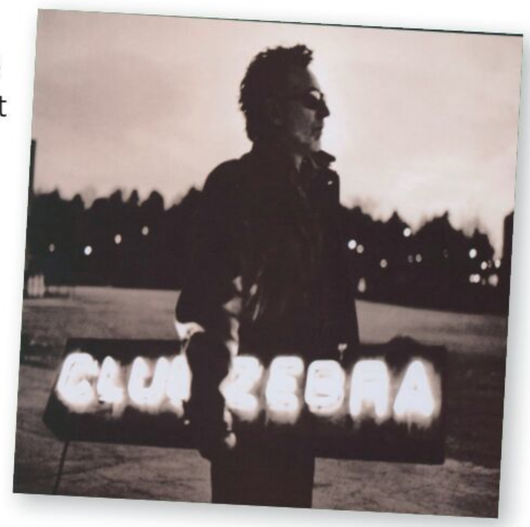

Tyvärr vet inte Ulf Lundell sitt eget bästa. Han lämnar omedelbart den underbara ljudvärld som han hade – med benäget bistånd – skapat på ”I ett vinterland” för ännu en fruktlös sväng in i den konstart han helt enkelt sällan fixar: rock’n’roll. De två låtar som öppnar plattan – ”Fem minuter” och ”Dicks Spitfire” – är bara tråkiga. I ”Den stora bilden” blir navelsträngsförhållandet till Springsteen till strypsnara. Hör han inte själv hur stelopererat det icke existerande svänget är? Man ska inte begära av en artist att han gör nåt annat än han vill, men kompromisslöshet och integritet saknar egenvärde. Duke Ellington hade rätt, det finns två sorters musik, den bra, den dåliga, och kompromisslös musik som är dålig.

En eld ikväll (2004)
Ulf Lundell

Ännu en platta med Ulfs trista akustiska gitarrspel över stålsträngarna, intimt, ja, avskalat, ja, men om man nu som lyssnare har ett krav på själva det musikaliska uttrycket… då lämnas man här vind för våg. För de inbitna fansen säkert brev från fronten som de vördar, men för oss andra… Nej.

OK baby OK (2004)
Ulf Lundell

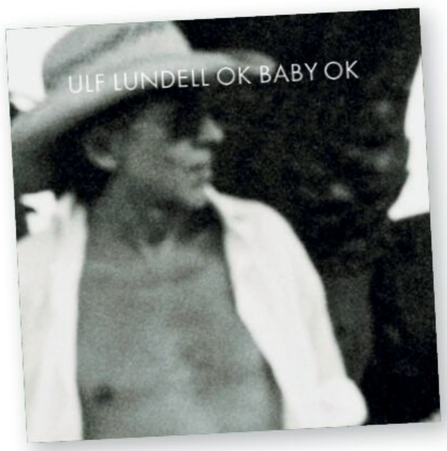

En vanlig singel-cd – och det tackar man för. ”Kapten Kidd” är en vinnare och den kommer redan som första låt, texten är nåt att suga på: ”Jag vill sjunga mej hes i kväll/På nån rökig krog, i nån bar/Jag vill vakna med en sömnig kvinna på min arm/Och höra henne säja: Stanna några dar/Stanna kvar här några dar/Jag spelar inte för Pripps/Eller Comviq eller Radio NRJ/Jag släpar fortfarande med mej/Den här idén om att: Ska du göra det här/Så måste du göra det fri…” Man blir alltid glad när Ulf Lundell tar sig tid att skriva ut sitt högst personliga, konstnärliga partiprogram. Det är bara han i artist-Sverige som har ett sådant över huvud taget. Här finns också andra pärlor och ”Skaka på dom” är en av dem. En kåt låt.

Högtryck (2005)
Ulf Lundell

Få kan vara så deprimerade som Ulf, det är baksidan, men den har ju en framsida, som han sjunger här i en av tillvarons mest slitna metaforer: ”Om det här är vintern/Måste våren vara på väg” – ja, och det är så där himlastormande livsbejakande bara han kan vara, när han är på det humöret. Man blir glad – och det är Ulf som gör jobbet. Ett avgörande och viktigt uppdrag för en artist, bland andra uppdrag. Sen klingar det på i djup inspiration av Bruce Springsteen, och här är det inte besvärande, här låter det bara naturligt, som om Ulf är en jämlike med sin bror från New Jersey. Betraktelsen från Österlen – ”Vitt regn” – har också vingar. Det är bra det här.

Lazarus (2005)
Ulf Lundell

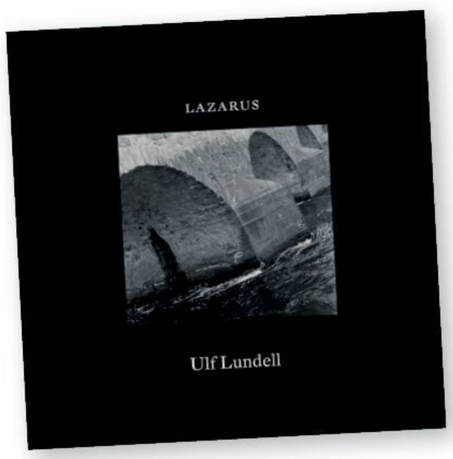

”Nytt hem” bevisar – rent musikaliskt – att gråstenar inte kan flyga. Blir nästan komedi för mig som lyssnar, en ärrad och av odiskutabla skäl ärad artist med budget i studion spelar in den låten och känner: 30 år som skivartist, äntligen har jag nått målet! När han i själva verket kör i diket. Med tanke på att Ulf i sina böcker hyllat Keith Richards kanske han också borde lyssna på vad som gör den mannens storhet. Och det är inga tuggande elgitarrer med vigheten hos betongblock. I egenskap av Stones-konnässör törs jag garantera; Keith hade stängt av. Som tur är kommer strax ”10 %” som är fullkomligt fantastisk. Det finns ett antal andra försonande ögonblick, som ”Tom Tank”, och inte minst ”Tyst farväl”, Ulfs minnestal över sin far, Gerhard.

Omaha (2008)
Ulf Lundell

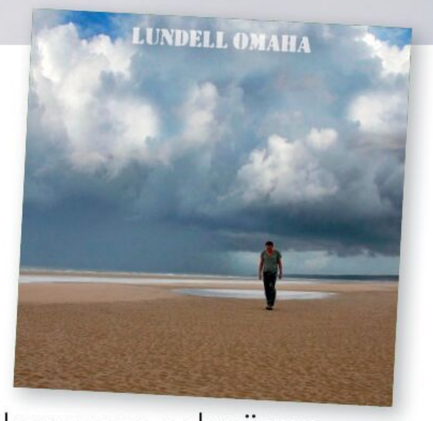

Kjell Andersson är tillbaka som producent och genast blir det luftigare med mer akustiska instrument som skänker nyans och värme och framhäver melodierna, som näst texterna är det bästa Lundell har – alltid. ”Hitza Hitz” är verkligen en hit. Men som helhet stannar det vid bra, men inte bättre. Ulf underkände resultatet direkt, trots att han paradoxalt nog lät det ges ut. Varför ge ut nåt man i det stora hela inte gillar? En sur återförening med Kjell blev det, de hade inte jobbat ihop på 20 år: ”Den absolut värsta skivinspelning jag varit med om i hela mitt liv. Helt klart”, sa Ulf till pressen i en annorlunda pr-runda. Han löste det genom att elva år senare ge ut ”Omaha – Ruff”. Inget blev bättre av det, tvärtom. Men man måste imponeras av Ulfs tjurskalle.

Rent förbannat (2012)
Ulf Lundell

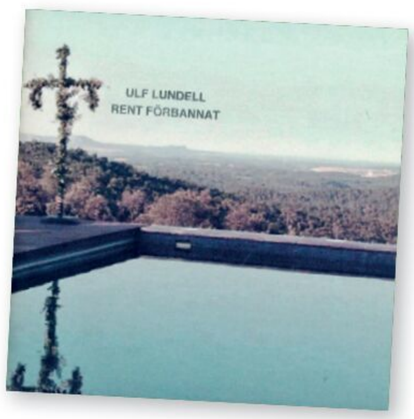

Ännu en dubbel … Här ska man ha i åtanke att Lundell, till exempel, släppte mästerverket ”I ett vinterland” mitt i cd:ns guldålder och att den enkel-cd:n hade en spellängd som en gammaldags dubbel-lp på vinyl. Det vi får på ”Rent förbannat” är, sett till speltiden, snudd på TVÅ dubbel-lp. Han vill tala till punkt. Ibland hann inte den musikaliska kostymen sys upp. Men mycket är bra och Ulf håller vad titeln lovar, ja, han är rent ut sagt förbannad, på utförsäljningen av välfärden, på fulkapitalisternas fiffel, på alliansregeringen, på det mesta … ”Jag kan inte andas” säger det väldigt bra, både till text och musik, en bluesig, stötig, tuff tango, lysande! En sak är han inte förbannad på; kärleken. En känsla han ger ett vackert uttryck i balladen ”Redan där”. Och frågan han ställer i Springsteen-rökaren ”Är vi lyckliga nu?” är i sanning relevant, är vi lyckliga nu när – som en annan låttitel lyder – ”Skiten vinner”.

Trunk (2013)
Ulf Lundell

Det är tradigt att höra försöket att korsa Chucken med Springsteen i ”Vi är inte arbetslösa”, å andra sidan blir jag överraskande nog full i livslustigt skratt av ripoffen på ”Smoke on the Water” i ”Gå på tvärs”; och det gäller också texten: ”Det är helt okej att ta en sup och en bärs/Och om du inte vet vart du ska gå/Gå på tvärs”. Ännu bättre blir det i balladen ”Som en fyr om natten” och fullkomligt fantastiskt blir det i ”63 i november”. Ett mästerverk, en kontemplation runt de stora uppdragen; livsuppgiften, dödsuppgiften, kärleksuppgiften: ”Man måste tro på nåt/Ha en uppgift/Betyda nåt för nån eller några/Men i kväll känner jag mej/Mycket äldre/Och jag vet inte hur jag ska kunna tända en ny låga/Sextitre i november…” Här skriver Ulf med gåsfjäderpenna där andra kör med roller.

Skisser (2018)
Ulf Lundell

Efter de tidigare försöken att mer eller mindre skala av allt utom sig själv – röst, akustisk gitarr, munspel – försök som aldrig blivit bättre än bra (”Xavante”) får Ulf här till det, en triumf! Låtarna äger dynamik trots det enkla ackompanjemanget, nåt han tidigare inte hade lyckats med under liknande omständigheter. Här finns ett antal triumfer som han senare ska återkomma till, då med fullt band i ryggen. Men dessa inspelningar har ett egenvärde, ibland kan en skiss vara lika vacker som den färdiga, utmejslade skulpturen. Min favorit: ”Hela dagen lång”. Innerlig, angelägen text, på samma gång personlig som allmängiltigt politisk, och budskapet hindrar inte att det också är en fantastisk poplåt, ja, en hitlåt, ta mig fan. Och Ulf lirar sitt livs bästa gitarr här – och sjunger med soul.

Tranorna kommer (2019)
Ulf Lundell

Jo, tranorna kommer verkligen, en hisnande livslustig vårlåt där en blödande hammond möter en kåt, kärlekskrank fiol i refrängen. Stråken dras av Karin Hellqvist. Hon, Karin, är ett nytt musikaliskt äss i Ulfs lek, och jag hoppas han vårdar henne ömt. Vi gamla rockrävar hör i ”Tranorna kommer” det som gjorde Rod Stewarts tidiga album till tidlösa klassiker, mixen av folkmusik och berusad rock’n’roll, av elektriska och akustiska instrument. Jag gillar allt – utom religionskritiken i ”Definitivt relgion”. Han har inte fel, men sparkar där definitivt in öppna dörrar. Som om människan nånsin behövt religionen för att ställa till det. Fråga Stalin, Hitler, Putin … Ondskan hittar alltid en ursäkt. Men musiken i nämnd låt är topp, så jag köper det. Nån kallade det här ett minialbum. Med 39 minuter och 41 sekunder är det 4 minuter och 16 sekunder längre än Beach Boys ”Pet Sounds”…

Telegram (2020)
Ulf Lundell

Ett mästerverk och i dagsläget vad jag anser vara det bästa Lundell gjort tillsammans med ”Den vassa eggen”. Därmed ett av de bästa albumen i svensk populärmusikalisk historia. Kanonlåtar från början till slut, både vad gäller text och musik. Andreas Quincy Dahlbäcks produktion är på en gång öm och intensiv, mjuk, ja, men laddad med energi. Pelle Osslers gitarrer målar samma stämningar som Ulfs ord och Andreas Quincy Dahlbäcks lir på trummorna är det bästa som hörts på en Lundell-platta. Då syftar jag specifikt på ”Tomt rum”. ”Telegram” är ett vackert verk och glädjande nog helt befriat från rock. Ulf Lundell har i mina öron aldrig haft fallenhet för de volymstarka gitarrernas uttryck. Där står det och stampar. Här svänger varenda låt, det rullar i stället för att rocka, mycket bättre om ni håller med mig om att den fladdrande lågan från ett stearinljus kan förmedla större energi och intensitet än en strålkastare på 3.000 watt. Bra jobbat av en 71-åring.

Rock'n'Roll Magazine skrev om Ares i Vallvik i serien om svenska gitarrbyggare för några år sedan. Vad har hänt sedan sist? Jag hade bestämt mig för att aldrig göra Fender-kopior. Sådana ord får man ju ibland äta upp på något sätt", ler Robert Sahlrling. Hösten 2020 började han sälja sina gitarrer och basar hos Musikbörsen i Gävle och fick förfrågningar om att göra fullskala. Jag hade tidigare bara gjort Fender-liknande instrument med 25-tumsskala, men gick upp till 25.5 tum, som Fender. Plötsligt blev han jämförd med byggare som han nästan sett upp till, som John Suhr och Tom Andersson. "Det är förstås alltid sporrande och inspirerande. Deras gitarrer är dock framställda i moderna fabriker med CNC-utrustning medan jag är hantverkare."´, sammanfattar han.

"Det gick vägen! Nästa år kör vi två showen i två dagar!". Det är svårt att missta sig på att Leif Jakobsson på Sweden GuitarWorks är en lycklig och lättad mässgeneral. Här håller han upp sin egen standardmodell, Jakobsson Type 1, som kostar cirka 28-30.000 kronor till kund. Finns i flera varianter och kulörer.

En av de som hade clinics (föredrag) på Umeå Guitar Show var svenske gitarrvirtuosen David Henriksson, som flyttade till Nashville sommaren 2017 och bland annat har spelat på Grand Ole Opry. Henriksson är frilansmusiker och erbjuder även gitarrkurser online via den interaktiva sajten TrueFire.

Lyckad debut för Umeå Guitar Show

Den 7 maj var det dags för den första upplagan av Umeå Guitar Show. Det blev en lyckad premiär med 25 utställare och nära 1.000 besökare.

Allt flöt enligt planerna och det är redan klart att mässan återkommer nästa år.

Av Anders Lundquist (text), Peter Törnqvist (foto)

Umeå Guitar Show arrangerades av GuitarWorks, med gitarrbyggare Leif Jakobsson i spetsen. Mässan skulle egentligen ha haft sin premiär i mars 2020. Pandemin satte dock stopp för detta och Jakobsson fick ställa in mässan med mycket kort varsel.

Nu var det dock dags. ▶

Succé är ordet som sammanfattar. 25 utställare och nästan 1.000 besökare sökte sig 7 maj till den första upplagan av Umeå Guitar Show på Studion i Folkets Hus. Utöver mässhallen hölls ett antal ”clinics” och hos fantastiska Guitars – The Museum erbjöds livemusik och bar på en annan våning i huset.

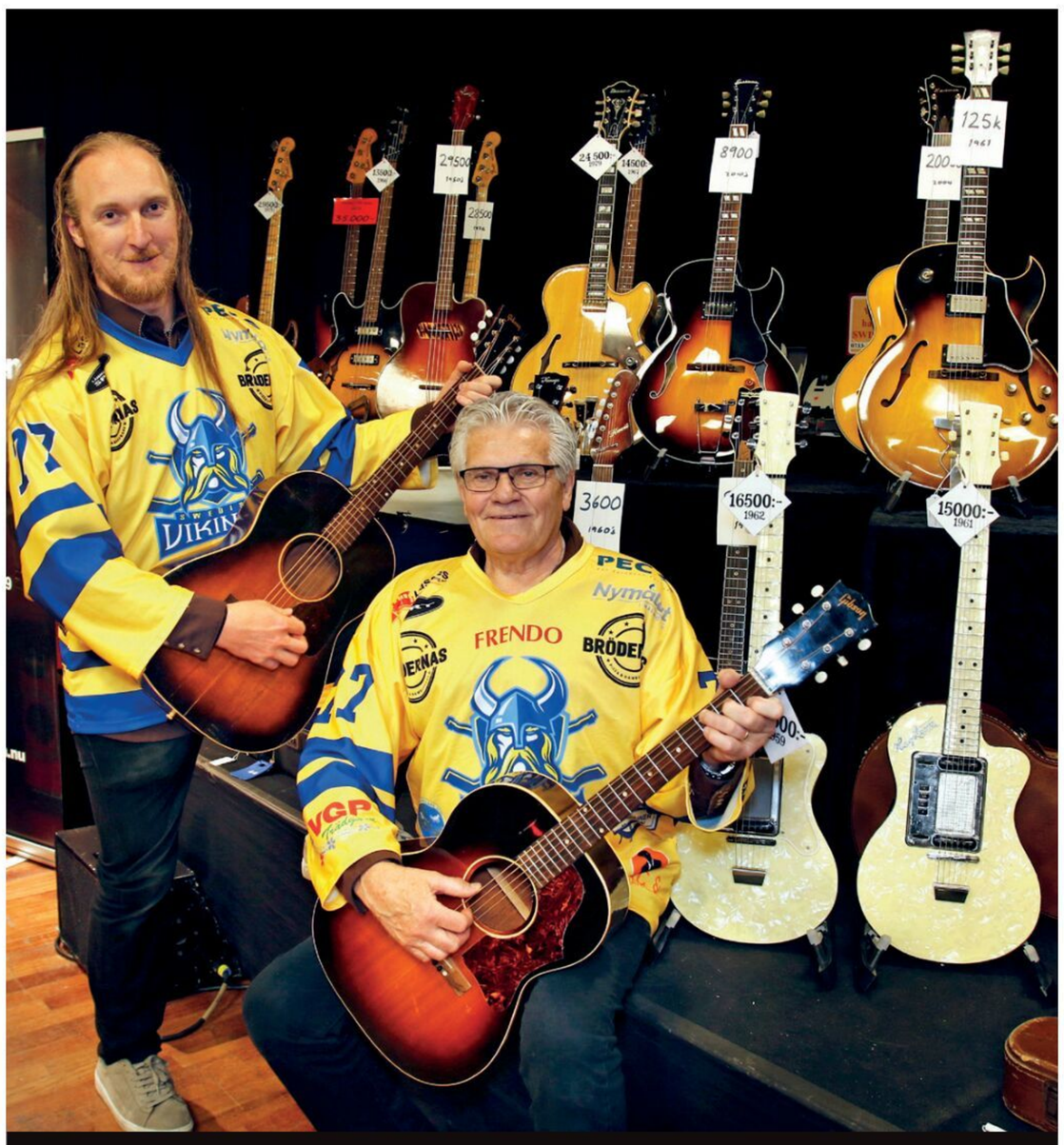

Oscar Björklund, ägare av Jam Gitarrer, och hans numera pensionerade kollega Örjan Jacobsson från Örjans Junk & Deals poserar med några små akustiska Gibson LG från 50-talet. ”De har varit underskattade länge, men allt fler musiker har börjat inse att de är svinbra”, berättar Oscar. De kostar runt 20.000-50.000 kronor styck. ”Akustiska gitarrer drar inte iväg lika mycket som elektriska”. Jams tema för mässan är helt enkelt att visa vad de håller på med, med betoning på retro/vintage, från 50-tal till 70-tal. ”Både svenska och amerikanska modeller, samt några japaner för att visa varför vintage blev vintage över huvud taget, i samband med att kvaliteten gick ner på de nyare.”

Matti Vauhkonen startade företaget Skipper’s Amps 2020, efter att ha varit en del av företaget Bluetone i Finland. ”Konceptet bakom mina förstärkare är extrem enkelhet. 25 watt, alla i samma storlek. Du kan använda vilka rör som helst. Inga onödiga knappar.” Originalmodellen Rock’n’Roll Disastor gjordes för Filippa Nässil i Thundermother. Matti har också bland annat skapat DeMonator efter den svenska gitarristen Mona Lindgrens specifikationer.

Instrumenten som Albin Brunesson, Umeå, gör ser minst sagt annorlunda ut. ”Det är dock inte så utstuderat som man kan tro. Jag gillar att testa idéer, utforska form och uttryck, för att se om det går att genomföra. Då blir det lätt lite skulpturliknande, men går alltid att använda som instrument.” Albin är väldigt analog. Han har ingen hemsida och bygger utan kommersiellt intresse. ”Vissa saker gör man för pengarna och andra för konsten”, sammanfattar han och poserar med en av sina fantasifulla, men ännu ej namngivna, skapelser. ”Den här har det riktiga tonträet”, skrattar han.

Samuel Åhdén, en av tvillingbröderna bakom Guitars – The Museum, kunde givetvis inte besöka en gitarrmässa utan att göra ett inköp: en östtysk Elektra, som till skillnad från de vanliga dyrgriparna bara kostade 2.900 kronor. ”Den har samma typ av pärlemor som användes på Hagström-gitarrer och banden räckte tydligen inte hela vägen”, ler Sam. ”Väldigt tjock hals, lite som en tidig Fender Brodcaster. De visste dock inte så mycket om väst, för detta var efter att Berlinmuren byggts, men de struntade i det och gjorde sin egen grej”.

Wälivaara Guitars är baserade i Linköping och drivs av Bengt Wälivaara. Han kallar de elektriska modellerna WEG – Wälivaara Electric Guitars ”Den ena modellen blir sällan den andra lik, de byggs efter kundens önskemål. Elgitarren på bilden har en Strataform med Teleliknande huvud, en solid mahognyhals och -kropp, samt en Rosewood-topp. Två Lundgren Black Heaven-pickuper och fullständigt intonerbart Schaller-stall. Bengt bygger halsarna i solid mahogny, med kolfiberinläggning.

Torbjörn Tjärnhage med en av sina visuellt mest slående gitarrer, i röd flammig lönn. Hans företag heter Guscium, förkortning av Guitar Science Umeå. ”En liten travesti på min andra karriär som forskare inom Totalförsvarets Forskningsinstiutut, där jag hittar metoder för att upptäcka farliga ämnen.” Han har byggt cirka 40 gitarrer och basar och servar också mycket. I sin design sneglar han på arketypiska elgitarrer med skallängd från Gibson eller Fender, men med smärre förändringar. ”

Richard Lainegard testar en gitarr från Fibenare, som drivs av två gitarrbyggande bröder i Budapest. Eskilstuna-baserade Joakim Zetterberg på MJ Musik är distributör och återförsäljare för märket. ”Jag träffade bröderna 2006 på Frankfurtmässan. De bad mig ta med några gitarrer till Sverige och snart var jag fast. De är trevliga att jobba med och gör allt i järnridåstil, det vill säga ’man tager vad man haver’. De gör stall, pickuper och all elektronik, samt case, i sin verkstad.”

▶ Konsert- och föreläsningslokalen Studion i Umeå Folkets Hus kokade av aktivitet redan två timmar innan öppning. Utställarna finputsade sina montrar och passade på att kolla in vad kollegorna hade med sig.

Många av deltagarna var lokala, men där fanns också utställare från exempelvis Stockholm, Finland, Malmö och Linköping. Det här är en bransch i ständig omvandling och utveckling och de senaste åren har efterfrågan på kvalitetsgitarrer, snarare än massproducerade produkter, ökat. Eftersom Fuzz Guitar Show i Göteborg har lagt ner verksamheten, var det extra välkommet med en nykomling.

– Mässan fyller dubbla tomrum, både i norra Sverige och det tomrum som uppstod under pandemin, konstaterade Johan Lundgren på Lundgren Pickups, som rest upp från Jönköping.

Oscar Björklund från JAM Gitarrer i Stockholm var förstås också på plats.

– Det är jättekul att mässan äntligen blivit av, sken han. Vi har mycket kontakt med den

Musikantens Morgan Koppari tillsammans med Pelle Holmberg på Crafton, som representerade Ibanez och D'Addario. Han spelar med många band och artister, däribland Kalle Moraeus. På bilden syns Pelle med en Ibanez AZN med ett utpris på 22.295 kronor. "Den klarar skiftande luftfuktighet eftersom halsen är rostad. I övrigt har den stålband, låsbara stämskruvar och prickar som lyser i mörkret."

Lundgren Pickups var på plats med ett fint initiativ: 20 set humbucker-pickuper som säljs två och två i ett Limited Edition "Ukraina-set". De kostar 3.300 kronor och alla pengar går till Ukrainas folk via UNHCR. På dem finns två logotyper: en gul och en blå. Om alla blir sålda blir det över 50.000 kronor. Seten innehåller Heaven 57 eller Black Heaven. Vad händer annars på pickup-fronten?
"Vi gör mycket vinklade humbuckers och det är ännu inte så stort i Sverige, men kommer nu, spår Johan Lundgren.

En av mässans besökare var Théa Woods, som ursprungligen kommer från Belgrad i Serbien. Théa, vars fullständiga namn är Teodora Skrobonja, är en virtuos banjospelare, trots att hon bara har trakterat instrumentet i fem år. Kärleken förde henne till Umeå, där hon redan har gjort ett antal succéartade gig. Hennes huvudsakliga genrer är bluegrass/country och hon har även en stor fanbase i den amerikanska södern. Théa flyttade till Sverige 2021 och talar redan i stort sett flytande svenska.

Saku Vuori på finska Vuorensaki Guitars sätter användarvänligheten först. "Min slogan är 'Tools for rock'n'roll'. De är inte juveler eller utställningsobjekt. Man ska spela på dem." Det mesta är custombyggt efter kundens önskemål, men under pandemin har Saku haft tid att göra några "bench made" eller "bench built", det vill säga gjorda efter hans eget huvud. På stativen från vänster: Laplander, Revenge, Tenor, Model 43 och Goldie Grail. Själv håller han i en T.Sonic Shortscale.
Priserna startar vid 4.000 euro, vilket inkluderar generella custombyggen och service.

Robert Forsgren på Hotpaint Art håller på med motivlackeringar och speciallackeringar."Mycket lastbilar, motorcyklar, masker och hjälmar, men även gitarrer", berättar han. "Jag har bland annat arbetat mycket med Jakobsson gitarrer. På sistone har det blivit mindre gitarrmålning, men det går i vågor".

här delen av landet, genom e-post och att folk skickar gitarrer eller kommer in i butiken när de är på semester, men det är extra kul att träffa folk på deras egen hemmaplan.

Bra med mindre mässa

Oscar Björklund menar att det är lättare att knyta kontakter på en mindre mässa. ▶

Jesper Eriksson Art var på plats för att visa upp sina produkter, snarare än att sälja något. Jesper jobbar till cirka 40 procent med gitarrer och för då över sitt konstnärskap på existerande sådana, till exempel från Gibson. ”Det är inte bara måleri, utan jag gör ingrepp på gitarrerna. Man säger ’karva’, men jag tycker det låter så fult. Jag brukar få bort det och i stället använda ordet gravera”, förklarar Jesper.

Peter Westerberg poserar med två skönheter från Westerberg Guitars. Till vänster en SC Custom, en klassisk strata. Kropp i amerikansk al, cellulosalackad och relikerad. Hardware från Gotoh och svenska Seven Engineering-pickuper. ”Låter magiskt”, menar Peter. Till höger en TC Junior, telemodell. All maple-hals, fet V-profil. Kropp i amerikansk al, cellulosa-lackad och relikerad. Pickup från Seven Engineering.

Madelene Edlund ställde ut sin konst på mässan. ”Jag gör bilder, jag jobbar med lager på lager av akryl på papper. Efter ett upphåll började jag leka med gitarrens former, mest för att komma igång. Det var väl en följd av att jag bor med en gitarrist, Ulf Edlund, och en massa gitarrer. Till slut insåg jag att jag hade gjort en serie”. Hon kallar den ”Kurvor” och den hängde på Guitars 2019 och 2020, innan Umeå Guitar Show bad henne delta.

Björn Juhl från BJFE (Björn Juhl Förstärkarelektronik) var på plats. Han specialiserar sig på effektpedaler, exempelvis distorsion, overdrive, vibrato, compressorer och EQ. De är handbyggda och görs i små upplagor. Han ligger också bakom Mad Professor Amplification, vars pedaler och förstärkare är designade av Björn, men inte handbyggda av honom personligen.

Den lokala gitarrbyggaren Mattias Sonnemo på Sonnemo Guitars med en Vintage Sonnset i guld. ”Vintage är ju relic-varianten och just nu har vi bara sådana”, berättar han. ”Detta är vår nyaste modell och den är lite större. Dessutom har vi en i blått, som är vår juniormodell, som är i Strata/Tele-storlek”. Sedan vi skrev om Sonnemo Guitars i vår artikelserie har företaget fått tillökning i form av Viktor Lindholm, som sköter mycket av snickrandet och lite annat. Sonnemo har också flyttat in i en ny, större lokal på 430 kvadratmeter i Vännäs.

▶ – Dels blir det inte lika högljutt, dels löper man mindre risk att försvinna i mängden.

Så kommer det nog att fortsätta vara, även om Umeå Guitar Show växer.

– I’m all messed up, skämtade en trött men belåten Leif Jakobsson när mässan var över.

– Jag har fått idiotiskt mycket beröm av utställare och besökare. Även mässans clinics (föredrag) var uppskattade. Exempelvis gitarristen David Henriksson, som har spelat på Grand Ole Opry i Nashville och bott och varit verksam i USA.

Alla verkar hoppas att mässan ska bli en årlig händelse och så blir det: den 6-7 maj 2023 går Umeå Guitar Show av stapeln i Folkets Hus Umeå, då på en större yta.

– De flesta vill ha två dagar, när de ändå åkt dit. Det blir också lättare för utställare att hinna äta, umgås och nätverka på lokal, säger Leif, som redan bokat Folkets Hus även för 2024. De har varit fantastiska att jobba med. Även Umeå kommun varit ett stort stöd! □

Välkomna till Albinsson & Sjöbergs Bilmuseum och Karlskrona Porslinsmuseum

TVÅ MUSEER UNDER SAMMA TAK

ÖPPET:
28/6–21/8
Tisdag–söndag
kl. 11.00–16.00

Inträde: 70:- för båda museerna

Årets utställningar 2022!

The Beatles – mer än bara musiken!

En samling av Olle Klein.

Erik Höglund – glas, trä, smide!

En samling av Göran Bergvall.

Albinsson & Sjöberg BILMUSEUM NOSTALGI & ENTUSIASTFORDON

Den gamla Porslinsfabriken, Östra Hamngatan 7 D i Karlskrona.
För mer information 0455-36 12 23 eller
museum@fabas.se • www.fabas.se/vara-museer

PORSLINSMUSEUM KP 1918 • KARLSKRONA PORSLINSFABRIK • 1968

När invigningsbilden för Polar Studios togs, ombads Lennart Östlund ta ett steg åt sidan: ingen visste hur långvarig han skulle bli. I slutändan var han den ende som var med alla 44 år. Från vänster: Michael B. Tretow, Björn Ulvaeus, Stikkan Anderson, Agnetha Fältskog, Leif Mases, Anni-Frid Lyngstad och Benny Andersson.

En yngre version av Lennart Östlund. På 1980- och 90-talet spelade han i egenskap av ljudtekniker och allmän idéspruta in några av de största svenska albumen. Ibland fick han producentcredit, andra gånger ”endast” royalties.

Lennart Östlund blev ”last man standing” på Polar

I musikbranschen är han Mr Polar Studios, ljudteknikern, producenten och musikern Lennart Östlund. Han var med från den legendariska studions startår, 1978, och fram till nu. Under resans gång har han jobbat med många av våra största svenska artister, men även utländska giganter som Led Zeppelin och Genesis.

Av Anders Lundquist (text), Peter Törnqvist, TT Bild (foto)

Lennart var tidigt musikintresserad och spelade gitarr i band. Queens plattor väckte hans intresse för produktion och ljudeffekter. Efter fyraårig teknisk var det dags för lumpen, som han försökte slippa.

I mars 1978 sa en vän att man höll på att bygga något som skulle heta Polar Music Studios och att de sökte folk. Lennart visste inte att det var ABBA som låg bakom, men sökte.

– Mest på skoj. Det var rätt omöjligt att komma in på studiomarknaden och jag tänkte att det nog var massor med folk som ville ha jobbet.

Ljudteknikern Leif Mases var konstruktör, service och musiktekniker då, senare också producent.

– Jag var 21 år gammal och tyckte han var en gammal gubbe. Han var 27, ler Lennart.

Han hade dock en sak som tilltalade Mases: han kunde löda – och han var noggrann. Lustigt nog hade han lumpen att tacka för detta.

– Som signalmekaniker hade jag blivit hårt drillad. Även när jag tyckte jag hade gjort ett bra jobb, fick jag göra om och göra om, innan de var nöjda.

Snart blev det möte på kontoret. Marie Ledin och ABBA-producenten Michael B. Tretow var där.

– Så trädde Sigvard Leopold Anderson, Stikkan, in på kontoret med hela sitt hov och jag presenterades som deras nytillskott.

Inte med på bilden

Vid studions invigning togs det ett fotografi av alla inblandade – utom Lennart. Han hade bara en provanställning och de ”visste inte hur långvarig han skulle bli”.

Lite kul, med tanke på att han kom att bli den ende som arbetade där under hela studions existens.

Ursprungsstudion låg vid St. Eriksbron från 18 maj 1978 till 1 januari 2005. Därefter i Stadshagen under namnet Polar/Kingside i tre år, innan de flyttade in i före detta KMH-studion på Hornsgatan. Efter det skalade Lennart ner och överlät en del utrustning till ABBA-museet, innan den avslutande eran i Hammarby Sjöstad. Aktiebolaget har varit detsamma genom alla år. Lennart har varit delägare sedan 1983-1984, då han också blev vd.

Han började blygsamt, som servicetekniker, och var den som skötte mindre glamorösa inspelningar.

– Jag fick spela in saker som Ebbe Jularbo.

Han steg dock snart i aktning och rang. Mats Ronander var den förste som uttryckligen efterfrågade honom och har sagt att Lennart borde ha stått som medproducent på hans skivor.

Snart spelade Lennart in artister som Tomas Ledin, Eva Dahlgren och Ted Gärdestad. ▶

Lennart och en 20-kanals Crest analog-mixer. ”Glasögonen är Specsavers modell 4001565 CE, framtagen av optikern samt sångerskan i bandet Wrench, som jag då jobbade med.”

Ted Gärdestad var årsbarn med Lennart och de fann varandra. ”Stormvarning” (1981) var den första lp Lennart stod som medproducent på.

Led Zeppelins sista ”riktiga” studioalbum, ”In through the out door”, spelades in på Polar Studios. ”Inte deras största stund”, erkänner Lennart. ”Jimmy Page var väl inte i toppskick. De kallade oss ”the clean Swedes” för att vi inte drack i studion”.

Lennart Östlund rattar cirka 1997 A-studions Solid state SSL 4000, ett 48-kanaligt bord inköpt 1985. ”Då det vanligaste bordet i en storstudio, så att även externa tekniker skulle kunna det, även om Calrec-bordet i studio B enligt mig lät långt bättre”, säger han.

▶ Ted och Lennart hade ett alldeles speciellt förhållande och umgicks privat.

– Vi var båda födda 1956, hade samma sorts humor – mycket ”Fawlty Towers” – och var Beatlesfantaster.

Teds album ”Stormvarning” (1981) var Lennarts första producentcredit. Tror han, i alla fall. Han bryr sig inte så mycket.

– Jag vet ju själv vad jag har gjort. Det som gjorde en nöjd var att få tillbaka kunderna. Det var dock viktigt för vissa artister att stå som producenter, även de som inte var det. Därför finns det skivor där jag har fått viss producentroyalty, trots att jag inte står som medproducent.

Fullbokades årsvis

När han började bli fullbokad årsvis fick han dock lite ångest.

– Innan dess hade man ju kunnat ta semester, efter det blev det kompledigt.

Givetvis sitter han på otaliga anekdoter. En del kommer att kunna läsas i en kommande bok.

– Två tredjedelar av vad man sett är dock otryckbart, erkänner han.

Gammaldags mixning

Polar var tekniskt sett alltid ”state of the art”.

– Vi var tidiga med digital inspelning, men behöll den analoga känslan: människor som spelar tillsammans, i stora inspelningsrum.

Mixerbordet var som ett instrument i sig.

– Det var en helt annan sak att mixa med riktiga reglar, som man kunde dra upp och ner. Min bandkollega, Leif Larson, brukar säga att man får idéer som man inte får i den digitala burken, som nästan alla jobbar med i dag. Ett stort mixerbord var som att dirigera en orkester: du skärpte dig. När det var dags att mixa var det skarpt läge. Alla fick olika uppgifter, som skulle utföras simultant. Det hände där och då och gick inte att göra om. Hängde sig datorn förlorades en magisk mix som kanske inte gick att återskapa.

Zeppelin live i studion

Det första stora internationella band som valde att spela in på Polar var Led Zeppelin.

– Jimmy Page var väl inte i bästa skick. Han sa att han hade influensa. När en lampa tändes på andra sidan bron visste han att hans ”penicillin” hade anlänt. Fast det visste vi inte då, det läste vi senare, i boken ”Stairway to heaven”.

Zeppelin hade repat in alla låtarna och spelade in dem tillsammans, från början till slut.

– De gick och skrotade och tog en drink – Bonham ville ha konjak, Page föredrog vodka, Jones favorit var gin och Plant drack whisky, om jag minns rätt – tills det var dags. Sedan gjorde de tre tagningar och valde den bästa. ▶

Från vänster en Larrivée high-string akustisk gitarr, en replica av Gibson1957 Moderne. I knät Epiphone limited edition. Tre Casio Midi-gitarrer. På väggen syns fyra Golden Reel Awards från Ampex.

Lennart synar ”Tokig” (1985), det bästa – och bäst säljande – album Lennart spelade in med Mats Ronander. Denne tycker i dag att Lennart var mer än en ljudtekniker och borde ha fått credit som medproducent av de skivor som de gjorde ihop.

Samtliga tre medlemmar ur 80-talets Genesis arbetade 1979-1981 i Polar Studios, både var för sig och tillsammans – då med albumet ”Duke” (1980). Lennart Östlund, som varit ett fan, tyckte dock att hans illusion om hur de arbetade krossades av att jobba med dem. Från vänster: Tony Banks (keyboards), Mike Rutherford (bas, gitarr) och Phil Collins (sång, trummor). ”Duke” förblir Banks favoritskiva med Genesis.

Jeff Lynne spelade in i Polar med ELO och fick mersmak – ända tills han väntade på en taxi och insåg hur kallt Sverige kunde vara

”AC/DC kom och bokade tre månader. Då ringde Stikkans sekreterare, Görel, och sa att de inte fick. Studion var i första hand gjord för ABBA.”

▶ Lennart frågade Plant när han ville lägga sången.

– ”Var det något fel på dessa?” sa Plant.

Gitarrsolona lades dock på senare. Det kunde vara en evighet.

– Page somnade, eller hamnande snarare i någon sorts ”koma” vid något tillfälle. En gång låg han halvsovande på mattan medan vi lade upp råmixar och hans hår började ryka efter en mindre lyckad cigarettändning. Mases sa lakoniskt: ”Vad gör man när producentens hår brinner?”

Varje fredag stod medlemmarna på kö för att få varsin kassett med veckans arbete.

– De ville bevisa för sina fruar att de hade jobbat, inte bara festat. Bonham åkte inte hem utan en kassett, även om han riskerade att missa flyget.

Krossade illusionerna

När Genesis skulle spela in ”Duke” (1980) i Polarstudion – Genesis-medlemmarna Tony Banks och Mike Rutherford hade gjort soloskivor där och Phil Collins producerade senare ABBA-Frida i Polar – tog Lennart hand om dem, fixade fram utrustning och var standby under produktionen. Han hade haft en illusion av hur Genesis experimenterade och fantiserade – att det var magiskt.

– Jag förlorade den illusionen redan under Banks soloalbum. Han kopierade sina demos och var ytterst metodisk. Jag har nog inte lyssnat på en platta med Genesis efter det.

Lustigt nog brukar Banks själv nämna ”Duke” som sitt favoritalbum med bandet.

Många var intresserade av Polar Studios.

– AC/DC kom och bokade tre månader. Då ringde Stikkans sekreterare, Görel, och sa att de inte fick. Studion var i första hand gjord för ABBA och de ville inte släppa den till någon annan så länge.

Så kom det sig att ”Back in black” spelades in på Bahamas.

The Police hade en sista fråga innan de bokade: ”Vad har ni för väder i Sverige?” De valde Montserrat i stället.

Lynne var inte lynnig

Lennart minns när ELO:s Jeff Lynne och Bev Bevan kom och spelade in en bakgrund.

– Vi hade sett bilder på Lynne i Billboard och trodde att han var en elak demon-producent – och så visade han sig vara både blyg och försynt!

Lynne älskade studion och ville jobba mer där, men kom på andra tankar när han stod och frös i väntan på en taxi ...

1996 dök Rolling Stones upp för att lägga gitarrer på ”Like a rolling stone”.

– Keith Richards och Ron Wood hade med sig ett helt hov, det hade nog blivit en livsstil för dem.

Mick Jagger kollade på ett filmat gig. Charlie Watts gick mest omkring och drack te.

– En Tommy Cooper-liknande figur i brynja kom fram och undrade argt vem jag var. ”I am the studio manager”, svarade jag. Då lugnade han sig.

Lennarts egna projekt

Genom åren har Lennart använt studion för allehanda egna musikprojekt.

– WU LI gjorde ett album på Polar International 1983 sen blev det en reunion ett år innan pandemin. Vi hann med att göra en rockmusikal, ”Third time lucky” med 30 låtar samt en rockoperett, ”Megalomania” med 20 låtar som vi under dessa svåra tider söker efter sponsorer till.

Hans hjärteprojekt är dock den smarta popduon Lost van Goghs, som har han tillsammans med teknikern, producenten, låtskrivaren och musikern Leif Larson. De har gjort två cd, ur vilka det nyligen satts samman en vinyl med det bästa från dem.

– De har inte sålt bra, men har gett mig många jobb eftersom många musiker älskar skivorna! □

Personligt

LENNART ÖSTLUND
FÖDD: 1956 i Jakobsberg.
BOR: Stockholm.
FAMILJ: Sambo, två söner, ett barnbarn.
UTBILDNING: Fyraårig teleteknisk, treårig ekonomisk.
HOBBIES: Matlagning, musikvideoproduktion, film.
FAVORITARTISTER/GRUPPER: The Beatles, Queen, Gentle Giant, Myrath.
FAVORITPRODUCENTER: Björn och Benny, George Martin, Anders Burman, Bob Rock
FYRA FAVORITER FRÅN DEN EGNA MERITLISTAN: Louise Hoffsten ”Rhythm’n’blonde”, Mats Ronander ”Tokig”, Eva Dahlgren ”Fria världen 1.989”, Lost van Goghs ”Lost and found”.

ROGUE AUDIO

Äntligen tillbaka i Sverige
Designat och handbyggt i USA

Cronus Magnum III - Integrerad rörförstärkare
2x100W i ultralinjär, 2x55W i triodläge
Högkvalitativt RIAA/phono-steg för MM/MC
Kraftfull hörlursförstärkare
Exklusiv fjärrkontroll i metall

Finns för demo och hemlån

metawave.se

Halkans Rockhouse

VI FIRAR 50 ÅR AV VINTAGE!

1970 - 2020

Vi köper, byter, säljer, renoverar och värderar elgitarrer & rörförstärkare främst från 50- och 60-talen.

Vi söker även äldre akustiska stränginstrument.

Allt av intresse!

Besök oss!

Noe Arksgränden 2, Sthlm
Ⓣ - Medborgarplatsen
Vard. 11.00 - 18.00
Lörd. 11.00 - 16.00
Tel. 08-641 49 70

www.halkans.com

Kvalitetskomponenter för medvetet DIY-folk

LUKASE
AUDIO & COMPONENTS

Vi är välsorterade på kontakter och kabel för dig som monterar eget kablage. Vi lagerför komponenter från Gotham Audio, RAMM Audio, KLE Innovations, ETI Research, NETZOtech, Supra, HICON, Sommer Cable, Neutrik med flera.

KONDENSATORER
Vi har även audio grade kondensatorer som till exempel ClarityCap och AuriCAP. Vi har hundratals olika filmkondensatorer i lager.

TRANSISTORER
LINEAR SYSTEMS lågbrusiga LSK170, LSJ74 med flera har vi också i lager. Till exempel Lateral MOSFET – perfekt som effekttransistor i ditt nya bygge! Vi har närmare 100 olika sorters transistorer i lager.

HÖGTALARELEMENT
Vi kan även erbjuda högtalarelement från Reckhorn Audio, BESTON Technology och Audience för den som bygger sina egna högtalare.

Självklart hittar du även lödutrustning och mycket annat DIY-relaterat i vår nätbutik: lukaseparts.se

För mer information, priser och beställning besök **www.lukaseparts.se**

Mässgeneralen Björn Hestner tog emot besökarna med öppna armar. Sweetspot arrangerades i april 2022 på Stora Hotellet i Jönköping. Nu laddar Björn för Göteborg HiFi-Show den 1-2 oktober.

Underhållande hifi-mässa

Jönköpings hifi- och musikfest Sweetspot firade i år tioårsjubileum och hade flyttat verksamheten till Stora Hotellet i stadens centrum.

Av Peter Törnqvist (text & foto)

Låten ”Bartender” med Ulf Lundell från skivan ”Utanför murarna” spelas i Hi Fi Consults lyssningsrum på Sweetspot i Jönköping. Det sparsamma pianoplinket, stråkarna i bakgrunden, försiktigt vispande på trummor och cymbaler, kontrabasens speciella sound, saxofonens softa bröl och Lundells vemodiga röst som berättar om djupa tankar vid en bardisk låter närvarande och fantastisk bra!

– Har läst Lundells dagböcker ”Vardagar” och förstått att han inte har så bra hifi-utrustning, suckar Ingemar ”Sladd” Carlsson. Hade han fått höra det här hade han förmodligen skaffat bättre anläggning och fått en tankeställare om inspelningskvalitet.

Ingemar driver en av butikerna i världens minska kedja kallad Hi Fi Consult. Han håller till i Örebro. Den andra butiken, som ligger i Sävedalen, har han sålt och den drivs nu av Per Nilsson. De har ett nära samarbete.

Priser är relativa

Låter det så kostar det (kläckte precis uttrycket). Anläggningen som Ingemar demonstrerar på mässan kostar cirka 990.000 kronor. Vill man dessutom ha en ▶

Stephan Mangold är docent i innovationsteknik. Här håller han upp sitt Mangoldfilter som delar upp inkommande signal från förstärkaren eller streamingutrustningen till en signal inom tre frekvensområdet (mycket kortfattat).

Mats Cederholm på Nordic Game Supply visade bland annat upp Audio-Technicas hörlurar med kåpor i japanskt körsbärsträ. Modellen och träslaget heter Asada Zakura. Modell-beteckningen är ATH-AWAS och priset 16.000 kronor.

Lauri Pappinen från Lukase på Gotland håller på med kablar, kontakter, nätverksprodukter, kondensatorer och diverse komponenter med mera, med mera. Här visar han en robust grendosa med en iFi Purifier (cirka 1.250 kr) instucken. Det är en strömrenare (nätfilter) som ska ta bort brusljud som kan orsakas av strömuttaget. Detta är bland de billigaste alternativen, då det finns strömrenare för sexsiffriga belopp.

Ett välbekant ansikte för Rock'n'Roll Magazines läsare! Ingemar "Sladd" Carlsson på Hi Fi Consult i Örebro firar i år 50-årsjubileum och hade med sig en riktigt häftig anläggning. AVM SD 8.3 Balanserat triodförsteg med DAC/ Streamer (140.000 kr), AVM SA 8.3 Balanserat slutsteg på 2x350W och 42 kg (199.000 kr). Högtalare: Vienna Acoustics Liszt Reference (157.000 kr per par). Kablage: Transparent Opus Powercord (106.000 kr), Transparent XL Powercord (40.000 kr), Transparent Reference högtalarkablage (125.000 kr/par), Transparent Reference XLR (80.000 kr). Strömrenare: Transparent XL Powerisolator (116.000 kr). Digital städning: Innuos Net: switch, analog strömdel, reclocker (28.000 kr).

Myc Audio erbjuder dig gärna hjälp i jakten på det perfekta ljudet! Från vänster: Mattias Axelsson, Tom Österlund och Richard Hill stod till tjänst och svarade på frågor. De spelade på Taga Diamond B-60 V" (25.000 kr) och kombinerade förstärkaren/streamern NuPrime Omnia A300 SE (18.000 kr).

Peter Funk på Digitalbild & Ljud hade världspremiär för högtalaren KEF Reference 1 Meta. Rekommenderat pris 97.000 kr/par. I övrigt hade han med sig Rega skivspelaren Planar 10 med Apheta3 mc-pickup (70.000 kr). Rega Aura Reference mc-steg (60.000 kr. Electrocompaniet EMC 1 MKV cd-spelare (57.000 kr).

Lars-Ola Hoffer på Transient Design ville gärna demonstrera den japanska, guldfärgade rörförstärkaren Leben CS600 (72.000 kr). Överst står en iFi Pro iDSD (försteg/streamer/DAC och hörlursförstärkare (cirka 35.000 kr). Nederst en Silent Angel som ska hålla strömförsörjningen stabil. Högtalarna är polska Pylon som kan bli dina för 30.000 kronor.

Hifi Stället med "Radiohandlar'n" Anders Bengtsson och sonen Christofer Bengtsson Dahm visade sig ha Frank Zappas "One size fits all" bland skivorna och uppmanades av undertecknad att spela den! Högtalarna är Usher Dancer Series ML 801 (141.000 kr). I stapeln nederst: förstärkaren McIntosh MA9500 (164.000 kr) i mitten McIntosh MEN Room Correction System (90.000 kr) och överst står skivspelaren Dr. Feickert Analogue Woodpecker (grundpris utan tonarm och pickup cirka 50.000). Plattan lät fantastiskt och Frank hade säkert också varit belåten.

▶ skivspelare kostar det en slant till. På mässan streamade Ingemar musiken via Tidal.

En anmärkningsvärd summa av det totala beloppet härledes till kablarna!

– Angående den avsevärda mängden pengar på kablage och strömrening är det inget vi skulle föreslå en kund för denna nivå av elektronik och högtalare. Nivån under kostar hälften och skulle vara mer passande. Men, vi har nivån i våra bästa lyssningsrum och det är kul att ta med på mässa där det också gör ett bra jobb. Vi är ju inte rädda för att prata kablar, det har vi gjort i 25 år. Och de som inte "tror" på det alternativt är rädda för att använda bättre kablage, de kommer för alltid vara kvar på en enklare nivå, säger Ingemar.

Varierande prisklasser

Kom att tänka på vin, cigarrer, gitarrer, motorcyklar och hifi. De flesta är i unga år ofta belåtna med det som står till buds. Billigt och bra! Ovetande om vad som finns för utbud är man nöjd och kan njuta fullt ut. I mitt eget fall blev det ett "problem" när insikten om njutning på ett högre plan infann sig. När man provat ett 500-kronorsvin är plötsligt inte den vanligtvis goda pavan för en hundring lika lockande längre.

Det är likadant med hifi. "Låter det bra – så är det bra" är egentligen ett bra uttryck, men när man fått höra något som låter mycket bättre än det som låter bra hemma blir man förstås sugen på att uppgradera.

Det gäller bara att inte bli besatt. Har noterat flera kompisar som under årtionden varit på jakt efter det perfekta ljudet. Den som har ett ekonomiskt överskott kan tillämpa uttrycket: Om du väljer mellan flera ting – välj alltid det dyraste. Det är inte alltid det bästa, men sällan det sämsta.

Mer streaming

Beträffande skivspelare eller streaming eller vinyl verkar det som att några av utställarna

”Basljudet var astungt, men ändå inte besvärande. Vid hemkomsten lyssnade jag på bandet via Youtube, men den magiska upplevelsen från rummet vid Vättern infann sig inte.”

Kolla utsikten! Vättern med Visingsö som skymtar i fjärran. Musik: Rage against the machine, ett amerikanskt rapmetalband! Brukar inte gilla den typen av musik, men sammantaget blev det, till min stora förvåning, en fantastisk upplevelse. Niklas Rimme på HiFi-Agenten demonstrerade utrustningen som bestod av: Skivspelare: Thorens TD 1601(37.000). Pickup: Sumiko Songbird (10.000:-). Försteg: Cyrus Phono Signature (23.000 kr). Förstärkare: Audiolab Omnia 2x50W (18.900 kr). Högtalare: Acoustic Energy AE520 (40.000 kr/par). Subwoofer: Rel T9X (16.000 kr). Här fick besökarna både insikt och utsikt ...

Stefan Tolinsson visade upp delar av sin samling med guld- och platina-skivor. Här håller han i Ulf Lundells ”Slugger” från 1988.

gått över till streaming. Det finns förstås många anledningar till det. Troligen har ljudkvaliteten blivit bättre på senare år, det är bekvämare och ”skivsamlingen” blir gigantiskt stor.

Hos Hifi Stället var det emellertid skivspelare som gällde. Noterade att de hade lp:n ”One size fits all” med Frank Zappa. Den har jag hört hundratals gånger och tyckte det skulle vara intressant att höra den i deras anläggning. Efter bara någon minut in på ”Florentine Pogen” hade i princip alla lämnat det fullpackade rummet. Vände mig om och noterade att ett par satt kvar.

– Jag älskar Zappa, men det gör tyvärr inte min fru, sa mannen med ett stelt leende. ▶

Hos Classic Design Scandinavia steg pulsen lite extra. Hifi och elgitarrer! Spana in detta läckra stilleben! Alla komponenterna i anläggningen kommer från italienska Gold Note. Gitarrerna är amerikanska Reverend. Dessa exemplar är emellertid tillverkade i Korea, vilket gör att de kan säljas för 10.000-12.000 kronor i Sverige. Classic Design är importör för Reverend Guitars och tar hem hela deras sortiment.

Emma på Svalanders visade två skivtvättar. Till vänster Tonar wash and dry (5.790 kr) och Knosti Ultra Sonic (12.995 kr).

”Mässgeneralen Björn Hestner uppskattar att det kom cirka 1.000 besökare till Sweetspot 2022. En av nyheterna var för övrigt att Björn kommer att ta över hifi-mässan i Göteborg!”

Förbättringar och kunskaper av Stig Carlssons ortoakustiska principer är John Larsens ledstjärna när han utvecklar sina högtalare. Här demonstrerar han sina Larsen 9, som är flaggskeppet i modellprogrammet. Den här gången en studie i rött!

▶ De gick också … Men jag njöt i fulla drag tills det var dags för ”Radiohandlar’n” att byta skiva och få in kunderna igen.

Fin utsikt och rapmetal

Några av rummen på Stora Hotellet hade fin utsikt över den blå Vättern. Visingsö syntes i fjärran och en segelbåt hade vind i seglen eftersom det blåste på ordentligt.

Ett av dessa trevliga rum hade Hifi-Agenten lagt beslag på. Niklas Rimme blåste också på! Efter att ha spelat soundtracket till The Pink Panther lade han på en lp som överraskade! Med Rage against the machine – stenhård rapmetal. Inte min melodi, men det var mycket häftigt. Basljudet var astungt, men ändå inte besvärande. Vid hemkomsten lyssnade jag på bandet via Youtube, men den magiska upplevelsen från rummet vid Vättern infann sig inte. Utan tvekan kan en bra anläggning ibland vara viktigare än musikstilen …

I skivhallen fanns bland andra Anders Sahlsten som här visar upp Jethro Tulls första lp ”This was” från 1968. Begärt pris 425 kronor.

Göteborg nästa!

Mässgeneralen Björn Hestner uppskattar att det kom cirka 1.000 besökare till Sweetspot 2022. En av nyheterna var för övrigt att Björn kommer att ta över hifi-mässan i Göteborg!

– Att ta över Göteborgsmässan är både hedrande och spännande, men känner mig trygg att det kommer gå bra. Jag ska försöka sätta min prägel på detta event och inkludera diverse element som jag vet att våra besökare uppskattar. Vintage? Högst troligt. Mycket skivor? Absolut! Udda samlare? Yes box! Alltså det som präglar Sweetspot-mässorna.

Göteborg HiFi-show den 1-2 oktober 2022 blir Ingemar ”Sladd” Carlssons sista (efter 18 år) och Björn Hestners första. Det blir i övergången dubbla mässgeneraler på plats! □

Guitar Works

GITARRVERKSTAD SEDAN 1995. TILLVERKNING, RENOVERING OCH REPARATIONER.

SWEDEN GUITARWORKS

Jakobsson

WWW.SWEDENGUITARWORKS.COM
INFO@SWEDENGUITARWORKS.COM
HTTPS://JAKOBSSONGUITARS.COM

LÄRLINGSGATAN 41
904 22 UMEÅ
070-2484267

plek®
the optimum in tone & playability

Hificonsult - en riktig Hifibutik

Vi säljer inte multirumslösningar, kan inget om zon-indelning och vägrar befatta oss med extremt billiga look-a-like-produkter från Asien, retro eller inte. Vi kan det där andra, Hifi i bokstavlig mening, att få fram musiken så nära originalet som möjligt.

Merason DAC:ar

Schweiziska Merason dök upp för ett halvår sedan i form av lilla ”Frerot” för **14 900kr.** Stora DAC-1 sopade banan med allt vi haft i butiken upp till 180 000kr.(!) Klass A, helt diskret uppbyggd, helt balanserad, inga inställningsmöjligheter (!) Skönheten blir din för **58 500kr**
(*det är inte extremsiffror som ger välljud, det är noggrannhet och know how*)

Viennas Beethoven Baby nu som Reference. Toppbetyg!

AVM
AUDIOPHILE MEISTERSTÜCKE SEIT 1986

AVM:s minsta integrerade förstärkare som vi kallar ”husfrid” kommer med nya appen. Spotify, Tidal, MQA i ett bra gränssnitt 2x80W, CD-spelare, grym hörlursutgång, blåtand för dina gäster. **64 000kr**

Vår hobby hamnar ofta i facket prylar och priser. Med ett hembesök kan en Hificonsult hjälpa dig med det där som är minst lika viktigt: placering av högtalare, rumsakustik och intrimning av din anläggning.

Hifi (och musik) är allmänbildning och kultur men också friskvård (!) Ett berusningsmedel utan baksmälla. Just nu sker över 50 hembesök per år i hela landet. Både till kunder med enklare rigg och de som har miljonanläggningar. Alla har hitintills fått positivt resultat av hembesöket i någon form. Samtidigt lär jag mig en massa utefter vägen!

Vad kostar hembesök då?

Du betalar i förskott 50kr/mil enkel resa, oavsett var i landet du bor. Då har du ”köpt dig fri” från tankar om att du ”måste” handla något när jag åkt till dig. När bilen ändå är ute och åker så kan den var full av elektronik, högtalare, kablage, tillbehör. Du väljer helt fritt och det kostar inget extra.

Undertecknad är fullvaccinerad men vi tar det såklart försiktigt med rätt avstånd vid hembesöken.

Butiksbesök, hembesök, skicka paket?

Du väljer - i hela landet!

Butiken i Örebro

Webbutiken

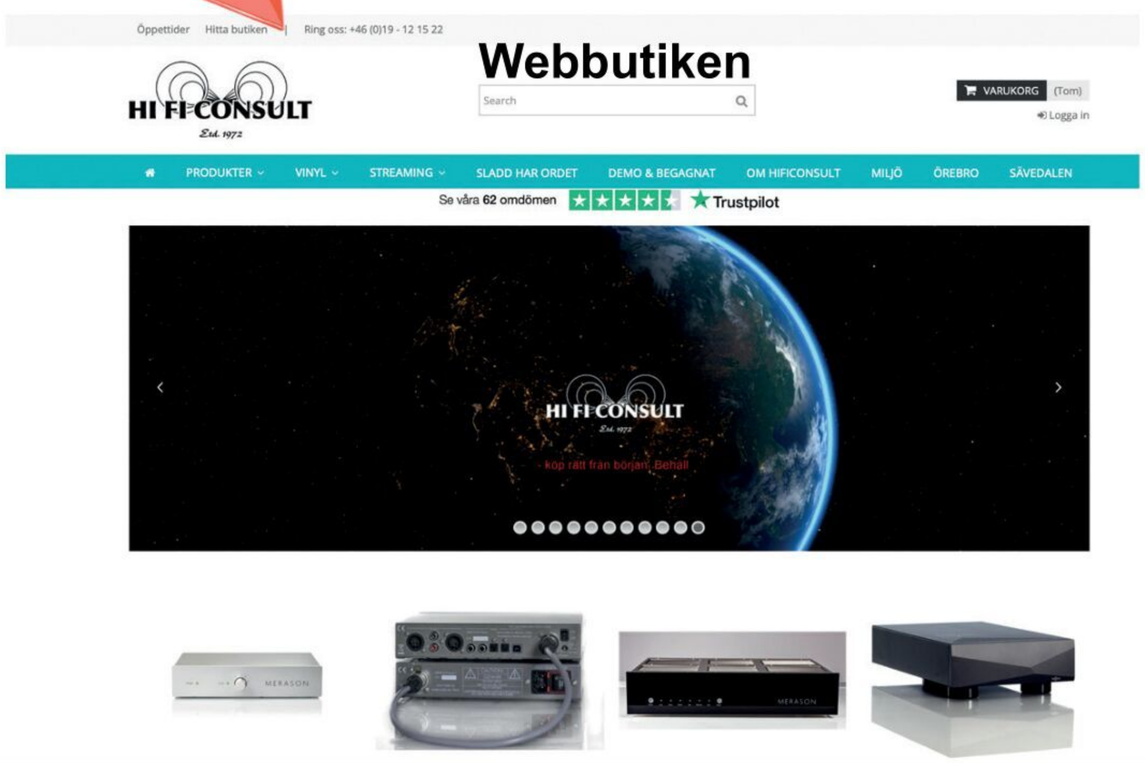

Vi tar inbyten - demo/begagnatavdelning - räntefritt via Wasa

Butik Örebro
S:ta Birgittagatan 5
702 14 Örebro

019-121522
070-6027075

50 Years
HI FI CONSULT
1972 - 2022

Webbutik:
HIFICONSULT.SE

Fraktfritt
Vi tar inbyten
Räntefri kredit